۸

بسم الله الرحمن الرحيم منقول ان زينب بنت علي بن ابي طالب تمنت الموت مرارا كثيرة احدها حين سمعت
نوحات شبيه رسول الله علي الاكبر كما قال حميد بن مسلم كانه انظر الى امراة خرجت مسرعة كانها الشمس الطالعة تنادي يا ويلاه وا ثبوراه
وتقول يا ثمرة فواداه يا قرة عيناه ليتني مت قبل هذا ولم تلدني امي ولم ار اباك مقتولا هكذا فجاءت وانكبت على
علي بن الحسين فاخذ الحسين ع بيدها وردها الى الفسطاط وانكبت على سعيد و[illegible] فسالت عنها فقيل هي زينب بنت علي
ابن ابي طالب وما كانت خرجت قبل هذا وثانيها حين قال الحسين ع بعد الركوب للمبارزة للفضة خادمة امه يا فضة
روحي وجيئني بثوب خلق البسه تحت ثوبي ولكن لا تطلع عليها زينب اختي وذاك الثوب قميص من قميصين الاخرين
وعلى كتفه خاتم في موضع كذا ولعاقه كذا فذهبت الفضة وكانت تبكي مضطربة فقالت لها زينب لم تبكي يا فضة فقالت
المصائب كثيرة والاعمار قصيرة فقالت زينب قالي لك الحسين وقال لك لا تطلع عليها اختي زينب فقالت الفضة
لست ما دونة من اخيك فقالت زينب بحقي عليك ان تخبرني فقالت فضة امر اخوك باحضار قميص له بهذه الصفة وبهذه
الصفة فلما سمعت زينب صفة القميص صاحت وخرت مغشية عليها فجاء الحسين واخذ راسها ووضعه في حجره وقال يا اهل حرمي
هلا فيكم قطرات من الماء فقالوا جميعا لا يا سيدنا فبكى بكاء شديدا حتى سال عبراته على وجه اخته فافاقت فلما افاقت رفعت
يديها وخدشت وجهها ولطمت جبهتها ونشرت شعرها وخرقت قميصها وقالت يا اخاه كيف ترضى ان تترك اختك وحيدة غريبة
بلا محرم وانيس وناصر ومغيث من اهل النفاق والشقاق فقال الحسين ع يا اختاه لو ترك القطا لنام واحكم امر المحتوم لا
مهرب منه فقالت زينب هذا اشد حرقة لقلبي ان الطرق سدت منك والعلاج انحصر لك ولابد لك من المبارزة
مع هولاء العسكر ومن القتل على ايديهم فصاحت وقالت ليتني لم تلدني امي ولم اك شيئا وما ارى هذا اليوم وهذا القميص
كان قميصا من لباس الجنة جاء به جبرئيل لابراهيم الخليل والبسه لما القي في النار نمرود فكانت عنده الى ابراهيم حتى ورثه يوسف ابن
[illegible] ابراهيم [illegible] يوسف [illegible] يعقوب [illegible] فكان موروث عند نبي حتى ورث نبينا محمد ص وبعد النبي كان
عند فاطمة فلما بقيت ثلثة ايام الى وفاتها اعطاه الى زينب [illegible] وقالت لها يا اماه هذا وديعتي عندك للحسين ابني وقرة عيني
سيد الشهداء فاذا طلبه منك فاعلمي انه ساعة واحدة [illegible] وبعد [illegible] يقتل باشد الاحوال على ايدي اولاد الزنا وحيدا
فريدا عطشانا بلا عون وكفن [illegible] فلما سمعت زينب من الفضة احضار القميص تذكرت وصية امها فلذا خرت مغشية عليها
وثالثها حين رات زينب [illegible] قد زلزلت فصاحت وخرت مغشية عليها فقام عليها السجاد ع وقال لها يا عمتاه فما
اجابته فقال يا ام الايتام فما اجابته فقال يا كفيل المرضى فما اجابته فبكى السجاد ع حتى سالت دموعه على جبهتها ففتحت
عينيها ونظرت الى السجاد نظرة حسرة وانقطعت فقالت يا ابن اخي يا ليت الموت اعدمني [illegible] فقال السجاد يا عمتاه

انت عارفة كاملة والجزع من عادة الجاهلين الناقصين فقال زينب يا نور عيني ان جزعي لاجل وصية امي فقال السجاد
فما هذه الوصية فقالت انت عالم غير معلم ولا يخفى عليك علم ما كان وما يكون فقال نعم ولكن اريد ان اسمع وصيتها
من لسانك فقالت وصيتي امي وقالت اذا رايت في يوم عاشورا بعد قتل القاسم وذهاب الحسين الى المبارزة
ان ارض الطف ترجف فاعلمي ان الحسين سقط من السرج على الارض واذا رايت ان الريح تهب سوداء وصفراء
حمراء فاعلمي ان قاتله جلس على صدره واذا رايت ان الشمس انكسفت وانكدرت فاعلمي ان راسه قد جز من جسده فلما
رايت ان ارض الطف قد رجفت فتذكرت وصية امي ورايت غبارا رايت فقال السجاد منذ ونذوا فرجوا حتى انظر
الى المقتل وارى ان ابي على السرج او على الارض ما تكلم على زينب غشي وخرج وقال يا عمتاه ما تراه فقالت ارى رجلا ابيض
ويطرح التراب على راسه فقال يا عمتاه هو جبرئيل فقال فما ترين ايضا يا عمتي فقالت ما ارى اخي وكان فرسه يميل يمينا
وشمالا وسرجه خال عن راكبه فاذا الجو قد صار مصفرا اسودا فراحت زينب تكو الميدان وتصيح وتقول يا اخي
فلما قربت من اخيه رات الشمر جلس مع الخف على صدره لقتله ووضع الخنجر على نحره لذبحه فنادت يا شمر مهلا مهلا اعد
يا شمر دعه ازوده واجلسه واتكلم معه يا شمر دعه ارشف الماء على وجهه وجبهته يا شمر دعه اغطيه من حر الشمس مقنعتي يا شمر دعه
الى القبلة رجليه وجنبيه بيديه يا شمر دعه اغمض عينيه واطبق فاه فابكت كل ابيض واسود فسمع الحسين صوتها واستغاثتها
فحلق في ذلك الحال متغيرا والدم يسيل من جروحه فقال بصوت حزين يا اخت ارجعي الى الخيام ولا تشمتي بي الاعداء
وعليك بالصبر وتسلية الايتام واياك والجزع فلما رجعت الخيمة رات ان الشمس قد انكسفت والعالم قد ظلمت والكواكب
قد تقلقلت صاعدا ونازلا كالشهب الثواقب صرخت الى علي بن الحسين وقالت يا عماه ما كذبت امي قتل خال
العباد وامام للارض والسماء وكفيل الفقراء فكان القيامة قد قامت من صرختها واستغاثتها وتقلقلها ورايتها
لما نهبوا الخيام واحرقوها وسبوا النسوان وسلبوهم وحملوهن على الجمال وكثرت كاثوا حرمة فامر عمر بن سعد العسكر
ان يذهبوا بهن على المقتل حتى يرون قتلاهن ولئن يرفعوا رؤس الشهداء على رؤس الرماح ورروي ان اول راس رفع على الرمح
على القناة راس الحسين واصحابه فقالت زينب يا ابن سعد كفى اهل بيت النبوة وانت قتلت رجالنا وحماتنا وفتياننا
الذين ليس لاحد منهم في العالم نظير فقل للعسكر فليبعدوا وجوههم حتى ركبوا النساء وحملوا في المحمل فلما ركبن فرفعوا الرؤس امام
المحامل فلما رات زينب راس الحسين على القناة والدم يقطر منه ضرب راسها على خشب المحمل فجرى الدم من راسها فلما وصلوا
المقتل سقطوا على الارض ورات زينب جسم الحسين ولا تعرفه من كثرة الجراحة بلا راس مجللا بالدم والتراب فلما رات ضجت على الارض
مطروحا وليس له راس يجره مخضوب صدره مكسور عرفت انه اخوه الحسين فضجت ونادت بصوت حزين والهف اه نادتك امنايا ودرست معقلا الاجسد
اين كشته ماله محصى بوله هو لعل سعيد دست وپا زده در خون حسين توست
اعلمها

وخامسها انه لما جيئ ام اسرار يزيد بزينة المجلس واهله واحضار اهل البيت ورأس الحسين اذا اذن فاحضروا راس الحسين في
طست ذهب ووضعوه تحت سرير يزيد وفيه خمر حضر انه يشير به على خلاف للادب ثنايا الحسين بقضيب الخيزران
مقرعة بقضيب خيزران
على ابن الحسين مع الاسارى في قيد واحد فلما دخلت زينب جلست واحاطت بها ابنتها فلما رات سكينة راس ابيها غطت
وجهها واخذت التراب على راسها وقالت يا ابتاه من ذا الذي ايتمني على صغر سني يا ابتاه من ذا الذي قطع وريديك
وابتاه يا ليتني كنت عميا ولا ارى شيبك مخضبا بالدماء فاخذت راس ابيها وقبله ووضعته على صدره فقالت يا ابه هذا
راسك الشريف في يدي فاين جسدك المقطوع فنظرن النسوان المأسورات في ذل السبي فجرت مغشية عليها وكشفت
زينب عن عاتقه واخذت الراس من صدرها وقالت اخي يا اخي انظر الينا فنحن الضايعات بلا كفيل حتى كنى للاسرا
في الجفاء والهوان بكربلاء اخرى فقال روح الامراة الشام حتى اكل الايتام وانت ترى اين لنا المقام فرفعت للاصوات
بالبكاء وقام يزيد وتفرق اهل المجلس وذهب على ابن الحسين ونسوانه الى خرابة الشام ورفعوا راس الحسين على القناة
في حجرة مقفل على باب دار يزيد وروي ان للحسين لقب صاحب الدمعة الساكبة لانه كلما قام للمناجات كانت دمعة
ساكبة صريعة من خشية الله ويكفي الطف عشر مرات بلا اختيار اولها حين استغاثة القاسم ابن اخيه فلما وصل
اليه وقتل قاتله ورجع اليه فراى جسده صار مجروحا من حوافر الخيول بكى بكاء شديدا بدمعة صريعة ساكبة وثانيها حين يسمع صوت
مضغا يشينك
كالاوحين احد اوراد
اخيه العباس واستغاثته فذهب اليه وراه بلا يد مقطع الكل عضا ومرملا بالدماء فجرى دمعته بلا اختيار وثالثها حين
سمع استغاثة قرة عينه علي اكبر فلما وصل اليه وهو يخفر الارض برجليه ويسيل الدم من جنبيه ووجهه صار منخسفا كالتراب
فبكى بكاء شديدا بلا اختيار وقال اف على الدنيا وعادتها وما الحيوة للحسين بعد هذا الفتى ورابعها حين اخذ ابنه
الرضيع على صدره وراى الى العسكر فرماه حرملة فقطر الى ابنه نظر الحسرة فبكى الحسين بلا اختيار وخامسها حين ركب
واستودع النسوان وقصد المبارزة فخرجت النسوان والبنات مع الشعور المنشورات والخدود الملطمات باكيات
صايحات لاسيما اخته زينب قالت يا اخاه تروح الى جدك وابيك وامك واخيك فليت تردنا الى حرم جدنا فنزل
الحسين وعانق اخته وبكى بكاء ابكى به اهل الارض واهل السماء والحجار والبحار بلا اختيار فسادسها حين ركب الرجعة الى الخيام
وقد روي ان ليس له خلق شابهه مادخلها احد الا وقد صار محزونا مغموما احد تا ابيات للاحزان لفاطمة بالبقيع وثانيها
روضة زينب بنتها بدمشق الشام وثالثها حاير الحسين وهو خمسة فراسخ في خمسة فراسخ من الارض التراثرا الحسين من
بين اسد ووقفها على زائريه وجاوريه يعني من على جسر المصيبة نظر الماء الواقعة كالعلقة والنبات سليمة فجرى
بلا اختيار ويسمع طير الا يكون الا في هذه البادية والا يعيش اه حسين لولا كربلاء ما حل بها الملكة كالوالي كه ما حل

ورودان الحسين كربلا وقيام ... ويوم عاشورا ... الكوفة ... الى الارض
على بابه مختبه وامر ... الى عينيه ... والمنادي ... على الارض
ما ... عندها ... ليتبعه ... الى ان شاء الله ...
الطف ... الى ... الاطفال
على ... لشيعتنا ... الى ... الدنيا ...
ليقتعنا باسره العويب ... المعركة
الطفل امام ... الطفل ... وتحت ... الالم والدم والدم
وكان ... واضع ... والراس ... الطفل ...
فالقتلا ... البدر والنجوم ... والنور ...
فيقتلا فيه ... صغيرا ... ...
فاذا رات طفلا قالت امات اه ... ... الى ... الحرجة
فما تقبره وقبلته وقالت ... الكوفة ... اوراثه ...
فلم ... الاسارى ... الحسين ...
وقت ... النصاب ... فارسلت ... الخيام ...
في العدو ... الحسين ... النسوان ... الاحرم ... سبيل
العرضه العظيمة ... الخيام ... قال العين ... في الماء قال اللعين ... اللعين
ورودان ... الحسين ... اصبت اخيره
في مجروه ... الحسين ... قبل عمر بن سعد
فقال انا الحركة ... تخاف
قال العين ... لشربة من الماء قال اللعين بن اللعين
ولا الى الثانية من سبيل قال وان كان لابد من قتل فليبرز
الى رجل بعد رجل قال اللعين ذلك لك فنادى الملعون بالبراز والجدال
فحمل على القوم يمينا وشمالا حتى قتل منهم مقتلة عظيمة الى ان انكشفوا من بين يديه ...

در قتلگاه ورودان ام ليلى في يوم عاشورا بعد ورود المقتل قبل الاسارى رات جسد الحسين بلا راس على التراب جديلا ويديه جراحة
غسيلا من القفار بالسيف قتيل وليس له دفن وكفنه كفيل وحثما مع ذلك على الرمضاء بغير ثياب وعفا فضحت
بالويل والثبور واخذت خماره واطرحته على جسده الشريف وصارت مغشية عليها وكانت بعد ورودها المدينة تجلس
في حر الشمس عند قبرها ورواحها وبكى الحسين وتقول حيوة الانام في الايام بعد الامام حرام ولا تنده بل ابكيه حتى اخذ الله
ثاره يوم القيمة فكيف لا تبكي فاطمة عند الحوض حين تسئلني عن البنات والايتام وروي ان يوم قتل الحسين شيعت
جنازته من مطلقاته وزوجاته ثلثمائة وفي رواية ثلثين وجمعوا اوشغول النبوة وامر الحسين اخته زينب وام كلثوم
ان لا تبرزان من بيتهما حتى لا يرى احد خمارهما وقال لهما انتما بنتا رسول الله وبنتا فاطمة واتما حرم الله وحرم رسول الله
فما راى احد قط منهما ولا خمارها وروي ان زينب في يوم عاشورا لبست سبع قناع وخمار ومرز فلما قتل الحسين
ونهبوا الخيام اخذوا منها القناع والخمار والمرز حتى جرو امعها شعرات من راسها وروي ان يوما مضى ربع اليوم ولم تر
شعاع الشمس في مدينة الرسول فشكوا الى الرسول فجاء النبي الى بيت فاطمة فرا زينب في صحن دارها مكشوفة الراس يغسل راسها ففهم
ان الشمس تحير ان ترى زينب مكشوفة الراس فامرها بستر راسها فظهر شعاع الشمس وروي ان الاسارى لما بلغوا بلد البكر وسمعوا
اهل البكر ورود الاسارى والرؤس من فتح اهل الشام انسوا اسباب العيش واخذوا الهدايا والتحف والقند والسكر واستقبلوا العسكر
فلما وصلوا الى العسكر اعطوهم الهدايا والتحف من الماكول والمشروب فلما اكلوا وشربوا وبقي بقية في الاواني اعطوها
الاطفال في الاسارى فلما ارادوا ان ياخذوها طرحوها على الارض تسهزاء الامام وبحرمته بهم وروي ان سكينة القت جسدها على جسد ابيها
في المقتل فلما ارادوا ان يفرقوا الاسارى عن الاجساد التمست من الشمر ان يدعها عند نعش ابيها فما قبل منها واعظم عليها بحيث
السعد وجهها فكلما سعى الشمر لم يمكنه تخليصها فقال ابن سعد يا شمر ان تعد نفسك من الابطال والعمل نفسك مع الف
فارس من الرجال ولم تقدر على خلاص طفل من الاطفال فقال الشمر ان سكينة تركت الحسين عانقها ولم يتركها فبكى
ابن سعد لعنه الله مع عسكره من ملاحظة الحسين مع بنته من البيان العاجز وروي في البحار ان سكينة اعتنقت جسد الحسين
فاجتمع عدة من الاعراب حتى جروها عنه

زينب را زوجي

قد روى السيد ابن طاوس انه لما اهل البيت بعد مرورهم على المقتل وودّاعهم القتلى نزلوا قريبا من المقتل في ليلتهم وضرب لهم خيمة صغيرة لئلا يتفرقوا فقالت زينب لاختها ام كلثوم يا اختي ابن الحسين واخوته واولاده ليهم ثوبا يا اخت عليك الحراسة وعلى زينب فقالت يا ابه يا اسد الله قد جئنا في المدينة الى جوار جدك فانت ما تستقبلنا خطوات قليلة فبينا تستغيث وتبكي اذ غلب عليها النوم فرات امها فاطمة في لباس سود منشورة الشعر تبكي فقالت يا اماه ما كنت معنا وما رايت الحسين بجدلا فلم لبست السود فقالت كنت معكم في كل حال لا سيما في ليلة العاشورا وكنت بكيت على بكائك مع الحسين وانت قلت لهم صوت بكاء امرء من خلف الخباء يا بنتي وابن بنت الحسين فاستيقظت وسكت عن الاطفال فاذا رقية بنت الحسين ما كانت هنا وهي بنت ثلث سنين وكانت في السفر بيد الحسين فصاحت زينب يا نسوان الحاسرات واين اخي الليلة والطراب منه خالية والمصلي مفقود يا ايتها الارامل يا ايتها المفجوعات واين بنت اخي رقية في هذه الليلة وفي هذه البادية فتفرقت في الجهات فرات زينب رجلا وسالته عن رقية فقال ما اعرف رقية ولكن رايت بنات لنحو المقتل واحتمالها قتلى فارسلت زينب في طلبها فلما جائت قالت زينب واين رحت يا رقية في هذه الليلة فقالت لبلت المصلي للاب فلا رايت سليل الاكبر للصلوة رحت اليه لم لا تجيء ثم اشتممت ريح ابي فعلى اثر الريح رحت فلما دخلت المقتل وقلت يا ابه قم الي يا رقية تعال فلما دنوت منه فرفع يديه والصقني الى صدره وسالني كيف فلما سمعت سكينة فصاحت وقالت يا رقية لم ما اخبرتني واما اذ مضيت لو معك حتى ازور ابا الشهيد وانا اكثر شوقا منك اليه فقالت زينب ان اخي ابا عبد الله ...

ورويا ... علما ... فيهم ... قبل الابد ... جديد ... غسيلات

وروى ان ابن عارض الحبيب في الاستباق الى المبارزة فقال ابن بريد قال ... لا فارض ولا بكر عوان بين ذالك وانت شيخ كبير لك ثلث وستون سنة وانا ابن ثلث وعشرون سنة وقال الحبيب انا احق بالمبارزة لان عمري قديم وقد طال حبسهم وهكذا وقع المعارضة بين القاسم وعلى اكبر ابن عمه وكان القاسم شبيها لجده علي بن ابي طالب في الصورة والشجاعة وكان طويل القامة واليدين وعريض الصدر والكتفين وكان صبيا مراهقا له ثلث عشر سنة وقتل اثنين واربعين وقيل ستين وقيل اربعمائة وخمسين وعلى اكبر قتل عدد لبث نوح في قومه قال الله فلبث في قومه الف سنة الا خمسين عاما وقيل مائة وثمانون وبكى مرة لبعد اركوب على وحدة ابيه عند الركوب وبكى مرة عند نزع روحه وقال انت وضعت راسي في حجرك فانه لعدوي ياخذ الشعر التراب وبكى مرة عند رؤيته جدته منثورة الشعور تحت قدميه تاخذ التراب وتبث على راسها وعلى اكبر رجع في المقتل وشكى في العطش فوضع خاتمه في فمه ورده رجع وسلم على ابيه وقبل قدميه وودعه وراح على رواية ابن طاوس وروى عن زينب بنت علي انها قالت لما مات حدث البشر بكى الحسين بكاء شديدا وما صاح وما صرخ وكذا في موت اموا له واخوته فلما اراد على اكبر ابنه المبارزة قال كلاما فصاح الحسين وصرخ وخر مغشيا عليه فوثبت وعانقته واخذت راسه في التراب فلما افاق سالته عن سبب صراخه وصيحته فقال وصار ابني في امه ليلى وانها ما كانت في اهل بيت النبوة سفر رسالة والاخيار عنه درايت ما رايت منذ سمعت الحجر

حضرت عباس

وروى شيخ من شيخ الكوفة انه راى رجلا يقال له عبد الله ابن زوال وهو شيخ منتن وكلما ياكل الطعام لا يشبع والتمس من الطعام فقلت له تعال الى ان اطعمك فلما جاء سالته ما فعلت فابتليت بهذه البلية فقال كنا خمس الاف وكلنا ابن سعد على الفرات لما العباس فانهزمنا فاعانتنا بخمس الاف اخرى من الرماة فانهزمنا فاعاننا ابن سعد بثلث الاف اخرى فانهزمنا العباس ودخل الفراة فملا القربة واخذ غرفة ليشربها فبكى وما شربها مع عطشه فاسقطها وشتم هذا الوفاء ما راى احد من احد فركب واراد الخيام فحمل عليه العسكر وكان من كثرة وفاه انه كلما رمى له حبل صدره وكتفه وظهره جنته للماء لكي يصل الماء الى اخيه الحسين وانا في هذا الحال ضربت ضربته على كتفه فابتليت بهذا البلية التي ترى منى فلعنته وان جنته من بين روى عن ابي ايوب عن ابيه انه قال رايت عن العباس مواساتين لاخيه الحسين لم يتفق في حد البشر الاول انه لما فرق الصفوف وساق فرسه العقاب الى ماء الفرات اخذ غرفة فما شربه ورماه لتذكره عطش اخيه الحسين وفرسه اقتدى به والثاني انه كلما جاء اليه من العسكر بدفعه عن قربة الماء بجسده وجعل جثمانه جنة للماء لكي يصل الى الماء من الكي حتى لحق بالله

روي في العوالم ان الحسن لما دنت وفاته ونفدت الامه وجرى السم في بدنه تغير لونه واخضرت فقال له الحسين ما لي ارى لونك الى الخضرة فبكى الحسن ثم قال يا اخي لقد صح حديث جدي في وفيك ثم اعتنقه طويلا وبكيا كثيرا فسئل عن ذلك فقال اخبرني جدي لما دخلت ليلة المعراج روضات الجنان ومررت على منازل اهل الايمان رايت قصرين عاليين متجاورين على صفة واحدة احدهما من الزبرجد الاخضر والاخر من الياقوت الاحمر فقلت يا جبرئيل لمن هذان القصران فقال احدهما للحسن والاخر للحسين فقلت يا جبرئيل فلم لم يكونا على لون واحد فسكت ولم يرد جوابا فقلت لم لا تتكلم فقال حياء منك فقلت له سالتك بالله الا ما اخبرتني فقال اما خضرة قصر الحسن فانه يموت بالسم ويخضر لونه عند موته واما حمرة قصر الحسين فانه يقتل ويحمر وجهه بالدم فعند ذلك بكيا وضج الحاضرون بالبكاء والنحيب الحديث

نقل عن ... ابن عباس قال ... رسول الله ... فلما راه ...
[illegible]

فيرحل منها الى ارض مقتله وموضع مصرعه ارض كربلا ينصره عصابة من المسلمين اولئك سادة الشهداء امتي يوم القيمة كاني انظر اليه وقد رمي بسهم فخر عن فرسه صريعا ثم يذبح مثل الكبش الحرام ...

في مصائب نقل عن ابن عباس قال لما حضرت رسول الله الوفاة بكى بكاء شديدا حتى بلت دموعه لحيته فقلت له يا رسول الله
ما يبكيك فقال ابكي لذريتي وما يصنع بهم من بعدي وما يفعلون بهم شرار امتي فكانى بفاطمة ابنتي وقد ظلمت من بعدي وغصب
حقها وقهر بعلها وغصبت على ميراثها وكانى بها وهي تنادي يا ابتاه يا ابتاه فلا يعينها احد من امتي فسمعت فاطمة كلام
ابيها فبكت فقال لها النبي ص اسكتي يا فاطمة وابشري يا بنت محمد بسرعة اللحاق بي ولم تلبث بعدي الا قليلا وانت
اول من يلحق بي من اهل بيتي فسرت بذلك سرورا عظيما ايها المحبون للحسن والحسين اما تسئلون عن حالهما حين وفات
نبيكم اسمعوا ثم البكوا بكاء شديدا واصرخوا صراخا عاليا فاعلموا انه نقل عن كتاب كشف الغمة لما قبض النبي قال يا بلال
ائتني بولدي الحسن والحسين فانطلق فجاء بهما فاسندهما الى صدره فجعل يشمهما قال علي ع فظننت انهما قد غماه اي كرباه
فذهبت لاؤخرهما عنه فقال ص دعهما يشماني واشمهما ويتزودا مني واتزود منهما فسيلقيان من بعدي زلزالا
وامرا عضالا فلعن الله من يخيفهما اللهم اني استودعكهما وصالح المؤمنين اقول صدق رسول الله ص تم كثر الزحام وادي الى
وعن كشف الغمة عن ابن عباس قال قالت فاطمة للنبي وهو في سكرات الموت يا ابة انا لا اصبر عنك ساعة من الدنيا فاين
الميعاد غدا قال اما انك اول اهلي لحوقا بي والميعاد على جسر جهنم قالت يا ابة اليس قد حرم الله عز وجل جسمك ولحمك على النار
قال بلى ولكني قائم حتى تجوز امتي قالت فان لم ارك هناك قال تريني عند القنطرة السابعة من قناطر جهنم استوهب الظالم
من المظلوم قالت فان لم ارك هناك قال تريني في الشفاعة وانا اشفع لامتي قالت وان لم ارك هناك قال تريني عند
الميزان وانا اسئل لامتي الخلاص من النار قالت فان لم ارك هناك قال تريني عند الحوض حوضي عرضه ما بين ايلة الى
صنعاء على حوض الف غلام بالف كاس كاللؤلؤ المنظوم وكالبيض المكنون من تناول منه شربة فشربها لم يظمأ بعدها ابدا الحديث

وروي في البحار انه يوم الطف فلم يبق مع الحسين الا ولده علي بن الحسين وقد قتلوا القوم
انه رأت ابي يوم عاشورا ...
ولد الحسين ...
[illegible]
وروي في بعض الكتب عن
السكينة بنت الحسين ع قالت
كنت في ليلة العاشورا في حجره وقد رايت
لون ابي يتغير في ذهاب كل خمسة خمسة وعشرة
وعشرة ويقول لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اف
لك يا دنيا قال في البحار ولقد فرح حبيب ابن مظاهر الاسدي فقال
له يزيد بن حصين الهمداني وكان يقال له سيد القراء يا اخي ليس
هذا ساعة ضحك قال فاي موضع احق من هذا بالسرور والله ما هو الا
ان تميل علينا هذه الطغام بسيوفهم فنعانق الحور العين اقول ولا تحسبن الذين قتلوا في
سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون

ورد في العوالم ... الحسين ...

في مصائب نقل في بعض الكتب انه بعد ان ركب وتوجه نحو الميدان نظر الى قفاه فراى اخته زينب تمشي خلفه حافية وتقول يا اخاه اصبر
هنيئة فان لي اليك حاجة فلما وقف وصلت قالت يا اخاه اريد ان اقبل مرة اخرى حلقوك في الموضع الذي كان يقبله جدي
رسول الله فانحنى من على المركب فتعانقا وبكيا بكاء شديدا فقبلت زينب المحزونة المغمومة موضع نحره فتودعا مرة اخرى فتوجه نحو الميدان
وتوجهت زينب نحو الخيام ونقل انه لما توجه الحسين وقرب الى الميدان سمع نداء من ورائه فراى بنته العزيزة سكينة الحزينة تركض حافية وتقول يا ابة
اصبر هنيئة فان لي ايضا اليك حاجة فوقف فاتت وسئلت حاجة لم يقدر احد ان يسمعها فقالت يا ابة حاجتي اليك ان تنزل
مرة اخرى من فرسك وتجلسني في حجرك وتمسح بيدك على راسي كما كنت تفعل فنزل ع فجلس على ارض الطف واجلسها في حجره
وقضى حاجتها فسمع مناديا يقول يا حسين لو لم يبق لك ناصر فاتت بنفسك الى الميدان للحرب فاجلسها على تراب الحائر وركب
وتوجه نحو الميدان فروي انه ع التفت الى اليمين فلم ير احدا من الرجال فالتفت الى اليسار فلم ير احدا فنادى هل من راحم يرحم آل الرسول
المختار هل من ناصر ينصر الذرية الاطهار هل من ذاب يذب عن حرم رسول الله وروي في البحار لم يجبه احد من القوم وارتفعت اصوات النساء
بالعويل فخرج علي بن الحسين زين العابدين وكان مريضا لا يقدر ان يقل سيفه وام كلثوم تنادي خلفه يا بني ارجع فقال يا عمتاه
ذريني اقاتل بين يدي ابن رسول الله فقال الحسين يا ام كلثوم خذيه لئلا تبقى الارض خالية من نسل آل محمد ص
وروي في العوالم قال اسقوني شربة من الماء فقال عبد الله بن الحصين الازدي يا حسين الا ترى الفرات لن تذوق منه قطرة حتى تموت
او تنزل على حكم الامير فقال الحسين اللهم اقتله عطشا فكان يقول اسقني ويقول واعطشاه حتى تقطع في طريق الماء وورد على الناس
في كل مع اختلاف اللفظ لما جعل الحسين في ارض الطف وضعف من كثرة القتال فوقف فكلما اتاه رجل وانتهى اليه انصرف عنه
حتى جائه رجل من كندة يقال له مالك بن نسر فشتم الحسين ع وضربه بالسيف على راسه وعليه برنس فامتلأت دما فقال الحسين
لا اكلت بها ولا شربت وحشرك الله مع الظالمين والقى الكندي البرنس الى المنزل فقال لزوجته هذا برنس الحسين فاغسليه من الدم
فبكت وقالت له يا ويلك قتلت الحسين وسلبت برنسه ولعمري لا تصحبني ابدا فوثب اليها ليلطمها فانحرفت اللطمة فاصابت
يده الباب الذي في الدار فدخل مسمار في يده فعملت عليه حتى قطعت من وقته ويبست يداه وكانتا في الشتاء ينضحان دما
وفي الصيف تصيران يابستين كانهما عودان ولم يزل كان فقيرا حتى مات وروي ان سنان ابن انس رمى فوقع السهم في نحره
وقرن ع كفيه جميعا وكلما امتلئتا من دمائه خضب بها راسه ولحيته ويقول هكذا القى الله مخضبا بدمي مغصوبا علي حقي
روي في البحار ان سنان هذا اخذه المختار فقطع انامله انملة انملة ثم قطع يديه ورجليه واغلى له قدرا فيها زيت ورماه فيها وهو يضطرب

ورد في البحار

وروي في البحار والعوالم عن ابي جعفر ع انه قال ولقد قتلوه قتلة نهى رسول الله ان يقتل بها الكلاب لقد قتل بالسيف والسنان
والحجارة والخشب وبالعصا الحديث وفي بعض الكتب ان جماعة لم تكن لهم آلة للمحاربة وكانوا يضربونه بالحجارة وروي انه لما جاء رجل
واراد قتله ع فنظر اليه فقال ارجع لست انت قاتلي والذي لا ارضى دخولك النار وما رضوان ان تدخل النار فقتل سيفه
الذي اراد به قتله ع فركض اللعين عمر بن سعد فقال له قتلت حسينا قال جئت لاقتلك فرفع سيفه ليقتله فقام اللعين غلامه فحاطوا
عليه وجرحوه جراحات عظيمة فلما ياس من حياته اقبل الى الحسين فقال يا ابن رسول الله اشهد بانك قد قتلت في جنتك فاغتفر في يوم القيمة
وادخلني الجنة فاجابه ع بنداء ضعيف هكذا افعل غدا وروي في بعض الكتب فلما جلس الشمر على صدره لان جرى الله فقال ع يا ويلك
من انت قال انا الشمر فقال له ويلك من انا قال انت الحسين ابوك علي المرتضى وامك فاطمة جدك محمد فقال ع يا ويلك اذا عرفت حسبي ونسبي
فلم تقتلني فقال الشمر قتلتك للجائزة من يزيد فقال ع للعين اذا كان لا بد من قتلي فاعطني شربة من الماء وروي انه كان يا خور ربق
بلوك لسانه من العطش ويطلب الماء
وروي في كتب المقاتل عن الشمر الملعون قال له هيهات ولعل لا تذوق قطرة واحدة من الماء حتى تذوق الموت غصة بعد غصة
روي في العوالم والبحار ان الملعون قبض لحيته وهم بقتله فضحك الحسين فقال له تقتلني ولا تعلم من انا فقال اللعين اعرفك حق
المعرفة امك فاطمة وابوك علي المرتضى وجدك محمد المصطفى اقتلك ولا ابالي روي في العوالم والبحار ان ذلك اللعين ضربه بسيفه اثنى عشرة
ضربة ثم جز راسه الشريف وروي في العوالم عن هلال بن نافع قال اني لواقف مع اصحاب عمر بن سعد اذ صرخ صارخ ابشر
ايها الامير فهذا شمر قد قتل الحسين وقال في البحار ان قاتله سنان بن انس فبعد ان قتله الشمر لعنه الله وكان مقتولا على القفا
احاط عليه الكفار ليسلبه فاخذ عمامته اخنس بن مرثد فاعتم بها فصار معتوها واخذ سيفه جميع بن الخلق الازدي وفي السيف
ليس بذي الفقار واخذ درعه عمر بن سعد واخذ قميصه اسحق بن حيوة الحضرمي فلبسه فصار ابرص امتعط شعره واخذ سراويله
بحر بن كعب التيمي روي في البحار ان الحسين ع قال ابعثوا الي ثوبا لا يرغب فيه احد اجعله تحت ثيابي لئلا اجرد منه
بعد قتلي فارتفعت اصوات النساء ثم اتت بثوب عتيق فخرقه ومزقه من اطرافه وجعله تحت ثيابه وكان له سروال جديد
فخرقه ايضا لئلا يسلب عنه فلما قتل سلبها بحر بن كعب وتركه مجردا روي ان اخذ سراويله تجرد بالبسان وجارى له دم من ثابت
ما كان وهلك واما الخاتم ... مختلفة في بعضها انه اخذ منه كل اقدم وفي بعضها لم يؤخذ منه كخاتم فعله الجمال

واعلموا انه اخذ بجدل بن سليم الكلبي خاتمه ثم اعلموا انه اشد ما وقع على يده الشريف حدث ورثه في اصابعه
لم يقدر اللعين بجدل بن سليم على اخذ الخاتم فاخذ سيفه وقطع اصبعه مع الخاتم ولكن المختار بن ابي عبيدة اخذ ذلك اللعين
فقطع يديه ورجليه وتشحط بدمه حتى هلك وحكاية الجمال في بعض كتب المقاتل والبحار والعوالم
قال ابن شهرآشوب قتل الفرس اربعين رجلا ولم يقدروا عليه فصاح ابن سعد ويلكم تباعدوا عنه فلما امن الطلب جعل يتخلل القتلى ويطلب
حتى وصل اليه فجعل يشم رائحته ويقبله بفمه ويمرغ ناصيته وهو مع ذلك يصهل ويبكي بكاء الثكلى حتى اعجب كل من حضر
وروي عن صاحب المناقب انه وضع ناصيته في دم الحسين ثم انتقل يطلب خيمة النساء وقد ملأ البيداء صهيلا وروي في بعض
الكتب ان المخدرات الغريبات كن مجتمعات محزونات مغمومات حول الخيمة [illegible] كذلك سمعت زينب
المحزونة صهيله فاقبلت على سكينة وقالت هذا فرس اخي الحسين قد اقبل لعل معه شيئا من الماء فخرجت متحيرة
الخباء تتطلع الى الفرس فلما نظرته فاذا هو عار من راكبه والسرج خال منه فهتكت عند ذلك خمارها ونادت قتل والله ابو
الحسين فسمعت زينب قولها وخرجت وبكت وخرجت النساء وفي بعض الكتب ان واحدة منهن قالت يا ذا الجناح اين
الوفا لم اذهبته وما جئت به وامن تقول هل سقوا او قتل عطشانا وامن تقول لم القيته بين الاعداء
وجئت خاليا فتوجهت زينب المظلومة فقالت ما هذا الغبار الذي عليك ومن دم من خضبت [illegible] وسرجك
وروي في العوالم والبحار انه اخرجوا النساء من الخيمة واشعلوا فيها النار فخرجن حواسر مسلبات حافيات باكيات
فلما وصلوا الى المقتل كانت سكينة مع جسد ابيها روي انه اتاهم الزجر اللعين وقال لعن الله اللعين بن اللعين ابن سعد نادى
منادية بالرحيل واركبوا فقالت سكينة للسائق ووقفت عنده فقالت بالله يا هذا انتم مقيمون ام راحلون
قال راحلون قالت يا هذا ان عزمتم على المسير فسيروا بهذه النسوة واتركني اقيم عند والدي فانا صغيرة السن
ضعيفة القوة وما استطيع الركوب فاعملوا معروفا فاتركوني الى عند والدي واستانس به فان مت عنده
فقد سقط عنكم مؤنتي [illegible] فلاذت بالحسين [illegible] زينب فاتت اليها زاجر وجذبها
من حول ابيها [illegible] بكت كل صديق وعدو حتى رايناه دموع الخيل تحدر على حوافرها وروي انها
قالت للسائق يا هذا ان لي اخ صغير قد قتلوه الناس [illegible] الوداع منه [illegible] فامهلها السائق فتخلت
لحظات قليلة لانه كان قريبا من ابيه فلما وقعت عين البنت على اخيها القت نفسها من اعلى البعير عليه واحتضنته
ثم انها لثمت فاها لثمات متواترات ونامت بطوله ثم جلست ورفعته بحجرها وجعلت تمسح على نحره ونادت يا اخي [illegible]

لو خيرونا بين المقام عندك وقرب السباع تاكل لحمك لتخيرت المقام عندك على الحيوة فها انا راحلة عنك جافية لك ولا القريب
هذه نياق الرحيل تجاذب على المسير ركبونا عليها مهزولة ولا محامل لها ولا وطاء [illegible] مع هذا انها صعبة الانقياد
فما ادري الى اين يريدون بنا اهل الغدار فاقرأ جدي وجدتي منا السلام وقل لجدي ان اختي سكينة شاكية اليك حالها وقبلت خديه وجبينه
فاتى السائق وهو يبكي على حالها فجرها عنه وابعدها منه واركبوها مع النساء فلما وردوا الكوفة روي في البحار ان اهل الكوفة
يناولون الاطفال الذين على المحامل بعض التمر والخبز والجوز فصاحت بهم ام كلثوم وقالت يا اهل الكوفة ان الصدقة علينا
حرام وصارت تاخذ ذلك من ايدي الاطفال وافواههم وترمي به الى الارض قال كل ذلك والناس يبكون على ما اصابهم
ثم ان ام كلثوم اطلعت راسها من المحمل وقالت لهم صه يا اهل الكوفة تقتلنا رجالكم وتبكينا نساؤكم فالحاكم بيننا وبينكم
الله يوم فصل القضاء فبينما هي تخاطب واذا بصيحة قد ارتفعت واذا قد اتوا بالرؤوس وهي ثمانية عشر راسا يقدمهم راس
الحسين وهو راس زهري قمري اشبه الخلق برسول الله ولحيته كسواد السبج قد انتصل منها الخضاب ووجهه كدائرة قمر طالع والريح
تلعب بلحيته يمينا وشمالا فالتفتت زينب فرات راس اخيها فنطحت جبينها بمقدم المحمل حتى راينا الدم يخرج من تحت قناعها
واومت اليه بخرقة قلبها فلما وردوا الشام روي في البحار والعوالم عن العيون قال سمعت الرضا يقول اول من اتخذ له
الفقاع في الاسلام بالشام يزيد بن معاوية فاحضر وهو على المائدة وقد نصبها على راس الحسين وجعل يشربه ويسقي اصحابه ويقول
اشربوا لما حمل راس الحسين الى الشام امر يزيد فوضع ونصب عليه مائدة فاقبل هو واصحابه ياكلون ويشربون الفقاع فلما فرغوا
امر بالراس فوضع في طست تحت سريره وبسط عليه رقعة الشطرنج وذكر الحسين واباه وجده ويستهزئ بذكرهم فمتى قمر صاحبه تناول
الفقاع فشربه ثلث مرات ثم صب فضلته مما يلي الطست من الارض فمن كان من شيعتنا فليتورع من شرب الفقاع واللعب بالشطرنج
ومن نظر الى الفقاع والى الشطرنج فليذكر الحسين وليلعن يزيد وال زياد يمحو الله بذلك ذنوبه ولو كانت كعدد النجوم

بتاریخ [illegible] شهر رمضان المبارک [illegible] در کربلا

بسم الله الرحمن الرحیم

یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم الصیام الخ خالق عالم خطاب بمؤمن نموده که واجب شما است
و نبشته شده است در دفتر الهی بر شما صیام کما کتب چنانچه واجب شده است بر کسانی
که پیش از شما بوده اند [illegible] لعلکم تتقون الی قوله ایاما معدودات الخ بعد از
معنی لغت اللفظ گفت خداوند در این آیه مبارکه اشاره بایمان و تقوی و صوم شما
صوم کسانی که سابق بر شما بوده اند نموده ایمان شهر است عظیم و کسی که داخل
این شهر شده باشد کسانی بودند که سالها در خدمت رسول خدا بسر بردند و داخل
این شهر نشدند تا از دنیا رفتند و داخل جهنم شدند نهایت سعی و اهتمام کرده
بکنید اگر بمرتبه اول ایمان برسید باز خوب است ده مرتبه دارد در صدر اسلام
کسی که بمرتبه نهم ایمان رسید ابوذر غفاری بود در این مدت [illegible] شنیده
نشده است که کسی بمرتبه دهم ایمان رسیده باشد اگر کسی باین مرتبه برسد او صاحب
اسم اعظم خداوند و حکم او امر او جاری و روان میشود بر کل موجودات و تمام اشیا اطاعت
او را میکنند و فرموده اند در این مدت نرسید باین مرتبه دهم مگر یکنفر و خداوند
امر نمود کل موجودات را باطاعت او و این یک غلام زرخرید بود که مرتبه
کار [illegible] گذارونده او را میکشند کل ولایات را گردید و خداوند این
غلام را باین مرتبه رسانید تا حجت خود را تمام بر خلق خود [illegible] برای کسی
باقی نماند اگر فقیر عذر بیاورد که چگونه تحصیل ایمان میکردم با فقر و فاقه
در اخبار رسیده است [illegible] مگر همان غلام که
او سلمان فارسی است دیگر ابوذر و اگر عجم عذر بیاورد که ما زبان عربی [illegible]

[illegible]
من الجوع والعطش
فلیت لمن الصائم خاشعا
در دنیا روزه داد

نمیفهیم و همچنین در بلیه و در اوامر خدا وند حجت بود این سلمان تمام کرد او را حجت
قرار داد و مراد از ایمانی که خدا فرموده است و مخاطب ساخته است که لا امنوا ایمانی
مستقر است و امر به تحصیل این ایمان فرموده در ایه دیگر میفرماید یا ایها الذین
امنوا امنوا اگر ایمان ظاهری و لفظی باشد تحصیل حاصل است پس معنی انست که ایمانی
مستقر و ثابت تحصیل کنید و معنی دیگر انکه یعنی در عوالم دیگر که ایمان آورده اید
در این عالم هم ایمان بیاورید و دلیل بر این ایمان انست که خداوند میفرماید
ذلک بما کذبوا من قبل یعنی تکذیب ایشان بسبب انست که در عالم
دیگر تکذیب کرده اند امام فرموده اند یعنی فی عالم الذر پس مخاطب باین خطاب
مومنینی هستند که ایمان مستقر دارند و ایشان کسانی اند که امیر المومنین امام
امیر ایشان است حال با ایشان میفرماید که صوم بر شما واجب شده است اما
و صوم سه مقام دارد یکی انکه فقها نوشته اند و این است که امساک کند از
اکل و شرب الخ و تقلید کند مجتهد جامع شرایط فتوی او این حکم را هم بگوییم
که اگر در روز ماه رمضان افطار کند بمفطر حرام کفاره جمع واجب میشود مقام
دوم صوم صوم کملین است که ترک کنند جمیع لذات حتی و ترک کنند جمیع عادات را
که غیبت و کذب و سایر معاصی او باشد شنیده اید که زنی در خدمت در
حضرت حضرت بحرمتی دشنام داد فرمودند بمطلعه افطار کن الخ مادامیکه در
[illegible] تحش بلا داد فرمودند امروز روزه هستی طعام برای سیدالساجدین
بیاورند

مبکوم الحکم را ملاحظه الخ

وقت افطار
میاوردند حضرت گریه میکردند یکی از عبید آنحضرت عرض کرد چرا گریه میکنید
میفرمودند عبیدان صوم من قبول است یا نه و من صایم هستم یا نه و حال انکه
قطعاً صایم بود آنحضرت برای تعلیم ما بود یا صوم خود را نسبت بصوم رسول
خدا و امیر المومنین میسنجید پس صائمی بیمار بود شخصی میگوید من در خدمت آنحضرت
کتابی را میخواندند و گریه شدید میکردند عرض کردم این چه کتابیست فرمود این
کتاب عبادت جدم امیر المومنین است در او نوشته است عرض کردم شما
سید ساجدین و زین العابدین هستید فرمودند عبادت من کجا و عبادت جدم کجا
الحاصل که این ترک لذات در این ماه عظیم در نزد خداوند مطلوب است در
صدر اسلام این ترک لذات که از جمله انها جماع است در شب هم ممنوع بود تا
اینکه و غیون این امت و بعضی دیگر تختانون انفسهم و مرتکب این شدند چون
رسول خدا مطلع شدند دست بدعا برداشتند که خداوند امت مرا تاب این
تکالیف شاقه را ندارند مطعم ابن جبیر مرد پیری بود و وقت افطار خوردنی حاضر
نبود او در روز دیگر در کندن خندق ضعف کرد چون آنحضرت مطلع شد
و دعا کرد این آیه آمد کلوا واشربوا حتی یتبین لکم الخیط الابیض من الخیط الاسود من الفجر
پس وقتی صایم است شخص که ترک کل لذات از هر یک از اعضا بکند مناسب است
این مطلب عرض شود چون معلوم است که اعمال مجسم میشوند و عبادات
مثل صوم مثلاً بمنزله انسانی است تام الاعضاء و فقط صحیح عمل او را
شود اگر زبان بدن غیبت در اید و از جسم بدن نظر ریبه صادر شود

و از گوش بدن و از دست بدن و همچنین سایر اعضا خیانت بظهور رسد در روز
رمضان ان صوم کور و کر و کنگ و بی دست خواهد بود اما حضرت رضا فرمودند
که صوم حجاب و پرده ایست که بر جوارح تو زده است الحدیث حتی بر دل تو هم
زده است که گمان بد هم نکنی بدیگری پس مقام دوم صوم این است که شخص ترک
جمیع معاصی و لذات بدنی بکند و العیاذ بالله خداوند تخیل کند نیست که
شما را مهمانی کند از نمودند علیهم اجمعین اضافه امه و گرسنه و تشنه
و امر بترک لذتها کند بلکه از جمله امور دیگر است یکی انکه یاد کنی بجوع و عطش
روز قیامت را الحدیث و بیاد فقرا بیفتی لیستوی فیه الفقیر و الغنی الحدیث علاوه
فقرا امت صایم اند بجهت انکه ایشان قدرت ندارند بخریدن نعمتها که اغنیا
بانها صرف میکنند در قیامت عرض میکنند خداوندا اگر اغنیا یک ماه صایم
بودند ما تمام عمر خود را روزه داشتیم این است که فقرا پانصد سال قبل از
اغنیا در بهشت داخل میشوند و صرف میکنند نعمتهائی را که یک لقمه از ان اهل
دنیا نشنیده اند ام انها را مقصود خداوند این است که باین ترک
لذات بدن ضعیف شود و جنبه ملکوتیت قوه بگیرد در کتاب تحف الاحمدیه است
که شخصی بامام عرض کرد که در تابستان حجامه را ترک کنم در روز روزه فرمودند
نه خداوند باین قدر لذت هم برای صایم راضی نیست و از همین جهت است ترک کردن
زن و هم ملاعبه و بو کردن گل [illegible] و همه لذائذ بدنی است که امر بترک انها شده است
شنیده اید که در ماه رمضان شیاطین در غل و زنجیرند و حال انکه مردم باز مثل
غیر ماه رمضان

غیر ماه رمضان مشغول بکارها و معصیتهای خود هستند بلکه بعضی بدتر میکنند
خدا خواسته است که بترک لذتها بدن ضعیف شود و شیطان که در رگ و بدن انسان
منزل دارد چون زیاد میخورند باز ضعیف نشده است بدن و شیطان بیرون
نرفته است و دماغ دارد حال عادت مردم در ماه رمضان چنین است
که سحر در انواع اطعمه میکنند چطور است و الله خدا اگر سه لقمه نان جو بخورد
پس ما چگونه پر رو و شیعه او هستیم این است که فرمودند رب صائم لیس له
الا الجوع و العطش مقام سیم انست که شخص صائم شود باین قسم که جمیع ما
سوی الله را ترک کند و بکشد نفس خود را و قبالش کند با او تا اینکه نکند مگر
برای خدا و نه بیند مگر خدا را و نشنود مگر خدا و تمام حرکات و سکنات او
برای خدا شود هنوز در رجات امام نمیرویم از رعیت باین مرتبه رسیدند
سلمان و ابوذر بودند که نمی دیدند مگر خدا و اولیاء خدا را و دیگر چیزها
ایشان لا تحد او اولیاء خدا بود بلکه بزنان هم در عالم این قسم بود جاریه فضه بود
و از او هم ظهور نرسید مگر برای خدا اگر کسی بمرد بگوید برای جاهل بر پی
چه میکنند مردها هزار یک ان زن را تحصیل کنند ان زن فضه خادمه
اهل بیت است بعد از رحلت جناب فاطمه ابداً تکلم نکرد بغیر قران و هرگز
طعام در سفر نخورد سوال کردند که هرگز سفر غذا خوردی گفت من اگر
سفر غذا بخورم کنیز فاطمه و امیر المومنین نیستم اگر کسی طعام نزد او گذارد
فرا یکی نخورد و لباس او بو بر پوشد و بگوید من سلمانی را است گفته است

نه واشته غضب در مدرسه عمر شما زشب بو تر کرانکه ما در کرفته بود از خانه واده عزت
و ملالت تحصر بیکوید در سواه مکه از قافله دور منده بودم و متحیر بودم و ترب
باین بود که از کرسنگی بلا کشوم ناگاه دیدم از دور پیاده عصا در دست دارد
و خدا را میخواند و میاید گفتم کیستی که بی زاد و راحله در این صحرا میروی خواند که
فقل سلام فسوف یعلمون من سلام کردم در حدیث است که ابخل الناس من بخل
بالسلام چون سلام کردم گفت سلام علیکم طبتم الخ گفتم و طلب نمود که تو از جنی
یا انسی گفت یا بنی آدم لا یفتننکم الشیطان گفتم تشنه و کرسنه هستی تا اینکه
خواند و ما جعلنا جسداً لا یاکلون الطعام این زن راضی نشد که غیر قران از
دهان و زبان او صادر شود اعقاب صبح التماس میکنند که ای زبان ما را
بجهنم نبری بسبب زبان بجهنم میروند فرعون و شداد و نمرود که میگفتند
ما خدا هستیم بزبان غلط بود چون در قلب که میدانست که خدا نیست و اهل
بجهنم میروند گفتم خسته با تو سوار کنم خواند لو کان فیهما الهه دون
لفسدتا یعنی روا نیست که من زن نامحرم ردیف شوم با تو امیر مومنان
در وقت غذا خوردن میفرمودند غفرته بود با اهل بیت غذا میخورد و با غلامها
خود غذا میخورد و با ایشان مینشست و در میان مردم چنان بود که تمام سلاطین
و شجاعان عالم از آنحضرت خوف داشتند و وقتی مینمودند میتوانم شام را
بیاورم بکوفه و کوفه شام کنم الحرث باین وصف روز رزم فرمود قنبر
در روایتی هفتاد مرتبه صدا نمود قنبر را و میشنید و جواب نمیداد چون
دیدند میشنود و نمیدید چرا جواب نداد در عرض کرد چون از شنیدن صدا

و اوا بر ...

فوراً لحجان افتاده و فرمود حمل میکنم خدا را که پادشاهان از من خایف اند و با غلام خود
چنین رفتار کرده ام از من بهشت تقاضا میکنی الخ وقتی بقافله رسیدیم گفتم در این
قافله کسی مالی دارد خواند المال و البنون زینة الحیوة الدنیا گفتم اسم اینها
بگو خواند و ما محمد الا رسول قد خلت الخ و اتخذ الله ابراهیم خلیلا یوسف
اعرض عن هذا یا داود انا جعلناک الخ پس چهار جوان آمدند گفتم این زن
کیست گفتند مادر ما فضه است در روایتی گفتند چهل سال است که تکلم بغیر قران نکرده است
و در سنجا با خود قران تلاوت میکنند بعد آن آیه را خواند یا ابت استاجره
الخ من دانستم که میگوید بپدر اجیره بده گفتم من هم تو را از خدا ...
چون دید این آیه را خواند والله یضاعف لمن یشاء دین مضاعف کردند و چون
وداع کردم خواند که فالله خیر حافظاً الخ و در اول که خواستم سوارش کنم از ضعف
و گرسنگی نتوانست سوار شود و اما اینجا گرسنه تر بود ما در کربلا و ایام زمان امام علیه السلام
گرسنه بودند بلا طعام روزی داشتند که نظر مبارک آنحضرت لاغر رو خود و سینه
کرده و خواند ... ناگاه دیدم سواره نقاب دار آمد و ...
سواره بود بید خواند سلام علیکم الخ در وقت وداع گفتم آن سواره که بود خواند
کرانه لعلی حکیم یا جدها با در سواره زینب و ام کلثوم از آنحضرت با کنیز و غلام
غذا میخورد و مجالست میفرمود اما کی بود ملاحظه کند بدن برهنه حسین او ...
نقل کرده از زینب خاتون که در قتلگاه دیدم کل اسباب او برده اند حتی
پیراهن کهنه او که شنیده بود که امیر مومنان راضی نشد که فضه در صحرا پیاده
و گرسنه بماند بلکه بگوشش بانحضرت عرض کردند که انگشتر بکنید از

سلمانان گرفته اند آنحضرت سه روز بمجلس یزید نیامد و نرفت و بند و ان کنیز بود و آورد
اما در کربلا یکی از اطفال آنحضرت داخل قتلگاه شد و حضرت بان حالت دید گفت
انت ابوی اقل سخن که گفت این که بابا انظر الی رؤسنا المکشفه یا بابا
عمه من با آنحضرت که در دامن پیغمبر و امیرالمومنین و فاطمه نشست یا بابا عمه من
با این عزت لکعب نی و تازیانه بر او میزند و عرض کرد یا مادر من با آن جلال که زینب
بی اذن داخل خیمه او نمیشد او از خیمه بیرون کشیدند ...
حضرت بگو میت بابی طفل یا بزینب یا بسعد الساجدین ... یا ذکر
که چهل روز در سواه شام لب خشکیده بر سر نیزه تلاوت قران میکرد و لا اخرام
در مجلس یزید چوب الخ المومن حی فی الدارین ای امام حی نیست که زبان ...
شام سنگ و یزید چوب ای امت

۳ رمضان

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
تمنع مقام او هم نمیتوانند بکنند و آن نور واسطه فیض کل ممکنات است بعضی او را
علت تامه مخلوقات میدانند و مراد از این نور که میگویند چهارده معصوم است
علیهم السلام از اخبار مستفاد میشود بعضی ایشانرا علل اربع میدانند برای ممکنات
و بعضی ایشانرا که این نور اول مخلوق است ماده اشیاء میدانند و طایفه
بوحدت وجود خدا قائل شده اند و بعضی ... آنست که قائل است که جمیع
ذرات امکانیه خلقت شان از ذات او شده است و این کفر محض است بعضی
مثالی هم زده اند و نسبت این رو به مرحوم فیض داده اند و گفته اند که خدا
مثل دریای عمان است که از او موجها برخواسته باشد و از موج آسمان و از

موج زمین و از موج کوهها و از موج انسان و از موج حیوان الخ فلک خلق شده است
و این کفر محض است زیرا که لازم میاید که خدا محل حوادث باشد و خدا محل حوادث نمیشود
و صریح قران است که لم یلد و لم یولد است ابداً از ذات او چیزی بیرون نمیاید
حتی تکلمات و حیهای او مثل و شبیه مخلوق نیست که محتاج بصوت و نفس و هوا باشد
در تکلم اصلا متغیر نمیشود مثل انسان که گاهی محزون و گاهی مسرور و وقتی غضبناک
میشود و حالات متفاوت دارد نسبت بذات و طبع خود و اینها همه دلیل حدوث
است و کشف میکند که این انسان محل حوادث است الحاصل این طایفه که ذات خدا را
مبدء کل اشیاء میدانند خدا را محل حوادث میدانند و این روا نیست بر خلاف عقلاً و
نقلاً و دلیل ایشان این است که معطی شیء فاقد شیء نمیشود باشد و معنی این بنا بر قول
آنست که مثلاً کسی که پول خود ندارد چگونه بغیر پول میدهد و محال است که تا خود
چیزی نداشته باشد همون چیز را بغیر نتواند داد و جواب این است
که خداوند قدرت کامله دارد و آنچه بخواهد خلق میکند یک چراغ از او صد هزار
چراغ روشن میشود آیا این چراغها همه در آن چراغ اول جمع بود یا از شعله او
کم شد خداوند او چنان تمام خلق کرده است که ابداً نقص و تغییر در او بهم نرسید
و ما ها صد هزار کلمه حرف میزنیم اینها همه در دهان ما پیش از گفتن
جمع است نه بلکه خداوند خود بزبان ما داده است که تا قیامت که بگوید
تمام ندارد پس کسی که چنین قدرتی بمخلوق ضعیف بدهد خود قدرت ندارد
آیا ندیده سنگ و آهن را که هر یک ابداً حرارت و سوزندگی ندارند و از
این دو آتش بان سوزندگی و حرارت بیرون میاید آیا آن آتش اینجا کذا رده

کلا خلق و او است

بوده است خداوند در جمادات این طور قدرت قرار داده است و حال اینکه ماده
حرارت در میان سنگ و آهن نیست لاتش لطیف در میان لاهن کسیف من غیر
ماده و سببی که این طور قدرت دارد که مخلوق این قوه به مهر خود بنموده اند
بی ماده خلق کند بعضی ماده را قدیم میدانند و بنابراین لازم میاید
تعدد قدما و این قول کفر است و دلیل ایشان این است که الواحد لا یصدر
منه الا الواحد و این کفر است نسبت بخدای قادر زیرا که لازم میاید که قدرت
زیاد بر واحد نداشته باشد و قدرتش غیر متناهی است این مذهبها
از کجا شد بعد از انقضاء دولت بنی امیه که زمان دولت بنی العباس
شد و در زمان صادق علیه السلام قدری از علوم آل محمد ظاهر شد بعضی ایشان بروز
علوم خود را ... کردند چون بنی عباس دیدند که رجوع مردم بایشان شد
و در خلق از اطراف عالم بسمت آل محمد شد تدبیر کردند که شاید مردم را
از ایشان بگردانند علی تاره فکر کنند که مردم بواسطه آل محمد بروند در خانه خدا گفتند
حکما یونان مثل افلاطون و جالینوس و فلان علمها چند داشته اند بهتر آنها است که
العلوم متروکه آنها را که بزبان یونانی بوده است بعضی در اروم پولها دادند
و علماء بهم رسانیدند و مدرسها ساختند ... و برای ملاها ... و ظلم
قرار دادند که آن علمهای افلاطون و ارسطو را رواج دادند ...
و تفصیل این مطلب بر وجه وضوح در کتاب ارشاد العوام ... کریم خان ... است
الحاصل این مزخرفات و مذاهب باطله از اینجا است شیخ مرحوم در جمیع حدیث نقل

میکنند که امام

کر شاید بروی مردم را از ایشان ... بر گرداند ... نتوانستند

میکنند که امام علیه السلام فرمودند که مضمونش این است که ابو علی سینا که است در خانه خدا برود
بی واسطه ما و حال آنکه کل عالم محتاج اند بال محمد علیهم السلام حتی جبرئیل و کل انبیاء بلکه
اسم عبد ذلیل است جبرئیل فرموده اند اراد ان یصل الی الله بغیرنا و ابینا
فاوصله الله الی النار و چنانچه آن ملعون گفت حسبنا کتاب الله و باین کلمه
ابد الاباد در آتش است و حال آنکه استاد او و بزرگ او چنانچه فهم است
بود که از او سوال کردند که و فاکهة و ابا چه معنی دارد ابا نشنید گفت
... کاش وقتی که رسول خدا زنده بود میپرسیدم از او و حال
اینکه خداوند میفرماید ... فاکهة و ابا متاعا لکم و لانعامکم و ابا علف است
که خر میخورد چه قدر خر است که علف را ندانند آنکه گفت او سگ بوده است
و کار بعلف نداشته است باری آن حکما و علما مقابل علم اهل بیت بلکه عکس
آنچه ایشان میفرمودند وضع کردند چنانچه ... عدل خدا را ثابت میکردند
اینها گفتند خدا ظالم است و اثبات ظلم برای خدا میکردند و حال آنکه قامت السموات
والارض بالعدل الحاصل پس کسی که ماده اشیاء را قدیم بداند کافر است زیرا که مجبور
ذات مقدس خدا جمیع اشیاء حادث میباشند دلیل انها این بوده که معنی کسانی که
ماده اشیاء را قدیم میدانند میگویند چیزی ... که نداریم اشیاء چگونه بدانند
امام فرمودند بنا عرف الله و لولانا ما عرف الله حتی ... والله اخرجکم
من بطون امهاتکم لا تعلمون شیئا پس خداوند واسطه فیض خود را خلق

کرد تا خلق او را تعلیم کنند خداوند میفرماید نعمه ظاهره و باطنه بعضی از
ملاها گفته اند که نعم ظاهره نان و آب و خوردنیها و نعم باطنه و جنبها و آنچه
در خفا وارد است امام فرمودند نعم ظاهره امام ظاهر است و نعم باطنه امام
غایب است الحاصل پس ... وجود دیگر است بعضی گفته اند مشیت خدا قدیم است
و مبدأ کل اشیاء است ما میگوییم باین قائل که آیا این مشیت خارج از ذات خدا است
یا عین ذات است اگر خارج باشد از ذات لازم میاید ربط و اتصال خدا
بالخلق عین ذات است لازم میاید ربط و اتصال خدا با خلق و زیاده و
نقصان و اگر خارج از ذات است لازم میاید تعدد قدما و بر هر دو تقدیر کفر است
بعضی بدو خدا قائل شده اند ... و بعضی بنور و ظلمت قائل اند میگویند خوبیها
عالم از نور است و بدیهای عالم مثل نجاست و خون ... از ظلمت است و خداوند میفرماید
ولا تقولوا ثلثه و میفرماید انما الهکم اله واحد پس اراده و مشیت
خلق کند مخلوقند انسان که اراده مطلق میکند اسمش مشیت است و اراده
اگر شخص قصد سفر بکند معلوم است که این اراده و قصد نه شغل دست و شکم
و نه از سایر اعضا است تو هم گفت که کار قلب است که پادشاه است
اما اراده خدا هم چنین است ... الله یعنی ... مشیت خدا هم
از قلب است قلب ... خدا امام فرمودند اراده خدا خلق کردن
خدا است اراده هم مخلوق خدا است و ربط بذات او ندارد ...
در کارها ... میکند ایه ... خدا هم چنین است خدا محتاج بفکر و ...

در کتاب ...

۲ و حد این قدر اراده کرده است ... [illegible]

[illegible]

الله نور السموات والارض مثل نوره ... یعنی ... عالم که
اول خلقی که کرد نور محمد بود و این نور در عرصه امکان جلوه کرد و غرض از
خلق ... فرقه شده اند بعضی بوحدت واجب قائل شده اند و بعضی بوحدت
وجود و اینها که بوحدت وجود قائل شده اند دو فرقه شده اند

خداوند جمیع عالم را از لا شیء خلق کرده و حقیقتی و ماده و اصلی نبوده بی
فکر و بی اسباب بامر کن خلق کرد و ماده فکر هم نبود و این حق است بعضی
چنین فهمیده اند که امر از ذات خدا جدا شده و آن واسطه بین خلق و خدا
شده که سه چیز قائل شده اند خدا و امر و خلق و حال آنکه دو چیز است
خدا و خلق خالق و مخلوق خلق فرمود عالم را بقدرت کامله که عین
ذات است و اصلا احتیاج بکسی و چیزی نبوده است و غنی بالذات خدا میفرماید
یا ایها الناس انتم الفقراء مراد بناس کل موجودات است نه انسان فقط
مثل دابه که ما دب علی الارض است این معنی که از ناس انسان و از دابه ذات قوائم
را بخواهند معنی اخص او است پس تمام عالم فقیرند حتی رسول خدا و امیر المؤمنین
بلکه ایشان افقر کل خلق هستند و فقر ایشان مقابل غنای خدا است چون
ایشان واسطه فیض کل عالم هستند مثلا کسی که در اصطبل خود یک اسب دارد یکی
جو محتاج است اما کسی صد هزار و هزار اسب دارد صد هزار و هزار من محتاج است عبد

خدا واسطه فیض کل موجود است خود
گرسنه نخواهد ماند بلی فقیر جمیع او بود
[illegible]

حقیقت ایشان بودند مقام رسالت ما لاترین مقامات است اما بنده که رسول خدا مقدم شد
بر رسالت آنحضرت در تشهد است ان محمدا عبده و رسوله جناب امیرالمؤمنین
هم از صفاتی که برگشت نصرانی در دیر خود نشسته بود از آنحضرت در بیرون منزل
هفتاد معجزه دید بخدمت آنحضرت رسید و عرض کرد وانت فخر العالم و اشرف
المرسلین و افضل الانبیاء و سبب ایجاد العالم در جواب فرمودند انا عبد من
عبید محمد یعنی این صفات در پیغمبر است نه این بود که آن سرور الحفاظ و
شکسته نفسی کرده است با اینکه خود را از عبید آنحضرت خوانده است بلکه مرتبه
برای خود فرموده است که فوق ندارد زیرا که در عرصه امکان مدعی از این بالاتر نبوده
یعنی این لحن حضرت این است که کسی در در خانه خدا مثل من بنده کی نکرده است
که یک ضربت او افضل باشد از عبادت کل انبیاء و شهداء و کما سوی الله مگر رسول
خدا زیرا که او پادشاه است و عبادت همه ملائکه و انبیاء و شهداء و امیرالمؤمنین و مرتبه
او نمیرسد با وجود اینکه یک لا اله الا الله که از دهان مبارک امیرالمؤمنین هم بیرون آمده
بهتر است از عبادت اولین و آخرین آن شبی که در بستر رسول خدا خوابید و برد
آنحضرت برو بر مبارک انداخت و حرشه که از ملائکه برود دور و آیها باید
پس جبرئیل با هفتاد هزار ملک و میکائیل با هفتاد هزار ملک و اسرافیل با هفتاد هزار
ملک دور آنحضرت لشکر فتند برای حفظ بدن مبارک آن سرور و حال اینکه آنحضرت
حافظ تمام عرصه امکان است یکوقتی شب از دروازه کوفه بیرون تشریف میبردند
شبی دیدند قنبر غلام آنحضرت شمشیر برهنه در دست او و از عقب آنجناب
میاید و کمان قنبر لحبیبی جدا شد ولی فرمودند کجا میائی ما برای چه میائی عرض میخواهم
بیایم برای حفظ شما شب است مبادا که کسی صدمه بر شما زند فرمودند برگرد ولا با

ازبهم

تو نخواهی حفظ کنی ما بود و حال اینکه ما حفظ میکنیم کرشنکان و لایندکان و اهل
لاسمان و اهل زمین و دریاها و صحراها و جمیع عالمها اکنون کسی که امام را همین بداند که خلیفه
بلا فصل رسول خدا است این اگرچه صحیح است اما ناتمام است مثل این است بلکه صاحب
هزار کرور دولت باشد تو بگوئی یکقران دارد راست است اما ناتمام است اما
امیرالمؤمنین امام امامان است و رسول خدا هم پیغمبر امامان است مردم خیال میکنند
که خدا زمان را تقسیم کرده برادم و نوح و ما قبل انبیاء تا خاتم این قدر از خلق که در این
زمان است پیغمبر اینها یا محمد بن عبدالله است خدا میفرماید تبارک الذی نزل الفرقان
علی عبده لیکون للعالمین نذیرا در هزار هزار عالم پیغمبر و امام بوده اند ایشان
فرمودند پیغمبر لا نبی بعده بحسب ظاهر در مقام حقیقت لا نبی قبلی ایضا امام خود آدم
و تمام انبیاء که بوده اند پیغمبر اسم محمد و امام اسم علی ابن ابی طالب است بلکه ایشان
ولی امر ند در عرصه امکان این است که حساب کل با دست خدا ثم ان علینا حسابهم
در قیامت امام فرمودند در قیامت بنوح میگویند که تبلیغ رسالت
نمودی کردی در دنیا عرض میکند بلی میگویند شاهد داری بر این عرض میکند بلی میگوید
کیست میگوید علی ابن ابی طالب شاهد کسی است که مشاهده کرده باشد امر بر امام
در وصف شاهد فرمودند به بینند مثل دیدن آفتاب خورشید وقتی که امیرالمؤمنین
میاید در پایه عرش برای محاسبه کل عرصه امکان جناب نوح عرض میکند من
در جواب ملائکه گفتم که شما شاهد هستید چه میفرمایید حضرت جعفر و حمزه
میفرمایند که بملائکه بگوئید که وصی خدا پیغمبر میگوید من شاهد هستم را اوست

جعفر عرض کرد چرا خود آنحضرت نمیاید فرمودند که شأن و ملک شأن آنحضرت
اجل است که خود تشریف ببرد و چون جعفر و حمزه بملائکه بگویند که وصی خدا
شاهد نوح است در تبلیغ رسالت ملائکه بنوح عرض کنند که مقبول است
اما باید وصی خدا اظهار کند که جبیب ما باین مامور بر المحشر خداوند مدح موسی و هارون
را نموده که انهما من عبادنا المؤمنین و در باب نوح میفرماید انه من المؤمنین
کلام خود را تاکید نموده باین و لام تاکید برای چه حاصل که اینها از مؤمنان هستند
که امیرالمؤمنین پادشاه ایشان است و از جمله آن مؤمنان حسن و حسین علیهم السلام هستند
جناب صادق و موافق عوام سید الساجدین روزی با خادم رسیدند که فاذا نفخ
فی الصور فلا انساب و گریه شدید نمودند راوی عرض کرد فدایت شوم
اینکه گریه نمیخواهد فرمود که سببش این است که در قیامت که نسبها قطع میشود
میترسم مرا پسر امام حسین نخوانند جناب صادق فرمودند امید من بکرم خدا
بیشتر است از ایمان امامی با او در قیامت ابولهب با آن حسب صحیح و نسب صحیح
و با اینکه سید قریش است بجهنم میرود و محمد ابن ابوبکر در عرفات جنان ساکن
میشود در برابر نور سوار میشود و امام میفرماید که او پسر من است خداوند در قرآن
میفرماید برای شما وصی ذلیل قرار ندادم و لم یکن له ولی من الذل بلکه این وصی کسی است
که یک نفس او سوار از همون نفسها که آن شب در بستر رسول خدا کشید البته دیده
انسان در وقتی که خواب است حنجره او متحرک است آن حرکت از نفس کشیدن است
آن شب چندین هزار نفس کشید آنحضرت اگر تمام جن و انس کتاب شوند با ملائکه
و سایر خلق و اشجار عالم قلم شوند و دریاها عالم امکان مداد شوند ممکن نیست که عشر

ازثواب

از ثواب آن سو بلکه هزار یک او بنویسند ثبت کنند و اگر بگیرند یک نفس او را از ثوابش بر تمام اوقات عبادات شب
تقسیم کنند بر اهل زمین کل اهل بهشت میشوند این ثواب برای آن است که جان خود را
فدای رسول خدا میکند حال ملاحظه کن مرتبه پیغمبر را که ثواب خوابیدن علی در بستر آنجناب
که این باشد آیا بکجا است مقام خود آنجناب هم پس که گفتن امیرالمؤمنین که انا عبد من عبید
محمد در مقام حقیقت گفته است نه من شکسته نفسی باشد در اول عرض شد که ملائکه
بحفظ آنحضرت مامور شدند با اینکه آنحضرت حافظ عرصه امکان بودند و چون
از خواب بیدار شدند و دیدند ملائکه در دور ایشانند آیا آنحضرت عالم بود که
کشته نخواهد شد اگر این باشد که مدحی نیست برای آنحضرت زیرا که اگر از کسی
یقین بداند که کشته نخواهد شد خود را در دم صد هزار شمشیر میاندازد و اگر جاهل
بود که پس راست است قول کسانی که علم را مثل ما بقی مردم جاهل میدانند بعضی
گفته اند این موضع جاهل بود و جهل در این مقام مرغوب تر از علم بوده است برای
آنحضرت مثل اینکه سیاهی گیسو قشنگ است و بد است در لباس سفیدی اما خال سیاه
چه قدر خوب است و در باب علم امام در اصول کافی فصلی دارد و چند قول است و
بحالاکتاب است که فرمودند اذا شئنا علمنا و رسول خدا با امیرالمؤمنین
فرمودند جعلت فداک و فرمودند علی با من شریک است حافظا العنوة الرسالة
الماس کلام در این جود که امیرالمؤمنین جان خود را فدای رسول خدا نمود که وصف
رسول خدا ممکن کسی نیست و آنحضرت مثل پادشاه است و وزیر و صدر اعظم بپادشاه
میگوید بفدایت شوم اما اگر کسی جان خود را فدای پادشاه کند خیلی کار کرده است

باجر به تا چند در حفظ

در علوم معقولات است

یجا میکنند و بکریم در زمره امامان خدا نا خود بوده اکرد

ان هر دو کلمه کمیابست که صدا آمد سه مرتبه با بلاغت مرتبه که کیست که این مردم را عزادار نمی
دیگر انهم شفاعت میکنند امام شفاعت کاظمین حضرت جواب بدهد پس امام جانب
برخواست که خداوندی منم محرم ندا آمد ای حبیبی بچه پیغمبر سه مرتبه عرض کرد بامحرم عزیز
تر است در نزد من وان سر مبارک آنحضرت بود ای ملائکه در لوح محفوظ ثبت کنید
نه خود اثبات که ما چنین معامله کردیم با حبیبی که مادر مرا بسر بریده جانی
بخشیدیم از جان جهانان تو بچه پیغمبر عرض کرد بابی عبارت که محرم بجوانان بنی هاشم
شیخ حر عاملی در اسرار الشهاده نوشته است وقتی که علی اکبر سوار شد حمید میگوید
دیدم امام جانی سه مرتبه نشست و برخواست و عرض کرد خدایا شاهد باشی که
بو علی وفا کرد کم از ملائکه بنو سید این است اهل عالم عبد شدند در دو جرش
میجوان عبدک وابن عبدک وابن امتک المقرب بالرق لکم عیال الله ام که آورد
کور و کورانه بنود پس چرا الاورد دختران جوان و طفلان کوچک را بال محبت که راه
نمیشد که صدای انها و علا اهل و کبر نا بشنوند ندا آمد که زنان است بچه پیغمبر
چون لحن باینجا رسید آه سوخته برآورد بلی اسیری عیال مشکل تر از اسیر طبیعت است
اگر نه این بود که خود اذن داده اند که میتوانست اسم ببرد کسی [illegible] که حلیه جلیله
و [illegible] است تا [illegible] آنست خدا یا محرم زنان را با اینکه ریسمان در گردن جوان
و دختران و زنان [illegible] کنند جناب زینب خواتون در وداع آخر عرض
کرد ای برادر چه اراده داری [illegible] جناب زینب خاتون عرض اول نفر بودند
الست صاحب سر که فرمودند شهادت عرض کرد حال که اراده شهادت

داری دا

داری دالی چرا چند تا رسول الله بود اکرشتا بر کرد دیدای زنان است [illegible] شفقت عیب
میکند عرض کرد چه کنم در میان صد هزار دشمن و لشکر بود [illegible] پس روانه شوند
پس حضرت صدا کردند بلندی شنیدند که کسی با ادب میگوید یا اخا بقیه الله
اصبر حضرت دیدند زینب خاتون است پس زینب خاتون عرض کرد ای برادر
یکمطلب دیگر مانده است اذن میدهی بگویم اذن میدهی دو دست خود را بگردن
در اورم و دست بر بوسم و بر روایت دیگر گلوی حضرت زینب که رسول خدا
میبوسید اما دار بر شهر الخ اینهم بکنعان بود که انچه داشت داد حتی انگشتر
اما چیزی نمانده بلی دست چو دوکر مژ میندانه از جمال با بن جهت که انچه بود داشت
المجلس الخامس داد سید الشهداء شد تمت شب ۲۲ رمضان المبارک سنه ۱۲۸۱ بسم الله الرحمن الرحیم
خالق عالم جمیع کمالات امکانیه را مختص محمد و ال محمد قرار داده است عزت و
کرامت و عظمت و سلطنت که در عرصه امکان متصور شود اینها متعلق با ایشان است
و منزه ساخته است ایشان را از رجس و کسافت یا دیگر کمالات دو
کمالات است دیگر نیست دو کبریائیست یکی کمالات دیگر کبریائی قدسی
که معدوم نمیشود ان مختص خدا است و عین ذات اوست دیگری کمالات
امکانیه است که در ممکنات این کمالات یافت شده است این کمال
اصل و فرع و معدنش در ایشان و از ایشان است هر موجود که است غیر
در ایشان است و این جهت کمال اوست و این کمال را از ایشان است علیهم السلام از علم

و نجابت و عصمت و کرامت مراد از خورشید امکانیه بر این بود که صفات کلی
خدا و خطی با ایشان ندارد زیرا چه عقیق است با ایشان بعلت انکه ایشان اند اشرف از
خلق خدا و شرافت حاصل نمیشود مگر باینکه دارای کمالات کل اشیا باشند کل این بعض
قائلند که ایشان اشرف خلق خدا اند جمیع یهود که از اهل ملل بدتر اند میگویند
انا پیغمبر شما بلا است هنوز شما که پیغمبر ما او قبول دارید پس حقیقت ما ثابت است
شما بطلان ما را از کتاب ما ثابت کنید که این چهارده نفر جامع کل کمالات
عرصه امکانیه اند جمیع کبریائیه امکانیه دیگر شیطان از آن جهت کافر شد در وقایع
و سجع شمس علی بود چون [illegible] فهمید که ایشان مبدء کل خیرات اند ان اهل کل جامع
کل شرور است و شیطان با اوست حسد برد که چرا این خلعت کبریائیه مختص بمحمد و آل
محمد باشد لهذا رجیم شد سابقاً ذکر شد که وحدت وجود باطل است نه وحدت
واجب چنانچه بعضی از متکلمین فهمیده نزاع میکنند زیرا که لازم میاید که خدا محل
حوادث شود و مستلزم زیاده و نقصان شدن اوست و این کفر است بالدلیل
المذکوره سابقاً و آن در ذات بود بعض وحدت وجود در فعل خدا قائل
شده اند چنانچه میفرماید و ما امرنا الا واحدة کلمح البصر او هو اقرب
او اقرب است بعضی بل این است که امر سبب فرموده است تا بدانی که در خلقت
او اسباب و زمان و ماده در کار نیست اگرچه فرموده است خلق السموات
والارض بود در شش روز نمودم و حال آنکه زمان تو شمس و قمر نبود لغیر

شده است بهر

شده است بر سبیل جلالت و این برای این است که بدانند که بنا خدا در خلقت
با سباب است و الا هیچ در کار خدا نبود این سبب و شریعت قرار که دایمی است
تشکیل شده است تا صبح قیامت قرار داد برای انکه حق از باطل و خبیث از
طیب جدا شود و جاده قرار داد نمود که معلوم شود که از جاده تجاوز میکند
جناده اصغر و نوبت دیگر بر جاده حرکت میکند اصغر و نوبت بدان این است که یکنقطه عدس
که بار بیت باشد بخالف با جانب بکنند اگرچه صورت کسیف باشد چرا این عمل کوچک
را خدا این قرار داده است که یکحسی در آتش بسوزد چه قدر است بعضی گفته اند
صد سال است بعضی گفته بقدر زمان اول دنیا تا اخر دنیا بعضی گفته اند
هفتاد سال است بعضی گفته اند هشتاد سال است و هر سالی صد ماه است
و هر ماهی صد هفته است و هر هفته صد روز است و هر روزی پنجاه هزار سال
از سالهای دنیا است این موافق حدیث است و بقولی هر روز هزار ساعت
و هر ساعتی هزار دقیقه و هر دقیقه هزار ثانیه و همین قسم تا عاشره و هر عاشره
معراج رسول خدا میلیون مقابل سالهای دنیا است در مسئله معراج بعضی گفته اند که در
معراج با بدن نارفت بدن قابل نبود و طایفه گفته اند در هر کره که رسید جزء
ان کره را گذاشت خوب اگر چنین باشد بدن نمیماند پس بگو روح خود رفت
تفسیر مکن دیگر بلا این سخن را ازو است که پیغمبر [illegible] اند از آب
و باد و [illegible] عالم بواسطه او خلق شده است و معدن کل موجودات اوست و هر چه
[illegible] اوست بدن جعفر طیار که یکشهادت رسید دریافت با آسمان رفت
و حضرت عباس را دو بال رحمت دادند و ان للعباس الخ ایشان مانع ندارند

از رفتن باسمان و بدن بیعضو مانع دارد از باد و خادث ان یکی دیگر انکه از
صدر اسلام تا زمان صدوقین و محقق و صدوق در اعتقادات و دیگر ان
در کتابهای خود نوشته اند که اصول دین پنج است و هو تمام اصول مذهب است
و کسی نگفته است اصول دین چهار است یکی هم معرفت شیعه است و این علما
معتبر با امام رسیده و الد صدوق عریضه نوشت حضرت امام و جواب
میآمد در جواب یکی یعنی نوشته بود نحو شیخنا السلام علیک ایها الشیخ الصالح الخ
الصالح عرض کرده بود پسر نخواهم خداوند شیخ صدوق تو باو داد
بدعای آنحضرت و شیخ مفید که در بدعای امام خلعت وجود پوشیده ام
این علماء گفته اند که اصول دین توحید و نبوت و معاد است و عدل و امامت
اصول مذهب است اگر معرفت شیعه اصول دین بود ایا امام مردم را
ضلالت میگذارد و خدا امر نموده است الیوم اکملت لکم دینکم که امروز
بگویند یکی هم معرفت شیعه است فرمودند امام انا داعیکم امام حفظ
شریعت میکند شهید در دروس میگوید در امر متعه یک حدیث از
شیعه نرسیده است که امام تقیه کرده است از صدر اسلام تا حال اباد
در باب مسح که جهتی بفرمایند اوا مسلم خراب میگذارد امام که عالم بود
چرا تعلیم نکرد و حال انکه فرموده است که اگر در مسئله اختلاف کنند
بشکل یکی از ایشان میشوم و تعلیم میکنم مزبله رفتن را گفته اند
اصلا دین را نمیگویند یکی دیگر گفته است باب علم سد نیست الان هم
مفتوح است خود میفهمیم علت امور را ملاحظه کنید در میان مردم
اباد و نفر مثلا هم

اما دو نفر مثلا هم یافت میشود که از همه جهة مثل هم باشند تا نگویند که خدا عاجز است
اسم با اختلاف است فرمودند ما اختلاف میاندازیم در میان شما سه نفر یک
مسئله را از امام سوال کردند با اختلاف جواب فرمودند راوی گفت دلالت
سوم چرا اختلاف جواب فرمودی فرمودند برای نجاة شما اگر دشمنان ببینند میان
شما هم اختلاف است دست از شما بردارند بگویند ایشان هم میان خود خلاف دارند
و اگر ببینند که دین متفق دارید شما را تمام میکنند الحاصل این خلاف برای انست
که رجوع بما نداده عصمت شود و مردم محتاج بالمجتهد باشند مفتوح است یعنی چه
انسداد مخصوص است یا بعضی از مسائل ثابت میکنند بتواتر و قطع وجدانی و ضرورت
مثل اثبات عدد امام که مثل وجود مکه است در قطع اما فروع دین کجا این طور است
و حال اینکه اخبار مختلف است در نماز جمعه چند قول است واجب و حرام و واجب
مخیر و افضل فردین پس کجا شخص بواقع میرسد پس باب علم است بلکه در زمان حضور
امام هم برای بعضی سد باب علم بود مثل زنان هم که برای بعضی بلکه برای بعضی
از اصحاب مثل ابان ابن تغلب که میگوید من در وقتی بودم کسی خبر داد در
که حضرت صادق فرموده اند کسی که ببرد انگشت کسی را اگر ... ان لحقش کفت
از زبان امام شنیدم اما ان میگوید من همان سال بمکه رفتم و در مدینه در
اول مجلسی که خدمت امام رسیدم از اعجاز ان امام مسئله را عرض کرد
ما تقول فی رجل قطع اصبع من اصابع امره الخ فی باب الحدود فی لمعه
و دیگر ابو حنیفه ابو حنیفه امد خدمت جناب صادق ع فرمودند شنیدم ام
در دین که قیاس میکنی گفت بلی بگو ببینم ایا منی نجس تر است یا بول گفت بول چرا

بول هم مرتبه باید شسته شود آنچه نجس شود باو و اما منی در طهارت او یکمرتبه شستن
کافیست فرمود پس چرا انکه قطره بول را قطره پاک میکند و طهارت منی اگر
در ابتدا از سرتا پا باید شسته شود پس ما محتاجیم باهل بیت که شریعت
و تعلیم ما کنند جماعتی گفته اند از حکما که کفیم که رسول خدا با بدن بمعراج رفت
زیرا که لازم خرق والتیام است بدن عنصری چگونه از اشیاء لطیفه میگذرد
بی خرق عرش هزار یک از نور کرسی دارد و کرسی هزار یک نور لوح
و لوح هزار یک نور قلم و قلم هزار یک نور عقل و نور عقل خلق شده است
از هزار یک نور جناب فاطمه زهرا و نور فاطمه از هزار یک نور پیغمبر الخ
الشمس والقمر والکواکب الخ این است که بدن آنحضرت سایه نداشت بلکه لباس
آنحضرت هم سایه نداشت مثلا اگر فتیله میان شمع سایه ندارد و حال انکه کسیف است
نسبت بشمع او مستهلک در نور شمع کل عالم بلکه کلا ابنیا و اولیاء و انبیاء و شعاع
نور آنحضرت خلق شده اگر صد هزار یک نور آنحضرت ظاهر شود تمام دنیا
گداخته میشود نور شمس بقدر روضه سوزنی ظاهر شد عالم نزدیک بود که
خراب شود اذا اخبار خیانان ظاهر میشود که ائمه هم سایه نداشتند و حکمت
حکمت دیگر این است که عقل کل که آنحضرت است نور صرف است و جهل کل که اعلا و اول
ظلمت صرف است و سایها ظلمت بنور عقل جبرئیل داره دارد و سایه از ظلمت
است اما ما چون ماده داریم که نور و ظلمت هر دو باشد نفس ناطقه قدسی داریم
که جهت الهیه است و نفس اماره در ما هست که جهت شیطانی است لهذا
سایه داریم مرد یهودی خدمت امیر المومنین امد و سوال کرد یا علی اما
الشیء

الشیء و ما نصف الشیء من اعتقاد و عالم را خدمت کرده ام و اعتقاد کتاب خوانده ام و این ام

... بنا بر این سوره المحبات ۱۲ ...
... نوشته شده که اول ما خلق نور نبینا محمد ص ... الخ و صفاتش
عرض شد که اول ما خلق الله است بعضی علما اینکه این اهل سنت است ملک ... یکی
این نوشته که کلام است گفته سبب ایجاد با ایجاد است یک مجلس نموده که لولاک لما خلقت الافلاک
و بعضی اعلی گفته اند غرض از خلق عالم است ... تابع است و لیکن ... بالا جمال
شیخ صدوق و مفید گفته اند غرض از خلق ... معصوم ... است و مقصود بالذات
نبینا خالص خود محمد و علی ... اثبات است و فیضی باو
این علت غائی بودن است ... اعظم است پس ... اول ... در عالم الکمال
او است چنانچه خطاب سلطان با صدر اعظم است کسی میرسد پس در عالم ... الخ
ابتدا خطاب او است چنانچه خطاب او است در قیامت خطاب ندا که
بر سد چنانچه در ضیافت خانه اول ... و بعد بانچه میرسد الخ در قیامت ... المعاد
انچه فیض است اول به محمد و بعد بانچه میرسد رسول ان اسم ... امیر المومنین
انچه فیض است اول باو است بعد حضرت رسول ان ... ملک محکم ...
و رضوان میرسد که کلید بارا اول ... و داخل بهشت و جنهم ... متاخرین
میکنند که کسی ... امروز کسی ... اعلیان مرحوم ...
این است که علت غائی شدید از لا باقی ... باو داد و بند که سوال کند و هم
مثل بحر اللولو و ... گشت شیخ معنی این حدیث را ... و علما و کرده
از این حدیث سوال کردند لا از ... معنی دارد و علما و کرده
و لولاک لما خلقت الافلاک بعد از لولاک ... چند مرتبه فرمود
بنوه ... نمیشد مگر بعلی ۱۲ ... شب کرد ... رسول خدا آنکه شد
که ... بازع ... اگر علی نبود رسول ... دوم در ... حقوق

مثل ... الماوردی

مثل ابن ابی الحدید

علیه ... و ... خط ... انشا ... اند
امانت جواب ... و خط ...
و املاء ... یافته ... فرمودند
... عرض کرد و ... گفت ... امان
... عرض ... اگر ... سوال
... فرمودند ... ندارم
... ما ... اما ... نمی ...
تو ... سوال کنی ... وقت ... عرض
که تو سوال کنی ... نصف ... بالشیء
کرد ما الشیء و ما نصف
فرمودند اما الشیء ... کافر
مثلک و اما النصف الشیء
... مومن مثلی ... و ...
... و ... اسلام قبول
کرد ...
... بعضی
...
...
... النصف ... الشیء
... ظلمت ... و تمام ظلمت
باشد کافر است ... مثل ...
و اما نصف الشیء که نور
فقط باشد پس مومن

و قیامت چون مونتحی بدر و روازه

بهشت میرسند اول کسی که خداوند ...

بایشان میدهد این است که از حور ... و ...

هر یک چهارصد زن ... بهشت ...

دنیا منحصر شد که زنان آنحضرت ...

مکر برادر امیرالمؤمنین علیه السلام که ... بود در آخرت

نبود و در دنیا نمیخواهد بود در آخرت

مگر حضرت فاطمه زهرا علیها السلام زنهای ...

آنحضرت در دنیا هر کنیز بودند زن

غیر کنیز نداشت آنحضرت این کردند

شب وفات خود وصیت فرمود باو

خود که شما را وصیت میکنم با ...

اولاد فاطمه مبادا در مجلس ایشان

بنشینید بلی لا بودند داناها عبید بودند

حضرت ... زینب و ام کلثوم

در همون مجلس ... بودند با اباعبدالله

اینست شعبد علیه الاثمه امام ...

اما علل ... و تلاوت قرآن هم میکرد و سایه بان هم

نداشت در سفر شام رسول خدا ... خود

سایه بود برای آنحضرت ساخته بود و ...

فقط ابر بر سر آنحضرت سایه میانداخت

خداوند عالم را فرا نمیشد که رسولش در آفتاب

اما چه علت بود در کربلا که باید ... امام ...

در آفتاب برهنه ... سایه کنند

و در سفر شام سر آنحضرت هم سایه ...

چون خود امر کرد که بکوشند و الا چگونه ...

گفت در شام زنها شام ... ابه ...

بودند ... میرسیدند و لباسی ...

حال هم در ... دف ... میزنند

و قتی که عیال امام را وارد نمودند مشغول

بدف بودند چون دیدند برهنه اند

گفتند من این الاسارات انتن ... و

هر کس که ملتفت سوال میکردند ...

جواب میدادند تا به سر خود آن حضرت

رسید ملعونه سنگ انداخت ...

لعنة ان لسر را ... میکویند چون آن ...

میآمد زن ... خود ... محمل زد و

گفت ... خواهرت ...

... انفاس ... انست که ...

وارد ... اما ... و ... گوش ... بود

ابو برزه اسلمی ... بر لب آنحضرت ... میکف

که دندانهای ... بود ...

... گفت ... جواب میداد ...

این سر کیست جواب ... ناکاه ... بلند ...

رسید ... برخاست و گفت ... برهنه ...

برهنه برخاست ... بر ...

... زنان ... باشم ...

بعد ان ظالم گفت ...

گفت ... این چوب را ...

هر ... که چوب را بلند میکرد ...

میگفتند و اغوثاه ... میکویند ...

نه سوخت و در آن مجلس ... یکی ...

کوچک سر ... لب ... رنگش ...

... میکویند عمر ...

... چوب ... این لب ... رود ...

ما ... نقد ... انداخت ...

در الفقوه ...

در فقوه حندف خلیفه در جواب رسول خدا گفت در وقتی که آنحضرت میفرمود که بیت

که برو دا الخلیفه گفت یا رسول الله این تکلیف مالایطاق است زیرا که پدر من میکفت که من

در سفر با این بود ... در ... حدیث ولوا علیا ما خلقتك هر یک بود ... دیگر

~~تتمه ... اللباب ... شلیکد~~ شتم اللباب است یعنی یکی در وجود

هر دو با هم تمام است محمد و علی من نور واحد توام هر یک بر دیگر است تمام هست

دین وقائم بود ... بعلی است دین بر پا است بالحضرت در فقوه حندف جبرئیل

این سوال آورد که حضرت علی ... دان حضرت ... بودند بهتر است از اول دهر تا آخر

دهر بعضی ... اشیاء را از ایشان میدانند و ایشان را علة ... مادی

میدانند برای خلق و اشیاء حکما عقل را اول ما خلق و اهل شرع نور پیغمبر اول ما خلق میدانند

آن نور اول عرصه امکان را فرا گرفت قبل از ... اشیاء و شعاعی ... پیدا از آن نور و آن

اول انبیاء ... شدند و آن نور صد هزار مرتبه تنزل نمود تا به انبیاء رسید ... رو

بر گردانیدند از آن نور و کفش ... ایمان ... آوردیم و نه به این نور و ایشان کافر مطلق

شدند و جماعتی ثابت قدم ماندند در ایمان بان نور و انبیاء به ثبوت ایشان ... شد

شد لعذا عصمت یافتند و سابقون السابقون ... شدند عباد مکرمون شدند

عرض شد که از شعاع آن نور خلقت شدند ... او نمیتوانند آن نور ...

در حکایت جناب موسی که رب ارنی گفت مشهور است و اخبار دلالت بر این دارد

که بخواهش قوم این سوال را کرد ... جناب رضا ... جواب داد ... از قول

حضرت موسی در وقت ... بود ... در ... امام ... مرد

که ... موت ... چنان ظاهر میشود که خود آن حضرت سوال رویت کرد ...

معنی حدیث لولا علی

خود را که ملائکه که بیایند ... ~~میگفتند یا ... السماء ... ابن ... سوالی~~

در حدیث حضرت پیغمبر ... ملائکه گفتند سوال ...

کردند که میتوانند بقدر ... نور ... او نمیتوانند دید ... سوال کرد

جناب ... نور ... بود ... ملائکه

در جواب عرض کردند نور ... ملائکه ... که شیعیان آنحضرت ...

بعضی از مطالب این مجلس افتاده است از ... باید رجوع شود ... که ایشان ...

بعضی نور ایشان ماده میدانند ... که ... او ... رجوع ...

اما حدیث ... که ... بود این بود که شیخ ... در ... نقل نموده است

که ... خواست بیاید ... دید ... عمر سعد

که ... حضرت ... رفت ... ای مقاتل ...

... و بعد از ... در مقام خود بود ... آنحضرت بلند شد که اهل ...

که ... بود ... و گفت اگر ... کشته شوم ... حر بحضرت

عرض کرد من ... اهل بیت ... و ... استحلال ...

آنحضرت ... از جانب ایشان حلال کردم ... آنحضرت راضی

نشد که ... آنحضرت ... که صد هزار کشته ...

وقتی که ... افتاد و حضرت ... او ...

دل آنحضرت تا ... فرق ... سر ...

دست خود وان تاج ... بر سر ... بر

اما چگونه فرق ... اکبر ... که فرق ... امام ...

... شد ... رسول خدا ...

والله در ...

مراد آنحضرت ... خدا بود

نور ... کدام است

حر ...

والله در ... حضرت ... وارد ... التمام والیوم السابع ...

... نور ... السماوات و الارض ...

... ان ...

لا ... هل ... و ...

خدا ... اول ما خلق ...

... اول ما خلق الله ...

... ان نور ...

و ... وجود ... عالم محمد ...

و ... نور ... معصومین ...

... اول ... نور ان ...

... فهمیدند ... ظلمت ...

اختلاف ندارد و نور ... بود ... ظلمت

انچه ... الحسنات للمتقی ... المومن بنظر بنور

... خداوند ... شیعیان ... علی

... این است که ... سلطان ...

... سلطان ... شیعه ... نور ...

سلطان که ... سلطان ... در ... نور ... الملکوت السماوات

ظلمت ... نور ... میبرد ... که ... ملکوت السماوات

بیت المقدس حضرت رسول ...

... گفته اند

... گفته اند

پس این آیه که عقل و نور ... [illegible] عالم [illegible]

و سخن [illegible] العلم نور [illegible] است [illegible]

و در احادیث است که اگر معصیت کنند [illegible] با او [illegible]

[illegible] معصیت نکند صد سال [illegible] انا العلوه [illegible] که [illegible]

میخواهی [illegible] که عبادت [illegible] ضعیف است [illegible] قبول [illegible] کنند

[illegible] محفوظ [illegible] حدیث [illegible]

[illegible] نگاه [illegible] علم است

[illegible] است که جمیع [illegible] اگر نگاه [illegible]

تقوا [illegible] علم [illegible]

[illegible] من الله واجب [illegible] اول نور خود [illegible] روح [illegible]

بسیار [illegible] خلق شدند ذات [illegible]

[illegible] خلق [illegible] آدم [illegible]

[illegible] خلق شد [illegible] اولاد آدم [illegible]

[illegible] خدا [illegible] که صفات [illegible]

[illegible] آدم [illegible] این است که [illegible]

و چون [illegible] اعدا کنند [illegible]

و شوخ خلق [illegible] عقل [illegible]

که دختر [illegible] زنا و لواط و [illegible]

وان ایست

خدا و لعل

دیگر فرموده که

[illegible]

کلام در [illegible] که [illegible] نور [illegible]

که نور [illegible] و فاطمه و الحق [illegible] من نور [illegible]

و در حدیث [illegible] النور مع النور [illegible] خدا [illegible] نور [illegible]

آمده که روح [illegible] النور مع النور [illegible] خلق [illegible]

[illegible] محمد [illegible] علامه [illegible] شیخ [illegible]

بود و چهارده [illegible] روضه [illegible]

صاحب عوالم [illegible] استعداد [illegible]

در [illegible] مقامات ائمه [illegible] ثابت [illegible]

[illegible] نور [illegible] و [illegible]

چنانکه کلام محمد [illegible] اعتقادات [illegible] و [illegible]

[illegible] هند [illegible] قواعد [illegible] چهارده [illegible]

که [illegible] ایران [illegible] شیخ عبدالله صد جلد کتاب [illegible] علامه [illegible]

[illegible] خبر دارد [illegible] حدیث [illegible] ثابت کن از

کلام امام صادق عم که فرمودند [illegible] خدا [illegible] که شناخته [illegible]

نداشته [illegible] که صد هزار سال در [illegible] خواهید [illegible]

[illegible] وقت [illegible] کرده [illegible] فرمودند امام صادق عم

[illegible]

در قیامت [illegible] که [illegible] سوال میکند

اگر [illegible] است که [illegible] ظاهر و باطن [illegible]

[illegible] و این [illegible] محمود [illegible]

[illegible] ایت [illegible]

[illegible] عقل [illegible] است [illegible]

اگر او [illegible] خدا [illegible] آل محمد و از نور ایشان [illegible]

باشد [illegible] دارد [illegible] خلق ضعیف [illegible]

تو معنی [illegible] که اصلا مکان و شکل و صورت ندارد در این عالم [illegible]

حد و کم و کیف ندارد و این آیه خدا است که فرمان [illegible] این [illegible]

و این نور [illegible] از [illegible] خیالات از روح القدس [illegible]

چون از روح [illegible] او شکل و صورت [illegible] ائمه نور [illegible]

[illegible] است [illegible] عظمت خدا است مثل خدا که در همه جا هست [illegible]

[illegible] معنی [illegible] مطلب دیگر [illegible]

اما مکان مطلق دارد که بدن تو باشد و حکم

ران است که [illegible] حکم [illegible] او کار [illegible]

[illegible] در عالم [illegible] فرمان [illegible] دارد

و محیط عالم [illegible] اما [illegible]

نور [illegible] اول وقت

خلق [illegible]

چهارده کرد ۱۲ [illegible]

[illegible] رسول خود کرد

در قرآن فرموده است

[illegible]

[illegible]

کجا [illegible] ثابت [illegible]

الشهور [illegible] آورده [illegible] لوح محفوظ [illegible]

تا کید کرده [illegible] سلطان [illegible]

اگر خدا [illegible] اسمان [illegible]

اربعه منها حرم [illegible]

[illegible]

روز عاشورا [illegible] عالم [illegible]

بودند [illegible] بعد از [illegible]

و مادر [illegible] امامت بود [illegible] بود

[illegible] زینب [illegible] این [illegible] حدیث

[illegible] عقل [illegible] رسول [illegible]

[illegible] از [illegible] رسول [illegible]

ام [illegible] مجلس [illegible]

و مادر [illegible] فاطمه [illegible]

[illegible] وسیاه [illegible]

[illegible] وبار [illegible]

میکنند در [illegible] از [illegible]

گفتند این کیست که مثل علی ابن ابی طالب بکلام میکنند کی گفت این
دختر بزرگ آنحضرت است زوار گفت در آنمجلس اهم سر با بود شمر
مگر یکی بیمار را از ضعف خواست به نشنید یکطفلی تازیانه چه
برا او زد که در مجلس پادشاه چرا نشستی و حال آنکه شما اسیر هستید
الحضرت سر باسمان کرد و فرمود خداوندا تو میدانی حجه و امام
هستم و حجه توام در این مجلس بود و نظارگی نشسته اند و مرا میکشند
به فتنم اهل بیت اهم سر با بودند که بدترین مصیبت ما واقع شد
تکلم کدام است الکه ظالم شامی گفت اشاره بفاطمه و برداری سکینه
کرد و گفت ای سلطان این الجاریه از اطفال دامن عمه سنی او گرفت
و فرمود نصه نحو زعمه تا موی با جان در بدنم باشد نمیگذارم
یزید گفت اگر بخواهم بکنیزی میفروشم لفظ حدیث است زینب
فرمود و قتی میتوانی که از دین بیرون روی اگر دین داشته باشی
شروع کرد بناسزا انسیت با امام حسین و پدر بزرگوار ستی کنالم
زینب بلند شد و گفت پادشاه آنچه میخواهی بکو ما مامور بصبریم
بر دارائی شان هم اعاده کرد و یزید گفت بس کن که اینها دختران
رسول خدا اینند بگیر روایت این است که حضرت امام توبه کرد و یزید
او نگذاشت که رسوا نشود اسم بتاریخ بیست رمضان المبارک
سنه ۱۲۳۳

بسم الله الرحمن الرحیم الله نور السموات والارض الخ در اینکه خدا نور محمد را
خلق فرمود پیش از اشیا و علت تامه قرار داد خلق را که آنست که ما این
نور مبارک علت غائی همه شد اما دراینکه علت فاعلی هم بعضی از فلاسفه
و حکما گفته بودند ماده این نور قدیم است و ایضا گفته بودند و ابدی
گفته اند جمع است و از فعل خود خلق کرد از اینکه یا ماده
و امر خدا هم تعبیر است چرا صدور فعل و قول بهم رسانند حکما چنان است خداوند
خلق کرده مثل انسان در کار متحد که باشد خدا هم در حال خلق لا محاله زمانی
متمرکز بود این مذهب بهود است بعد که فارغ شد عالم شوالتنور
این باطل است چرا این هستا ماده چنانچه جواب حادث است بود ... کرد
اما مبدء برای اشیاء بود یا نه مثل ذرات مرکب که انجمله ... بخواهد
و ماده همه مرکب است یا خلقت خدا هم ماده دارد در برابر همگی
نه چرا خود خلق کرد فلاسفه گفتند چنانچه ذات او
شریک ندارد فعل او هم شریک باید باشد گفته اند الواحد لا یصدر
منه الا الواحد عقل اول را خلق کرد و دیگر عاجز است خدا وحدت
دارد فعل او هم وحدت دارد جواب عباد و عدم تمویت داده
است خود قدرت ندارد خدا صفات ذاتیه او عین ذات اوست

که باش دیگر بود که مجرد باشد خدا قدیم است

صدور فعل و قول خدا اسباب ... خلق

که گفته اند ابتدا کرد در خلق نمودن عالم و روز جمعه الرحمن

که یکی اینها را از او خلق شد باشد یا نه

خلق کرده

خلق کرده است همه عالم را از پرتو نور کامل محمد که مشتمل بر چهارده شمس ...
این نور سبب فیض بالاحوال شد دلیل از قرآن و احادیث و عقل
سبب آنکه خوب بدقت میکوم این است جماعتی گفته اند که رسول خدا
و حضرت امیر در خانه بنشستند هیچ کار ندارند و سبب ایجاد عیث اند
مکرر رسانیدن احکام دین خدا و تعلیم ما و اعتقاد این است
که اینها فقیر در خانه خدا یند و خدا غنی بالذات است و اینها را
واسطه فیض عالم قرار داد دلیل آنکه واسطه فیض شده اند
عالم عالم سلسله از دید مدار ایشان او خلق کرده قسم
یاد کرده تا خدا اثر او مربوط است ایشان بود واسطه کل صوفیان است
قرار داد این است که میفرماید و تبدیل تمنع الاعمالم
کل از شما عالم از ایشان است و نزد غرض و نامان الخ
بنمایم با این که کافر و عذاب کنیم دلیل عقلی این است که
دلیل رسالت است خدا که عاجز نبود که بی واسطه تکالیف او
بر رساند بلکه خلق کرده که بیک کلمه جواب کل او در مقام
میکنند همه کس قابلیت نداشتند که وحی خدا با ایشان شود
شبیه میان راحت و مرحوم لا از بیان مدلی محمد الله که تنها

ملعون ... روز عاشورا ... نتوانست تحمل کند بدار علمایش مردم میدرفتند که مطلب ... خود و ازاو نخواهند بعنه الله و لعنة الله اعلی الکافرین

فیض رسالت و نبوه باید باشرف بر سد بعد بائمه بعد بدیگران

دلیل لفظ تبارک الذی نزل الفرقان الی تبارک بزرگی و برکت

برار الخدائی که نزل الفرقان علی عبده الی نذیراً للعالمین که علم

خواهی گفت این دلیل بود دا الخصت پیغمبر در همه عوالم انجا است

که گفت ماه گاه فرجان عو ما یی سعید و شقی در خلق میان

هر چیز رسد بر عبد خود اول عبودیت تو مقدم داشت امیدم

فرمودند ملک در عرش بدون اذن خدا نگاه بهم نمیکند ایضم

فرمودند آفتاب طلوع نمیکند مگر باذن امیرالمومنین از اول

خلقت شمس است در معانی الاخبار مجار است که موسی عرض کرد

که بیش از آدم که بود از موعاقف علم ما سوال کرد بیش از

آدم هزار و مار ساکن بودند و در روایت صد هزار سال

جان و جانیان ساکن بودند تا شیطان سوال کرد و باسمان بردند

ایا سحر حرث طلوع محمد باین زبان قلیل بوده نمیودند فاطمه سیدة النساء

الاولین والاخرین السلم علیک یا منزل المن والسلوی که بنی

اسرائیل عرض کردند خدا یا هو کرما و چندین سال در ان ماکه اند

حال واسطه

حال واسطه که بود خدا امیدم بوده است ایضم وقت خلقت جبرئیل

که نادان بود که تعلیم کرد امیرالمومنین واسطه فیض جبرئیل بود در وح القدس ها

و حدیث سوال جبرئیل از عمر تو چه قدر است یا علی عمامه تو بود از

ان ستاره نبود فره از نور الحضرت بود در سی هزار سال یکمرتبه

فیض ستاره بحر عمل میرساند رسول خدا در خانه مثل صدر است عالم تو بود

صدر تو دو قرار داد بیت شاه کشتی نوح جناه بلند شد که قبه

بانها رسید موج میزند این کشتی اهل کشتی بهم که یاد حضرت نوح

یا علی قلیل وما آمن معه الا قلیل دست بدعا بلند داشت که خداوندا در ربارت

السلام علیک منجی من الغرق باسمه الکریم نداکه مدد کرد نقش کن

اسم و کرما و برادر تو بر کشتی اهل کشتی نقش چه نقش

النوح گفت نور تو پاک کنید منقش کنید و قابل شوید نا بگویم

فرمود دو اسم تو باذن خدا نوشتم و ان محمد است و علی هر کس

در ان محل سعی کرد رفت در قبول این دو اسم و صلوات

فرستاد خدا انبیاء و از صلب انها قرار داد از نسل

یعقوب بهم رسید و از یوسف قطع کرد چون تعظیم نمود

نکرد برا حفظ ملک جبرئیل آمد و سینه او شکافت و نور سفید از سینه اش برد فرمود

این چه بود گفت نبوه که از صلب تو بدر رفت وقتی که برادرها خواستند

بکشند یوسف را گفت لا تقتلوا یوسف با این حرف خیر که زد دنیا

و ناخر شیعا تمام شد اعتقاد پیغمبر از نسل او بهم رسید که جناب موسی است

و قارون هم از اولاد او بود و برخلاف موسی بود این بود که چون زمانی او پای

موسی حکم داد و بحکم جناب موسی قارون تو رفت در زمین که ملکت قارون بحق رحم کرد

رحم کن او در جواب میگفت یابن الاوی الحکم جوانا بطور رفت خداوند فرمود یا بن

الادر الحکم

جناب فرعون اتاحاب موسی دلتنگ شد عرض خدایا چه کنم فرمود اسم تعلیم میکنم بتو

فردا بخوان تا تمام دریا گشوده شود خداوند اسم داد و تعلیم موسی نمود

فردا که ان اسم اعظم تو خواند کسی نتوانست مانع حضرت شود و همه دریا گشوده

شد با بنی اسرائیل رفت فرعون متغیر شد و گفت که تو تو راه داد گفت صاحب

خانه گفت مراسکوت گفت الا له الخلق من تراب بس خراست که دست بلند

کند یا حضرت که ناگاه ز ازیک نور روی آن حضرت ظاهر شد و جانانم بادی از ان

نور بلند شد که اگر اراده بدی نسبت بموسی کرده هلاک خواهی شد

پیدا واسطه فیض کل است یا ان اقتدا و دیدا دا به و کسی که وصله

ملائکه با او باشد پس واسطه کل فیض است آنحضرت بود پس رسول خدا گفت

خدا با موسی حرف زد و علی یا سمان برد الی الانبیاء تو چه دلها است

که از شرف از انبیاء است فرمود به نشستی از بهود رسید خواهد

در سفر تو راه که در وقت خروج بنی اسرائیل در ره دنبال آمد

سوال شد

سوال شد که چرا آتش خلیل تو سوخت فرمود اسم کرده آخدا

بر دار بر کفش خود بنویس امیرالمومنین حقا

وقتی رسول خدا در مسجد الحرام نشسته بودند که وارد شد که مدور

فرع قدا و بود و جست و غرب لا آمد و سلام کرد گفت کیست

که با نعلین بعرش رفت و کیست اکه واسطه فیض ابیات

ائمه نشانی داد تد سلام کرد گفتند کیست گفت ما در سلا تو بوده

بودم بیش از خلق و ظلم میکردم بر دیوها دید جوانی

هزار سال آمد که وارد شد تو چرا ظلم میکنی تا هفت مرتبه مرا

موعظه کرد مرا و من قبول نکردم ناگاه تازیانه بر من

زد که بیهوش شدم بهوش که آمدم دیدم دست

من بسته است در کوه جز خون نیامد رفتم پیش

آدم او در بیش و موسی تا بخلیل رسید گفتم ان که بود

که دست مرا بست نه هزار سال بیش از آدم دست مرا

بست فرمود خلیل خدا تا رسول الله وحی تو کیست بگو

دست مرا بکشاید زیرا که انبیاء گفتند کسی نبود آنکه بر

مگر کسی که بسته است فلما اول گفت لیف حرما که نقل است

می‌نمکش برهون برخواست و محکمی او نشد لشکر اسلام شکست یافت حضرت رسول فرمودند بسلمان
و سلمان خدا بگو بیا یدمونا الحضرت لا امر ندان در بی اختیار بعقب سر رسول خدا دوید
و همراه کسی جوان بود که دست مرا بست فرمودند که دست او بگیر
دور مرضی که همراه بود بگو دست مرا بگیرت تصرف فرمودند
پای یک دست او و سلمان شد گفت من خدمت اهل البیت
رسیدم و کسی نتوانست بگیرد معلوم است که تو بر حق
کار رسول خدا فرمودند پای بعضی از مسائل دینیه را
تعلیم می‌گرفت و گاه گاهی خدمت حضرت میآمد
در بلاد الابر که حضرت تا جمع نخواهید آمد تو بوالامد که حضرت
فرمود تو لطیفه لقت حسن ایشان را اذن دادند
و چیزی کردن تا کشته شد حضرت او بود دفن کردانم که عفو
دیلم بود چهارده سال است که مرده است که عفر سر را دفن کرده
بود که در تحت قبر بود دم سوال کردم که در حق من دعا کنند که من زنده
بمانم و در مجلس ... سوال کردم گفت من از رسول خدا سبب ... بودم
کنم

کنم من در خدمت رسول خدا بودم که حضرت امیر المؤمنین گریه کرد
از خبر شهادت امام حسین انجا خبر کردم که دعا کنند رسول الله در مجلس
انا جمن گفت در سوم ماه در نیمه که اهل بیت بود در آفتاب
مغلوب ... از بسیار گرمی برخود زخم هلو بر پیشانی شد و میدید
بنجو یا سید الساجدین در زیر بستر غلام بسته بودند که بلا در کلفه ... بگفتند
فرزند مبارک ... شتر در ان امر الحضرت نبود و از زنجیر

المجلس التاسع

چون طارت بود انجه بتاریخ یوم ۲۳ شهر رمضان المبارک
منعقد شد که نور محمد و آل محمد و اسطه جمیع فیضها و ممکنات هستند
و واسطه احکام شریعت رسند به دلیل نبوة واسطه هستند یعنی چه
بعضی گفته‌اند یعنی خدا ایشان در امور عباد دخیل کرده است از
عبارت بعضی تفصیلی فهمیده است و این کفر است معنی دارد
یکی من باب الذاکیه است هر کس بگوید کافر است والله است
که در چهار مرتبه خدا واحد است ذات صفات افعال عبادت خداوند است
... شریک نکرده است پس این
معنی باطل است بو واسطه بودن ایشان بعنوان شریک بودن نیست
اگر چه بعضی رسول خدا و امیر المؤمنین را شریک خدا دانسته‌اند
و خدا نفی کرده است ... آیا واسطه و کالیه دارند یعنی چه

بیان معنی که خدا و ایشان در امور صاحب اختیار باشند اما وکالت باشد در امور
گفته است اگر چه از بعضی صوفیه و غلات این ظاهر است خدا ... وکالت است نه وکالت
وکلا خود کنند بایان معنی که امور بغیر ... باشند چنین نیست خدا او

یک دیگر آنست که ایشان واسطه تولیت بدان مثل میت وجب
که ایشان امور از هر کرد خدا ... دست ... و خدا هو ... الله ولی الذین ... و شهد او
و ... اند السلام علی اولیاء الله تولیت است که باید ... باشد
امور باشد که در امور او تصرف کنی این معنی در حق آل محمد در حقانیت
خدا الذی است ... ایت ... شفیع ... اگر چه در اخبار است
که غلات شریعت تفویض کرده بعضی تفویض ... قایل اند
در امور کافی و معالم و بحار ... بعضی گفته اند خدا ایشان
را اذکار نمود که انچه بخواهند بگویند ... تحفه خدمت جناب
صادق ... امر کرده باشد خدا ... نماز و روزه ...
کرده ... باید باشد فرمود سوال بکنند ... بگویم
... اسکتو عما سکت الله مثل ... باشد که ...
... است ... تفصیل این حکایات بالتمام ...
... انچه گفتم ... تفضیل ...

... کایه غرایه شدند خدا ... گفت
برو در خانه ... سهو کرده در خانه آمد وجه ... دست
بنداز ... کایه دیگر گفتند خدا اذن داد که ... خلق
اسماء کنند خدا رد آنها کرد که الله خالق کل شیء کایه
دیگر گفتند اختیار لسان ... و الکن اگر ایشان ...
و اختیار ز میتی ... خدا ... الکم الذکر ... دار
ملک ادخمه ... تو بیعتی یعنی چه بعضی ... تفرقه
کردند ... بعضی ... دوست شیعه ... تفرقه
کرده ... حال ... خدا ... قرآن از قول یهود حکایت
کرده که قالت الیهود ید الله مغلولة یعنی رحمت و فیض خدا
قطع شد ... شد و علی العرش استوی خدا ...
... ایشان ... یهود ... کردند ...
گفتند ... قایل ... خدا فرموده غلت ایدیهم ... خدا
فرموده ... الله ... فرموده
... قطعوا ایدیهم ... دست ... مبسوطه ...

که بدانکه گفت کیست بلا بسوط عالم علمت است و تحقیق در معنی بدانکه این ادب است
که چنانچه دست از بدن صاحب خود مطیع است آنچه او را امر کند علی امام چنین است برای
خدا ای و اما بداه مبسوطتان که گفت گفته اند محمد و علی دست خدا اند علیهم السلام در زیارت
ششم است که السلام علی نفس الله القائمة فیه بالسنن و علیه التی من
من عوف بها بطمانتی السلام علی اذن الله الواعیة فی الامم و یدالله الباسطة
بالنعم و اما السارق والسارقة در ضمن این آیه حدیث وارد شده است که السارق
الملعون اولیت و سارقه دو مراتب ثانی ثالث جهة آنست که معقول بود
یدی بیدا که قائل شوند بعضی شعد باین معنی که خدا و عز و جل از حقیقت
ایکه اشان در مقام عبودیت حدیه محیات شده اند بمرتبه رسیده اند
که خدا اشان بود دست داشتند بر دوستان کامل و منبع کل فیض قرار
داد ~~فیض متعلا تکوین و تشریع مرتبه بجهد و العجم و تفضل~~
با اشان است با امر خدا عباد امکنه بود در بندر که حسان شد اند که
که خصصا بواسطه اشان برسد بخلق که ابن بزرگواران
باین قسم است در واسطه فیض بودن ~~ع~~ و حق الکلم
داریم اینان از الات مثل اره بدان و خدا بود اتشبیه شل نجار
و مثل قلم دست کاتب ابا اره و قلم و کیل است باتفویض است
با تو بیت است با تشریک است اما خط بی قلم نوشته نمیشود
و بی اره بریده نمیشود قلم و اره و اسطه است حال رسول
خدا و امیر المومنان واسطه اند خدا قدرت داشت بی واسطه

ایشان نیز

نیعنی قرآن
خالق و رازق
و محیی و ممیت
خدا است
و هو محیی و ممیت
ملائکه
کارکنست

ایشان خلق کند اما الا بالاسباب الا ما شاء الله ان الله محیی الامور کجا شل ولان لا لهی مقرانه
لن تنالها الا بالشهادة بی کار ورزه میتوان است بهشت بعد
ای حال با نیشکر کردند که برد واسطه ایشان محال است که فیض
یکی برسد معنی وحی این است که ان سلطنتی که از برای رسول
است برای آنها است در عالم ذر گفت الست اولی بکم الخ
الحاصل سبب کلی و اسباب اجلی که کل مامور زند باطاعت او
ان ولی الله است یکمعنی این است که بعد از رسول خدا الخ
متعلق برسول بود با امیر المومنین النبی اولی بکم فی انفسکم
و در باطن امور همه نور رسول خدا یا حضرت ذی وجد ای
با ملاعت تا قائم ای معنی دیگر اضافه تشریفیه است در جانب
شوخی خدا و حق امور عالم نموده ولایت بر خلق دارد
نه بر خدا خدا چند اسم اعظم دارد در روایت هفتاد
یک و در روایت هفتاد و دو دارد و ائمه محمد و آل محمد تعلیم کرده
خلاله و و بعد الامام بل اسما محمد و آل محمد است
مگر یک اسم که او مخصوص خود قرار داد چونان اسم ام الخلق
باید زیر دست ایشان باشد ایشان میدانند بغیر یکی
همه خلق قابل تحمل او نداشت و اسم او سبب این خلق کرد

ملائکه در حکم خلافت است
بکلام قدرت آن
بکلام سلطه دریک اسم
و در قطره ملائکه امر شود و کو
کجا بر دو را امر
و در زلف
با امر حق ملائکه
ملائکه عذاب است
شهید در روی بجهادها دعا
دست و پا ملائکه
میشود و دعا است
لعنت میکنند بر قاطع
تو به کند ملائکه هر کسی
قبول انجه گردن بیان
مشغول هستند

دان نور محمد و علی است این است که ابر کبیر و نبا عظیم شان
شد او بود که خدا اعظم یکو بدان اسم خواهد بود و در زیارت
است که السلام علیک ایها النبا العظیم این اسم اعظم و ابتلاء فیوفات است
~~الحمد~~ ولایت ده معنی دارد در قاموس یکی سلطان است
خدا پادشاه قادر است خلق کند در عرصه امکان که کل عرصه
امکان محتاج باو باشند در عالم امکان و لی خود مو قرار داد
هر کس دلی خدا را میشد که در تحت سلطنت نشسته است شان
و لی الله اجل است که ما بدل امری باین معنی است یکی از
اصحاب در مجلس رسول خدا فخر کرد که از اصحاب دوست
خدا خاتم می بود دیگر گفتا ما تالی گفت تا اهل نفر ا که گفتند
گفتند هر که ویم عذمت تو اوق قیامت تا او بفرماید خصم الا عقب در
از فقه دیلت هوا از نحو در کجا بود ند از کجا تو خود سوال
کن از قسم یکو شب گذشته ولی خدا مهمان فاطمه بود نیم جرعه
بدست خود دستاس کردم ام بیچه هر شام مهمان شب نوزدهم
گفتند
اصحاب حالا که احتمال کذب دیکو هیبت وحضرت رسول خدا
نامدند حضرت تامل کرد بعض جا شنیدم تا جبرئیل بیاید
که ناگاه

دانروح خود ما ایشان است
که الحفت بیاید بلکه

کناگاه جبرئیل امد که خداوند مرفرماید که شب گذشته ولی من در عرش بود این است
کرو حت مردان در کر درکس انحضرت نه میبینند و بانب بدن فاعلی و رحل جابود انحضرت
وبان زبان عنصر علی عاملی یا را از رکاب تلاوت بکقران تمام صحیح میفرمود
این طور نسل خدا بوی تو خود داده است این قران نصف آن قران است از احکام
ظاهر میشود که درباب فعل سر طی کرد ان خفتم ان لا تقسطوا فی
الیتامی وجزائی کردان نحو ما طاب لکم با اشد ثلث قران تو الا
و روایتی است که سوره لم یکن الذین کفروا زیاده از سوره بقره بود
چون حضرت امیر ع قران آورند بمسجد و داده بدست اداحون گشود چشمش
باین سوره لم یکن افتاد که خداوند در این سوره اعتقاد نفر از منافقین و دفتار
او را لعنت نموده و علامت داده است فوراً هم گذارد ان قران را
و گفت حسبنا مصحف عثمان و حضرت آن قران را و ضبو و ندید بخواهید دید
در ظهور دولت حق این قران ظاهر میشود در روایتی با آسمان میرود و خلق
مامور بان قران میشوند بار حضرت بفاطمه که با او در رکاب چپ و راست
میکذار دان قران تمام را تلاوت میفرمود و قران اصحاب بود که در وقت
سوار قران تلاوت میفرمود در رکاب انحضرت محمد بن حنفیه پسر انحضرت
میکرفت اگر حاضر بود و بسیار صاحب جلالت بود دیگر و اگر نبود جمله این زیاد
میکرفت رکاب انحضرت را و اگر انها نبود قنبر میگرفت و گاهی بجهة جا
شد بدا و عقائی مرکب انحضرت فضل ابن عباس میگرفت و بسیار مکرم بود

فضل در خدمت آن سرور و بلکه حسن و حسین علیهما السلام مامور بودند که رکاب بگیرند
محمد حنفیه میگوید که یکی از روزهای صفین پدرم از خیمه بیرون آمد و حسنین
در دو طرف او بودند که ناگاه معویه حکم کرد که تیرباران کنند چون پدر
چنان دیدند رو و حسنین رو بسته بود و بقوس‌ها دور از دوست بعقب
سر پنهان کرد که مبادا تیر بایشان خورد و با علا در کرد از تیرباران [illegible]
و حکایت حمله محمد ابن حنفیه در آن روز صفین و حمله امام حسین در گرفتن
آب فرات اما در کربلا حمید میگوید روز عاشورا هر حمله که میکرد چون تا بر
میلشکر سید الشهداء با لب تشنه میدید [illegible] که غبار [illegible] تشنه است در یک
حمله برفت بخود نگیه کرد و شنیدم که میفرمود دعوت از دماء
الفرات و دونکم لقتلی فکیف للظماء غلیل که ناگاه [illegible]
سنگی بر جبهه نورانی آنحضرت زد که فریاد زینب از خیمه بلند شد
که کاش آسمان بر زمین وارد میآمد [illegible] در صفین حسنین عرض کردند
پدر بگذار تا ما برویم فرمود بسر تا دیگر من باشند [illegible]
روزهای [illegible] کرده بود [illegible] ابن ابا عبدالله ابن المطلوح
ابی الحسین [illegible] سوار شو [illegible] چون فتح کرد و برگشت حضرت [illegible] آثار
تشنگی در حسین دید [illegible] استقبال کرد [illegible] آب بیارید اما کجا بود
در [illegible] حضرت امیر [illegible] کربلا [illegible]
سال ۱۲۰۵ [illegible] شهر رمضان المبارک [illegible] الله نور السموات والارض
بعد از اینکه [illegible] اتحاد نور محمد [illegible] کلکم [illegible]
علم [illegible] اتحادی دارد با موجودات [illegible] عرض شد که نسبت
۱۴ [illegible]

اذن

المجلس العاشر

که اگر قائل شود که [illegible] است و گذشت که آیا ایشان ماده اشیا و ارباب بعض
از علماء شیعه خواسته‌اند از اخبار استنباط کنند [illegible] کرده‌اند بعض
اخبار ماده بودن استنباط میشود مثل حدیث مشهور که [illegible]
و از بعض آیات [illegible] که علم ماده [illegible] اشیا واند [illegible]
[illegible] امام بودم ظلمت نور [illegible] اگر چه قدرت دارد خداوند
اما خلاف قواعد [illegible] است مسئله [illegible] هم گفت [illegible]
زاده که [illegible] محال است بلکه [illegible] عباره قدره
دارد خدا اما عادة محال است [illegible] میشود از قدرت
خدا حرام زاده [illegible] در هزار درجه [illegible]
اگر رود [illegible] دارد [illegible] ایمان نور مبارک که واسطه
فیضها است [illegible] ماده [illegible] است [illegible] نور
[illegible] که صد هزار درجه [illegible]
[illegible] شعاع او از نور [illegible] شاید [illegible]
خلقت [illegible] ایشان حاضر بودند [illegible] است
که شاهد و ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم [illegible]
[illegible] که مضمون آنها اینست که خدا [illegible]

خوب [illegible] امام

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شاهد گرفت بر خلق آسمان و زمین و در قرآن است و اشهدتهم خلق السموات
و در زیارت است [illegible] دار البقاء صد هزار
خلق [illegible] عقول [illegible] مگر [illegible]
حقیقت [illegible] سوال شد که وجه [illegible] است فرمودند [illegible]
و علی [illegible] بعد از مرگ [illegible] که الله
بعد از شهادت و موت [illegible] و عقل و روح ایشان زوال [illegible] نیست
خداوند قدیم است و ایشان حادث و خداوند [illegible] اما [illegible]
داده است خداوند [illegible] سلطنت
[illegible] بگذارد و خراب نکند [illegible]
زنده میشوند [illegible] هزار سال [illegible] هزار سال [illegible]
دو نفخ [illegible] از اول
دنیا تا آخر دنیا است [illegible]
[illegible] لمن الملک [illegible] الملک الیوم [illegible] که جواب [illegible]
[illegible] که [illegible] الواحد القهار [illegible] جواب [illegible] در
زیارت [illegible] است [illegible] وجه الله [illegible] است
که السلام علی اسم الله الرضی و وجهه المضیء [illegible]
[illegible] السلام علی اهل القدم [illegible] زیارت است [illegible] قدیم است [illegible] خدا
بلکه [illegible] از سلسله ممکنات [illegible]
سبقت [illegible] است و خداوند [illegible] عالم امر [illegible]
فرموده

و فرموده است و عظموا شعائر الله فرموده است [illegible] ملائکه با آدم جهة تعظیم [illegible]
بود و برای اظهار جلال ایشان انبیاء آمده و خلق [illegible] کنند [illegible]
ایشان که [illegible] رعیت و پادشاه [illegible] در تفسیر نور الثقلین و تفسیر برهان است [illegible]
که ان المساجد لله فرموده [illegible] اند [illegible] از قرآن [illegible]
در روی زمین [illegible] جنب داخل مسجد نشود [illegible]
[illegible] نجاست [illegible] مسجد [illegible]
[illegible] الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی
فرمودند [illegible] حضرت امیر [illegible] مسجد الحرام است
تا مسجد اقصی که امام [illegible] ملائکه عرض کردند [illegible] که خداوند
اللهم ان هذا [illegible] از ملائکه نظر کنید مسجد اقصی که
اقصی المساجد [illegible] نور [illegible] فرمودند
از ملائکه [illegible] اقصی المساجد [illegible] نور
امام حسین [illegible] جوف [illegible]
اقصی المساجد است [illegible] مساجد خدا در زمین وان المساجد لله [illegible]
مع [illegible] حضرت امام [illegible]
خیر امة اخرجت للناس [illegible] که امام [illegible]
[illegible] خیر ائمة [illegible] که مردم
[illegible] بالمعروف [illegible] باز فرموده است [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] بر ائمة الطاهرین

[illegible]

اول بچاره بود و بعد لهو را می‌نمود بجارة اولیست و لهوان دویم ایست
اقدام ما به تجارة منافقین بود که بیت المال فقرا و حق ذوی القربی را و منافع
ملک تعلق ذوی القربی را تقسیم کرد بر فساق و تجار و مال التجاره باینان
داد و لهذا اول را تجاره خواندند اما دویم را لهو خواندند چون آنان فساق
حضرت او بسیار می‌رسیدند لهذا لهو خواندند او را و در کوک قائما واکذا رند
تو را تا زمان قائم بیفرطلار اینست که روز جمعه که خطبه جمعه میخواندند در منبر
که ناگاه غافلا اعراب آمدند و مطاع ما آوردند و قرار این بود که ساز میزدند
و لهو و لعب میکردند که دور آنحضرت را واگذارند و اسیر رفتند این ما را شد الخ
النکید خلیفه اول زیاد تعقوب و ات وقتی بمعرفت چه نظام و تعلیم دین
گفت کی بامن بیاید مگر یک غلام پس شتری سوار شد و با غلام روانه شد و قرار شد
که یکفرسخ خود سوار شود و یکفرسخ غلام سوار شود و آن پیاده جلو شتر را بکشد
وقت ورود دم شرط کرد با غلام که خود پیاده باشد چون اهل بلد شنیدند استقبال
کردند او را دیدند یکسی سوار و دیگری بصورت جلو شتر را میکشد
سوال کردند که خلیفه کی دیدی گفت شاید من باشم اما شما مشغول بعبادت
خدا باشید گفتند بیائید سوار شوید گفت من باید بشرط خود وفا کنم با غلام
شرط کرده‌ام گفتند بر ایشما سوار شوید گفت باید جهار شتر بکشم
گفتند ما میکشیم گفتند ما میکشیم گفت نه بر من حق دارد و نه بر شما گفتند
سوار شوید و مهار را بکشد گفت غلام پیاده میکشید ما وارد که شد

نکته در حاشیه: بذکر خدا مشغول است

طعام را آوردند ترشی کرد دیگری سبب کرده چیست نخواهید خیاط مراد رقبات
مگر کنید یعنی جمیل میفرمایند تنها تو آوردند شروع کرد بخوردن که میل کنند گفتند خورش
هم میل دارید فقط بمکاره وقتی جرا آوردند که علما مثالهای شما که حکام‌اند
در بلاد تعذر کرده‌اند امر او طلبید و محاسبه ایشان را رسید و آنکس که تعدی
کرده بود تنزیل کرد مگر قنفذ را عزل نکرد و حال آنکه قنفذ را در امر تعدی
کرده بود و حاکم بحرین بود گفت تمام عمر والله مگر قنفذ و اعتبار با امارت
آنچه تعدی شده نصف را بر حکام بصاحب مال و نصف دیگر از خود حکام هم و چون
قنفذ خدمت کرده بود را عزل نکرد و خدمت او معلوم است در روزی که نخواند
رسول خدا را بخشید او در باب قنفذ گفت حکم او حکم ماست انما الحاطل انور
مبارک تو خداوند شاهدا و مبشرا و نذیرا و منیر گفت چون آن نور تابید ماده
شد برای کل اشیاء عوالم و اشیاء از شعاع آن نور خلق شدند و شعاع آن
صد هزار درجه تنزل کرد و از درجه تا درجه زیاده از آسمان و زمین
و از آن شعاع موجودات خلق شدند انجاندارد از آن نور بلند شد که گفت
که بعالم امر کون و فساد بیاید و مقول کل الامام اول سبقت گرفتند یکصد
بیست جهار هزار انبیاء انما که اول گفتند جواب داعی الله او اول العزم شدند
و بعد رسل شدند و بعد انبیاء شدند و سبب تقدم آن شد که با نام قبول
کوچک ایشان نمودند و شبه شدند حالا که بتوانند شعاع بمقام نور رسد و از

حواشی: که این سوره محمد باشد که انش ... / اسم تعذر کرده مگر سلمان که حاکم مدائن بود و ظاهرا اعلم او و با طاعت بحکم امیر المؤمنین

این شعاع که انبیاء خلق شدند تنزل نمود بصد هزار درجه و از او مومنین انس
خلق شدند پس بنابر این اشکال بهم میرسد در معنی بعض احادیث که مثل علماء امتی
کانبیاء بنی اسرائیل کی است مرتبه انبیاء که از شعاع صد هزار مرتبه و درجه تنزل
و هر درجه ما جلالها نور ببیان و مثل حدیث ربانی از حجاب رضا که کسی که زیارت کند
در مشهد امام جان کان کمن زار الله فی عرشه العلی و امثال آن که در اخبار هست در مقام آن
کرام درجه ماست بیعنی چه در زیارت است که بلغ بکم اشرف محل المکرمین
و اعلی منازل المقربین کجا و است منازل و مقام اول الخلق و نور الله جناب خلیل
و جناب آدم که بوزده اسم اعظم میدانست خدا میفرماید که از برای او هم من نیافتیم
مشکل است با شان مدینه مرتبه و مقام انبیاء و بودن کسی هنرمند پس چه معنی دارد
که اگر کسی این سوره را بخواند در خر خلیل یا فلان پیغمبر هست مثلا و حال اگر بعد کل
نمیتواند بمقام انبیا قدم بگذارد در شب معراج جبرئیل گفت لو دنوت بقدر
الانمله لاحترقت و میگویند شمس و قمر تقابل کردند شمس در آسمان چهارم است
و قمر در آسمان اول است چگونه در جه میشوند گفته‌اند یعنی بحسب تقسیم افلاک
تقابل با هم میکنند و اشرافات شمس میتابد بقمر و از اشراقات خلق میرسد
این الاحاره میگویند پس شاید معنی این باشد که مجاز با درجات ما و
ما و مید هند و از آن حیفی که با میرسد بایشان میدهند که ... بهود لاحلا
بعد از وفات رسول خدا در حالتی که اول بر منبر بود و آن یهودی از اولاد
هارون برادر

حواشی: ... نوشته‌اند که شمس در ... / ما حدان کوکب یا ... کوکب ... / مشهود ... / حکایت / شمعون یهودی

هارون برادر موسی بود همان روز فریاد کرد که کیست خلیفه رسول خدا که سوالی
چند دارم اشاره بعمر کردند و روز اول بود که خلیفه بر منبر رفته است و مردم
بیعت میکردند گفت من چند سوال دارم اگر جواب گفت سلمان میشود
و این مطالب ما را از اعتقاد و نظر از علمای داود و سلیمان و ابراهیم و نصاری
سوال کرده‌ام و جواب نداده‌اند اگر جواب بگوید و جوام من اسلام
سلمان میشوم خلیفه گفت برو انجوان که انجانشسته او منبع علوم است
نا مدخدمت امیر المؤمنین سلام کرد فرمودند تو از اولاد هارونی گفت
مسئله مشکل داری و از اعتقاد نظر از علماء است و ابراهیم و عیسی ع
سوال کرده‌ای جون دید حسب و نسب و احوال او را ما و فرمود عرض کرد
سه مسئله او اول عرض میکنم اگر جواب دادی سه مسئله دیگر سوال میکنم
و بعد یکی دیگر او فرمودند چرا نگوئی هفت مسئله دارم گفت اگر سه مسئله
اول جواب ندادی ما بقی را سوال نمیکنم فرمودند سوال کن عرض کرد
اول خونی که ریخت کدام بود فرمودند یهود میگویند که خون هابیل
بود که قابیل او را کشت اما دروغ گفته‌اند اول خون حیض حوا بود
گفت راست گفتی الحمد لله طور است بخط هارون و املاء موسی مسئله دوم
بفرما که اول چشمه که در زمین ظاهر شد کدام بود فرمودند یهود
میگویند که چشمه بیت المقدس است اما خطاء است بلکه چشمه حیوة
بود که خضر از آن نوشید گفت راست گفتی الحمد لله هست بخط هارون

[illegible]

و امام او هم امامت اولی بگو اول دخلی که بنده شد در دنیا کدام سنگ
فرمودند بود میگویند که الحجر الاسود است اما خطا کرده اند آن درخت
انار بود که با خود از بهشت آورد فال صدقت ای آدم مسئله دیگر
بگو علت و الحب بعد از پیغمبرها چند است فرمودند دوازده ۲ پیغمبرها
در کجا سکنا است فرمودند در بهشت علا است دیگر نمیتوانند از کثرت
نور با انحضرت نظر کنند فال صدقت ۲ رفقای او کیستند فرمودند دوازده
خلیفه او و دختر او فال صدقت هکذا وجبت یعنی او ون ولهذا امر
اما آن یکمسئله آخر و مرتبه پیغمبر چند سال بعد از پیغمبر عمر میکند فرمودند سال
نه کم و نه زیاد عرض کرد آیا کشته میشود یا میمیرد دست خود به محاسن
شریف خود گرفته فرمودند لتخضبن هذا من هذا و اشاره به سر خود
نمودند آن یهودی گریه کرد و عرض کرد پس وصی رسول خدا آن فرمودند
بلی عرض کرد پس چرا گوشه نشین شدی پس اسلام آورد فرمودند
برو قبیله خود را بیاور گفت من آنجا جدا نمیشوم تا در خدمت شما کشته
شوم و غلام خود گفت برو قبیله مرا بگو بیایند در خدمت انحضرت بود
در یکی از روز با حفلی عرض کرد مرا اذن دهید تا کشته شوم
فرمودند مهمان ما یک سالی کرد تا اذن دادند چون بجا کوفه افتاد عرض
کرد ادرکنی یا امیر المؤمنین انحضرت خواستند بروند ملائکه گفت
من میبردم اذن ندادند مجدد آن حلیم اذن خواست فرمودند

[illegible]

[illegible]

المجلس ...

ماه رمضان المبارک نور منور اقرا کرد تا ملک ارکان
کل شئ و هم عالم بود ذراجبار رعیدست نبود فیض و رحمت و اسعه که وسع
کل شئ ۲ روز در جامع کوفه تلاوت کردند جناب امیر المؤمنین کوه با
لنوا الذین احسنا ای فرمودند والذین ما هم طاهرند حامل نطفه ما بوده اند
و کل ملائکه که هیاکل وجود نور انرا ایشان آورده اند باذن او بوده اند حق و الذین
ظاهر چنان هست که ... سید الساجدین هرگز یا مادر خود حقا غذا میخورد مکرر
و بعد از زمان در رفقای بود از سبب سوال کردند فرمودند میترسم که
نه دست کنم لقمه بر دارم و او هم قصد کرده باشد بیان سبب دلگیر شود
ای انجم وارد اشاره از وجود حضور اهل بیت نباشد والذین ابن است امام
امام لا الذین و شناختی این کمالات که در النبوة شجاعت و کشف
کرامات و علم و شجاعت ای دیگران داشته اند از جمله ایشان سلمان
کل علوم بود است ... علم غیب دانست و تمام فقها و علما را ...
یکی نگفت من یک علم غیب دارم و میگفت هر ما فرق بود ساکنا نقل
فقه را نفوه خبر فقوه نبوت ای میکنند و امام کمال انحضرت کنند در
باکشتی عمر رسیده است عوج در جنگ موسی دید صحرا پر شده است از لشکر
سوال کرد که چه قدر اند گفتند اعتنا هزار کسی اند یک سنگی از کوه کند بقدر
لشکرگاه موسی که بیندازد در آن سنگ او بالا است و چون کند بر سر خود گرفت
در دست موسی که خطاب رسید از جبرئیل میکشد کلیم ما او بزن با چوب خود

و خطری یکش مار سر او جبرئیل و سط سنگ سوراخ کرد در گردنش افتاد
و سر عوج خم شد وحی شد که ای موسی بزن با عصا حالا در رقبه موسی دوازده ذرع
ام قد عصا و چهل ذرع هم بلند شد و زد بقلب عوج و افتاد از آن ضرب پیغمبر
پشته اهم خود و که بر زمین میکرد از دهان عوج از صدا ایشان زمان حامله
طفلها ایشان بیافتاد جماعت که گفتند علی خدا است چون دیر نداشت
خدا میفرماید آن مثل عیسی عند الله کمثل آدم خلقه ام در نداشتن پدر ای
پس تو ام بگو عوج امام است در بیانات که خدا از نعیم سوال میکند
آن نعیم امامت است فرمودند شان خدا اجل است که از هیا کهنه و لقمه نان ای
هر کز کی از مهمان حساب ناندوا بخواسته است ای پس حساب نعمت و ای
است چگونه خدا رسالت است و در آفتاب کرم نگاه میدارند نه مهمان
کفش کلاه است و مانند آن بلکه حساب عظمت و جلال و رتبه و علم ولی الله است
احمد کمالات و صفات انها که ممکن احد نیست مگر خدا که خود حساب و احصی کند
و ان تعدوا نعمة الله لا تحصوها ایشانند قل لو کان البحر مدادا لکلمات
ربی لنفد البحر تمام میشود بحر آن کلمات رب کدام است در
قرآن خداوند ذکر کلمات خود فرموده است کلمه خدا علی هم است کلمة
منه اسمه المسیح عیسی ابن مریم و اما کلمه تام و کلمات علیا که فرموده است
و کلمة الله هی العلیا در زیارت است و کلمة التقوی و ابهم در قرآن میگو
انعمت علیهم از خط مستقیم روز و جند مرتبه که خدا با آن نعمت که بندگان کامل
داده باین امام بیان آن نعمت کدام است فقط ایشان که از اسم کسی بیش بود آن نعمت

[illegible]

عصمت و علم و ولایت و جمیع کمالات امکانیه است که در ایشان بود من مات و لم یعرف
امام زمانه فقد مات میتة الجاهلیة ندانستم امام را آن حدیث جامع کوفه
که اول اشاره شد حضرت شمر فرمودند ان والذین که خدا و ند فرموده است احسنا کنید با ایشان
محمد است و عظ مردی در آن مجلس گفت یا علی از اول عمر خود تا حالا انچه خواستم
کردی بیچاره ما و ما شکستند و اهانت بخدایان ما کردی و تغییر دین ما و ما را
ما را بنماز و روزه بیاد و ادا استحالا فراز بو با و بل مکتب حضرت نگاه
شلی کرد و او که تا کاه یک کلاغ سیاه شد و رفت در بالای دیوار نشست
منافقها که در مجلس بودند با هم گفتند که فردا بجای خود ما و خیال خواهد کرد
اینها مرد باید چاره کرد گفتند چاره کشتن است که فرار کس ام قسم شدند بلات
و فرا کرد باطنا امیر ... که روز جمع در محله بریزند و او بکشند و از همه
قبائل جمعیت کردند و مثل حکایت کشتن رسول خدا ظهر جمعه در صف اول حاضر شدند
و سی هزار شمشیر دارند که وحی شد از جبرئیل بگو به سی هزار ملائکه که تیغها را
از شمشیر ایشان بردارند ای چون انحضرت بمحله رفت که دست به شمشیر ها
زدند قبضه تنها تیغ بود ... ازینجا الت فرار کردند یکنفر از دوستان مطلع شد
و بحضرت عرض کرد فرمودند پیش از تو میدانستم ملائکه باذن ما قبضه ها را
گذاردند تیغها را برداشتند ایا میدانی تیغها کجا است عرض کرد نمیدانم
فرمودند فرد برو بیرون کوفه غافله میاید به بزرگ آنجا بگو و لی الله گفته است
که بارها را تسلیم من کنید گفت فردا رفتم در خارج کوفه که ناگاه غافله پیدا شد
رفتم و گفتم بزرگ غافله گفت سمعا و طاعتا و بارها را تسلیم من کرد لا او ردم

[illegible]

همان بجز چون کشور زاهد بتغیمار بضعم قبیله سوال کردند که چرا حضرت نزار د
فرمودند میتصاد دست منافقان است عرض کردند چه ضرر است فرمودند
سر هزار نکم و نه زیاد فرمودند کنید بیاید تمیز بار خود و بر بیرند پس در بیابات
سوال ازشان فاده (؟) الله است پس دانستی که نشناخته امام را و نکوی چرا حضرت
ابن ملجم بود امام جان نگفت که حضرت شهید یکی بود تا نشنید که حضرت فرمود
بابن ملجم که بر بخدار تعوذ انقصد کرده است که نزدیک است لا اساس خواهد ار هم
بر بر دار اگر بخواهم میگویم در راز عباچه پنهان کرده اما مامور نیستم بگویم
با مر خدا است قول او و فعل او انجا مامور بتسلیم بود ند در روز عاشورا
نامه آمد از خداوند که یا حسین اگر میخواهی امر کن ملائکه که دفع کند روح مبارک
اهلبیت تو و بزمین بگو فرو بر دایشان تو اما ولکن عباد مکرمون لا یسبقونه
واین مخاصمه او کندند در خیبر و سخا ملتهار سید الشهدا کلا بقوه بشریه بود و انبیا
معجزه امامت ایشان است شاهد بیاورم که در خیبر بقوه بشر بود خیبر را ورد
در روز فتح خیبر از جناب رسول خدا که ع فتح کرد انحضرت شروع کرد دیگر به کرد
عرض کردند امیر المومنین فتح کرده چرا گریه میکنید فرمودند انکه در روز
کاو گرسنه است بی علو است که بقوه بشر بوده است والا ربع قوه امامت
که خلع بر بدن نداشت ذکر سر فیحا است بر معرفت خلق و اسرار دانستن تو
که سوال میکنند که آیا علی افضل است یا انبیا دلیل که دلالت کند که ایشان از
کل انبیاء و از کل موجودات افضلند از قرآن این است که میفرماید که میفرماید
ولقد سبقت کلمتنا لعبادنا المرسلین دلالت دارد که افضلند از

انبیاء و

ستنیدر که کلمه التقوی
وکلمه الرحمن وکلمات رب
ایشانند

انبیاء و از ملائکه زیرا که فرمود عبادنا المرسلین و ملائکه هم مرسلند هم بود
است بلی و رسلنا لدیهم یکتبون و در حکایات ابراهیم که حضرت برای ملائکه او را
بکمان انکه انسانند حرفی نخورند گفت چرا نمیخورید گفتند انا رسل ربک شاید
پس مراد ملائکه هم است و قسم یاد فرموده است و تاکید کرده است و به تحقیق
که سبقت گرفته است کلمات ما بر ملائکه و مرسلین که سبقت ان باشند بر ما بقی
خلق که معلوم است زیرا که انبیاء و ملائکه بعد از ایشان آفریده شده اند خلقند
مراد باین سبقت در روز الست بربکم است که ایشان بر انبیاء و ملائکه
سبقت گرفتند و خداوند عظمتی بایشان داد که از هزار یک نور شعاع
نور ایشان انبیاء تو خلق فرمود و در حدیث است که شعاع تنزل کرد صد هزار درجه
و از درجه تا درجه صد هزار سال بوده است و انبیاء اند مومنین و شیعه که ایشان
پادشاه ایشانند که امیر المومنین شدند و باز نور انبیاء که صد هزار مرتبه
و درجه تنزل کرد مومنین این است و خلق کرد مثل سلمان پس علماء
امتی کانبیاء بنی اسرائیل بفاعده عموم تشبیه باید علماء این است مثل انبیاء
باشند پس چرا علماء از خود خبر ندارند و معجزه ندارند امام معنی کرده اند
فرمودند نحن العلماء وشیعتنا المتعلمون وسائر الناس غثاء
اینها که علماء و اینها علماء و سید انند نظیر این است که واجعل افئدة من الناس
تهوی الیهم میگویند امام خواهش کرد شان امام اجل است که این را نخواهد
این تو حضرت ابراهیم خواهش کرد که قلوب مردم را بسوی ایشان مایل
کن این است که شان ایشان بغیر خدا نمیدانند پس معنی السلام علیک یا اولیاء

شناخت نکنند
و کامل است ولایة و نور سیادت
و اولوا بیت است و تفضیلت ایشان از
کل خلق

والسابقون السابقون

ادم ام یعنی چه با این جلال و شان وارث علم و کمالات یا وارث عباد و عبادت جبوت
ادم است زیرا که ارزانی دو صورت که بیرون نیست و مدح نمیخوانند که شما
وارث عبادت هستید که سلمان و ابوذر وارث هستید نه این است
که این اسباب در دست ایشان نیست ما استغفر انبیاء بوقصد است
الکمال درجهم معنی عبادت و رداست اگر مراد اسم ظاهر عبادت بیارند باشد
که کمال نیست برای امام که مرد در زیارت بعیله بار از رحمت بیاید بپوشد
امام را بگویند که تو کفش و عبا و غیبا انبیاء را جمع کرد در یا علم انبیا بتو رسید از
علماء بسیار از ایشان است و ایشان معلم انبیاء اند اگر بگوئی که اسمها نیکیم
و تلبسهای ایشان تو وارث دار معلوم است که ادم و نوح و ابراهیم اعتبار در وقت
در منکیه متوسل بایشان میشدند و اگر علم نبوه است که گفت کنت نبیا و آدم
و در هر کمال انبیاء طفل ایشانند بلکه نوکر ایشانند جناب سلیمان بهجه داشت
و بعضی کمتر و بعضی بیشتر داشتند اما ایشان بدانسته اند و کرامات از
ادنی نوکر ایشان ظاهر میشد مثل سلمان و میثم تمار اینها که نقل نیست پس معنی
تو قصد میکرده در مدت چهل سال عمر و امام خود چه میگوئی و جناب صادق
شهداء میگوید با بی انتم و امی حضرت امام چه باید از افزار سلام میباید
میکنند معنی چه شاید یک معنی این باشد که چنانچه انبیاء در عصر و زمان
خود ریاست و حکم رانی بر اهل عالم و کل موجودات داشتند همون حکم رانی
وان ریاست که از شما ایشان است برای شما ثابت میدانم ادم و نوح ع
چون مردند شریعت ایشان منسوخ شد و خدا باشد و کسی که بر دین او نماند

شهداء از خود

بعد از موت او کافر و نجس بود مثل این زمان که یهود و نصاری نجسند اما
حلال محمد حلال الی یوم القیمه کما مراه انسانخ شد فقها در کتب خود نوشته اند
که صلوات الله علیه کنند تا در کتب فقه و اخبار حرام مکرر است اعلام
کامل در رد بر اهل الکتاب واجب است که باب بشود در کتب ضلالت است
واما سلطنت اهل بیت در جنود و حیات ~~اگر~~ ~~موت~~ ~~خدا~~ ~~الله~~ و رجعت
وا بد الدهر و در ممات و در غیبت تا خدا است و سلطنت خدا بر دوام است
با قرابت حمزه سید الشهدا احد است یا سید شهدا از زمان پیش
از شهادت امام حسین اما امام حسین سید الشهداء عالم است تا قیامت
از قبل و بعد و مریم سید نساء زمان خود بود اما جناب فاطمه
سیده نساء عالمین است اما حسین شهادت او بالاتر از شهادت
امیر المومنین است امیر المومنین سید شهدا است و نه میگویم یکی است
نه امام حسین بهتر از امیر المومنین است هیچ شهید آنچه داشت نداد و مگر
امام حسین این است که سید شهدا است اگر امیر المومنین سلام کند بجای خود
اگر چه اول امام حسین سلام میکند معلوم است اگر بکند چه خواهد گفت بلی
میفرماید السلام علیک یا ابا عبد الله و سید الشهدا میفرماید جناب فاطمه
شیعیان حضرت زیارت امام حسین میاید اگر نشنیده که از روز اول خلقت
دنیا خدا کی به شهید روز زیارت کرده باشد علامه در بحار نقل

[illegible]

ذکر کرده است که خدا اهل بیت بحرمت باطلق مستطابه بود زیارت میکند این مالاست
یا مرده زنده کردن ماه علی اگر و زیارت خدا این است عمر ها و اهل بیت
والتقا تهانا تازه ها روا آنند فا آنند خلق نیکند و ملائکه بیا و رند خدمت انحضرت
با زیارت خداش بدان باشد که وقتی که انحضرت پس الفقهن اسلام
ایستاده بود بی ضعفی میدان یعنی چه انحضرت که این وقت که لشکر
نداشت انحضرت لشکر یکطرف و زنان و طفلها یکطرف که همه عطا ملا اما
پیش زنان نوشته بود که السلام علیک ایها العبد الصالح یا السلام علیک
یا اباعبدالله ماجمعنا علیک القتل الخ اما روایت بر کی خدا او سلام
کند چاپهر ارتبار نزنند گویا جواب او چنین داد که اگر من کشته شوم که این
است او شفاعت خواهد کرد در می عید خود وفا میکنم انوقت انانکه کافر
شده بود ترواحه نجس بود بند اگر اب میدادند میکرد تا انحضرت و انکه
که میدان است که عنید هند بی هر اسکفت و طلب میکرد برای اتمام حجت
و دل سوختی سنجیدند و در انوقت اهم منظور نداشت مگر شفاعت است
معنی استغاثه این نبود که خواست مردم بیایند بدن او را محفوظ کنند
یاری کنند برای انخواست فیض عالم برسد بزیارت می مانیکه این کلامست تا بقیام
یا اهلا که بیا بنیاد او تعمود نداشت مثلا ابراهیم فاذن فی الناس بالحج اما مجیب
نکاه که جواب داد سید الساجدین لبیک لبیک ارحام اهر سردان واسطه
فیض علم تو بعد از شهادت با وجود که واسطه صوره ننی وجه صوره
ایشان بود

ایشان بود این سعکت بیا و رید علو ز نجیر اخ السلام علیک یا وارث ادم الخ
معنی داره مشاه لا اشرف بینت خالق عالم بعد از انکه عالم امکان
که بالاترین عوالم است چراغ افروخت و صاحت امکان را منور نمود
بنور که او اول خلق او بود و باز اشیا بسبب انتور وجود یافتند و نداد و داد
که اهل عالم لیست که بیابد در عالم کون و رعیت این نور شود و سبقت
رفتند انبیا و از کتم عدم که عالم امکان باشد قدم گذارند بعالم کون و فساد
که این باشد و این نور تنزل کرد و ایشان خلق شدند و همان مطیع شدند که
گفتند در کرور بر هنگام الهم و مضمون اطیعوالله واطیعوالرسول نعمل بیاوریم
و واجبات و محرمات و مکروهات و باقی امور بتورکر رضا بی و رضای خدا است
تو در او باشد بعمل میاوریم با نجیب با بنا جهت اشرف خلق شدند و از انان
بعد هر کس اول جواب داد اولوالعزم شدند و نزد او نیکرد و ترک او
صدا از مرتبه پست نزهت از ترک مکروه و ترک او بعض ترک ترجیح ماداشت
با بشر بر فعل و خدا خطاب آدم را بر ترکه اول عقوبت که الانزال و کشف
العوره وا رجار خود عذر او بو خواست و فرمود لا انجاوز من عفات
تا مند که شوند او را داد و ترک کنند معاصی خود او بعد از انکه ان نور
تا بید و با خر رسید خیرها و بجای رسید که نزدیک شد که بظلمت مبدل
شود در انجا نقطه جهل مطلق و کل بد خواست او ظلمت مطلع
ظلمات و جهل ساری والساری تا بعدها انزیل نقطه ضلالت
بزبان حال گفت و خطاب بکل عالم کرد که شاهد بشوید بکهم که من ابدا

افعال با این نور بکنم و دست از ظلمت بر نمیدارم و بعوض الله الالات ملیستم
و نداکرد که از اهل عالم کیست که رعیت من شود نیطی که عقل کل ندا کرد که کفر
و ایمان و عقل کل و جهل کل مقابل شدند ام اهل ستون الظلمات فی ظلمات ثلاث
رعلت برای بر برهم رسید ظلمات و نور و موت و حیوه که المومن حی فی الدارین والکافر میت
فی الدارین مراد اش رو انده الجاهل اول در ندا رعقل کل انفسا و ربعد اوصیا و بعد
مومنان این است و در ندا رجهل کل اظلم اول ان سر نفر الخ حرفی المسا داو لیدا آخر
سبقت گرفتند شرط علیهم شروطها اول انکه قبول کنند که رضای من
در رضای ان نور است در زیارت نامه رضاه من رضا الرحمن و خط اللّٰه
اطیعواالله واطیعوا الرسول واولوالامر خدا و ندا و اولوالامر با رسول یک
لفظ اطیعوا گفت یا بدانند که اطاعت ایشان اطاعت رسول است ایشان این است
فتح و زبری و ناخوری همه مال ایشان با آتش است میگویند ما اطاعت رسول
میکنیم چون اولوالامر باخر و ائمه نیستند بعض حضرت کافر صاحب الامر میدانند
و صایحه حضرت امام فرمود شد جهر بشرط او ایامن شروطها الحدیث
بعد از انکه بعهد از در رحم بعد از انبیا او صیا جواب دادند که ما هم بقدر
وسع خود اقبال کلی با این نو رمیکنیم و متابعت کامل میکنیم ام السعدا اشرف
حلق شد بعد الانبیاء و باز ندا آمد که دیگر که رعیت این نور میشود
مومنان کاملا این است برخواستند بعد از در رحم بعد از اوصیا و انبیا
مومن بمقام اجابت رسید کفند اطاعت تام میکنیم از انجمله بعهد سیزده

نفر اصحاب

نفر اصحاب حاضر بودند و از انجمله مقداد و در نفر اصحاب سید الشهدا بودند اوایل
کار اطاعت و اقعی کردند اگر در صدمات جود مزاج یک نمره حوانات دیدند انور حضرت است
مهیا بودند مثل شمس که انسیم خورشید او الخ این است که اصحاب صادق علم خیر داند
بعد اصحاب قائم و اهم و دولا بسیار انها و چند کس از دولت بلند اند جوانی در انعالم
هم او ملتجی ست و در بره بود ایم والحمد لله اصحاب هر امام سلمان حیات ایام است
میکرد که بار خود بود در حال قدم حضرت امیر بکلار که و دو ماه مرحمت کار او انجا
رسید که امام از مدینه رفت و خود غسل او داد او بعد از فوت سلمان
کی خواست فحص مرتبه او کنند حضرت گفت حق من در پیش این مرد تقصیر کرد
نمودند لیس گفت چه حق تو معلوم است گفت زنبیل داد که و اجره اش بیکر ده
نان باو داد مرد زنبیل بمن رسید مرغ نمود در رحم او لاکشو ر نداد و دیدند
دو ثلث زنبیل او بافته و یک ثلث ناقه او صرف کرده هم بود و ندبر دار
و حق او ز تو بجا تر بس مومنین ام اصحاب بمانند و اهل بیت شدند اما جابر
الخطا شدند امرشد بلاکه که چون داخل ایمان کامل شدند ایشان هم حفظ
کنید این است که سلطان بر ایشان ندارد سلطان و گفت سلطان الاعباد که منهم
از ان کمتر اول کی که جواب داد سادق دهم و کلی بنی اهنم گفتند در جا
تو ئی ملام استم و اقبال کردم بتو اقبال کامل و تابع نقطه جهل شدند بعد از
ان ۲ نفر که اماما را کشتند بلکه اطاعت الخ بعد که اصحاب دو طرف تمام کامل
و تمام شدند و دیگر کسی نمند ندا ان لاامد که ما هم بهشتی برای رعیت عقل

وجلنهم بسبب جهل و ریاست و حلق کردیم والا اباء بعضی جواب دادند که ما
کاری نتوجه بنور و کاری بظلمات نمیکنیم و ایشان سه طایفه شدند بعضی حجیح دادند
نور را و بعضی ترجیح دادند ظلمت و بعضی بمساوی دانستند اما انها که ترجیح
نور دادند ندا امد بنو بسید بجناب امیر المومنین و چون قبول محبت
کرده بودند شرط درحق ایشان بلا و مصیبت در ایشان جاریست
اما بدن ایشان باید تصفیه بشود یک اب چشم یکی توبه بسا خدا انقیاد [illegible] سال
عبادت بتوالی بکند و حبس بکنند که یک ذره حق مردم نگاه داشته باعث
اگر دوای دنیا بمانی و رفتن مسهل دیگر باید و اول انها این است که این
ملائکه ابنا دوست ما را مصیبت قبض کنید این است که عرض
کردند بله ایم که از شیعیان شما بمصیبت جان میدهد و از دشمنان شما ما باش
در نور شد خدا میخواهد او را پاک کند از گناه و میخواهد که کافر را حق نباشد
بر او در اخرت که زنده بودست بکنند هر از مرتبه الانسان تر است از
مبغض بمصیبت اما بنده کامل مثل سلمان بعد از موت او که حضرت امیر
تبسم کرد و خواست بر خیزد و فرمودند بجواب نواز دنیا رفته تا
دو آن دیگر قیامتش قبر است اسم لا امدی ملک منبهت در قبر دو ما
که عمامه لانش و لباس آتش و میکو برا کتب دکلا حارم مکبر نیست
حاله رضایم در عقلش نشسته بودند که رنگ انحضرت زرد شد و قطع کلام خود
کردند عرض کردند چه شد شما و فرمودند فلان ابن بود در قبر سوال کردند
امام او جواب داد تا بجی رسید مرا نشناخته بود تا زمانی براو زدند که قبر او
پر از آتش است

پر از آتش است با عقوبت با اینکه اسم ایشان را بدانند و علاوه ایشان را دوست بدارند
و دشمنان هم باینها مقرر بیدا نند بلکه صفات ایشان را نوشته اند این است که غالب
مردم معرفت امام ندارند و در قبر معذب اند که خدا را البته شناخته اند زیرا
که خدا هم با ایشان شناخته میشود نباید نشان بدون ایشان محال است راه
خدا غول در ضلالت افتادند بو علاوه دیگران هم [illegible] و علم بمعرفت امام
غالب مردم دنیا که از پدر و مادر و کسب و مشغول هم که از استاد و طلبه
نوشیدن و زیاد که ناشر را از اعمال و نماز و روزه و یکسال و در بلیات هم
نظر حضرت عباس که چه حاجت بامام و معرفت امام را بجهت جبلیات ماده
حجود کرد واسطه حقار اوست بیشتر نند و بعد انند که محتاج بادرانند هرکز در
معام معرفت ماده ولایت بر خاصه بارسی اگر بدن بود در دنیا دو ماه
بدن او در قبر سالم میماند مثل بدن اصدوق را بدو او اگر ده بود
والا در محشر مضطرب یکبار در قبر و یکبار در آتش و میکو روا سوا شد حکم اهالی
قیامت پنجاه هزار سال باید بماند و معاملات ظاهر میشود تا در نزد ما منزوه
فغلوا اگر در حساب پنجاه هزار سال باید بماند لا اقل و پنجاه هزار سال
در برزخ بدانا اعمال جناب فاطمه عرض کرد اخبرنی کیف تکون الناس
یوم القیمة علی الحرث و حدیث روز قیامت کران العاصوت و فرمودند
خدا این ابو عبدالله و قبول نکردند انجناب را بودند و بر بدن و استغفار
که بانکی رسید

تهو و لعب و جز بقع که بینت اصلش قسم اگر جهالت و غفلت ام که بنت
دعا ام که ندارند کسی از ما باید باشد این اختلافات که یکی چیزی
را قبول کرده و باطل ام که مخلوق نشده است مشکله دنیا را در وقت خود
عقل داشتند تا بچه قدر عقل داشتند یا ایشان گرب دادند
پس ادم را منع کردند از تجسم و حیوانات را منع میل تر
و جز بنت و اگر جبر بود منافقی او انبو دند بعذر که تو ما لا ام
غلط اکر این مطالب را اگر بدانی قلب مسلمان میشود قلب با سلم نیست
والا اعتراض با بر خدا عیبک که چرا خیر قدر و فلان غنی خدا منفر ما
ما الیها الذین امنوا اتقوا الله حق تقاته در باطن این میفرماید و لا
تموتن الا و انتم مسلمون تنزل کرد عینی قلب را اسلم کنید
و وقتی که قلب مسلم شد رفتار درست میاید و لفظ چه امر کرد
نمیکوید خدا احرام کرده است هر کمان تو بدبر دل نسبت شما
نیست این تحت مسئله اول اختلاف از کجاست علما و حکما
و متکلمین شیعه تعقیب بقطع بل کردند هر کی قابلیت چیزی داشت
مع فوائد

خلقت اول تفاوت نداشت وانه خلق کل شیء من ماء
ماء وجود است و او مثل مداد است صد هزار اسم نوار زهرا
نوشته میشود همه تو یک جنس اما تفاوت در ترکیب نیست این است
ما تری فی خلق الرحمن من تفاوت را مطلب کرده با این آیه خطاب
به پیغمبر را یعنی در وقت خلق کائنات تو بود که تفاوت چرا خلق الله نکفت
تکذا رد ودیگر خلق رحمن فرموده است چرا بجهت اینکه
ان ماء وجود و رحمت واسعه اولیه تفاوت نکند اردیم
امیر المومنین را کلمه الرحمن گفتند چرا بکلمه امر کن است
یعنی واسطه کل تو بودی ابتدا هم خلق الرحمن فرموده چون
عادل بوده و امر هم واحد بود بعد بر او وجود نداشت
و این صورت و ترکیب بود و همه زبان داد از ماء وجود
مثلا ایها ازواج صورت میخواهید بعد اینکه هم داشته گفت
چه میخواهید مجرد یا کثیف زن مرد نبات جماد است که صورت
بشود و خداوند علاقه داد بعد در هفتاد مقابل عالم عقل و عالم با هفتاد مقابل عمل بنا گذارده
بهار و کرار از اجزاء اعمال

حمار فهم دارند از رحمن بانکه فرموده الا تفقهون تسبیحهم ضمیر
مذکر لا دو ترا بدان که همه فهم داشتند اگر عقل و فهم نمیداد
[illegible] تصرف نموده حدیث معتبر که هفتاد مقابل عقل داد
باز الکفا با این تکرد و لقد عرضنا الامانة [illegible] و همه [illegible] ندادند
[illegible] در بیرون دست [illegible] و [illegible] فلان [illegible] و استفقی
در حکایت سلیمان فرموده است که مور سلیمان گفت ادخلوا
پس عقل داده است [illegible] فرمودند امیر المومنین که گویا میبینم که
حیوانات که [illegible] نسبت [illegible] است [illegible]
بعد مسائلی که مور از سلیمان سوال کرد که آن داود داد [illegible]
یعنی داود متابعت [illegible] خدا کرد در فقر و تو قبول پادشاهی کردی
که بر کرد و رفت در خانه زجاجه در راست ناگاه مرد عجیب دید
گفت کیستی گفت ملک الموت ع فلما قضینا [illegible] نیز فهم دارند
باز فرموده انکم و ما تعبدون حصب جهنم پس عقل داد در آن
عالم همه یکتا [illegible] هفتاد مقابل انسان عقل داد یکی گفت حج
مور [illegible] فلان [illegible] میخواهم باشم هر کسی [illegible] قبول
کرد [illegible]

کرد با خلق [illegible] آن وقت هر کس را مخیر کرد هر کس خیر را قبول کرد [illegible] فرمود
نیت کرد و آنکه شر را قبول کرد اعاده کرد این [illegible]
اینها که تکلیف [illegible] جنون [illegible] نسبت [illegible] ذلک
بما کانوا من قبل سوال شد از امام که این قبلی کی است فرمود
ذلک فی عالم الذر خدا عادل [illegible] انا [illegible]
را خدا اختیار کرده نه سنگ و باید بگوید فلان بود باید بگوید
که چرا امر در دنیا [illegible] خلق کرد [illegible] دنیا [illegible]
نظام که عقل نداشت جواب میگوید در آن عالم قبول کردی
اگر بگوید که عقل داشته باشد [illegible] کنند و نجات [illegible]
مجبور [illegible] که آنچه در آن عالم خلق کرده ظهور [illegible] در این
عالم خلق کرده و آنچه در آن عالم قبول کرده خدا از [illegible]
اختیار [illegible] برده و در این عالم ابتلا فرستاد [illegible] این مجلس
عالم ذر و کی بلند بگو اگر که لا اله الا الله بگوید [illegible]
بیان است باز که [illegible] مختلف میشوند اگر بگوی [illegible]
از مجلس

بتاریخ یوم چهاردهم شهر رمضان المبارک ۱۲۸ [illegible] الله نور السموات والارض
بعد آنکه انوار [illegible] جماعة [illegible] کردند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مکتوب [illegible]
[illegible]
[illegible] اختلافات از کجاست و حال آنکه [illegible]
[illegible] یعنی در اینجا [illegible] باز فرموده است
و ما [illegible] و ما خلقت الجن والانس
از اینها معلوم میشود که [illegible] اختلاف نبوده [illegible]
[illegible] نور [illegible] ظلمت [illegible]
[illegible]
خالق [illegible] ذات [illegible]
[illegible] اختلاف است [illegible] خدا
که [illegible] از جانب خدا که
[illegible] گفت زیرا که [illegible] ظلم لازم میآید زیرا که [illegible]

فرموده [illegible] سوال نکنید در آن عالم از اطفال اما که
قبول [illegible] کردند که اما اما که قبول [illegible] کردند شرطی ای المعصیه
البداء این فرمودند [illegible] عمل میکنند در قیامت معلوم میشود
که [illegible] بهشت محقق مبنی بر تحقق
مسئله عدالت است که چگونه در عوالم عدالت [illegible] کرده است
بعد از آنکه امام [illegible] معلوم شد که بعض اقبال و بعض [illegible]
باز در [illegible] بیان یعنی اینکه [illegible] قبول کردند تکلیف خواهد کرد
الحاصل
این اختلاف از کی [illegible] امیرالمومنین که [illegible] حاصل
اگر [illegible] دنیا نداشتند باز در آن عالم تحقیق
خواهد کرد و خلق [illegible] قبول کردند آنچه خواسته [illegible] نوشته شد
[illegible] در مجلس [illegible]
این حج [illegible] قرآن [illegible] فرموده والبلد الطیب [illegible] قبول کردند
[illegible] قبول کردند [illegible] این است که [illegible]
[illegible] داد که [illegible]
داد و چهل سال [illegible] فرموده و ما ربک بظلام للعبید خود قبول کرد

چرا ائمه تو بحث نکرد که امام محمد باقر [illegible] سال [illegible] چون دولت [illegible]

بعد بود و عمر زیاد داشت در رجعت است ادم عمر [illegible] اگر کسی [illegible]

قبول تا [illegible] بود [illegible] بعد از انکه قبول کردند حج شهادت [illegible] الشهد

فرمود که قبول میکنند که اصحاب حسین باشند از [illegible] عالم ما خلقت

بهتر از سادات [illegible] خلق [illegible] کرده [illegible] اما حالا از [illegible] چند

از ایشان [illegible] و [illegible] کیست که [illegible] ما [illegible] و انبیا [illegible]

و [illegible] بودند مگر امام حسین در شهور سنه بهتر از ماه رمضان

و از شب قدر بهتر نیست [illegible] زیارت [illegible] حسین [illegible] چرا [illegible]

که [illegible] دعای [illegible] شب [illegible] که [illegible] ماه [illegible] است

زیارت حسین کنید [illegible] بود که [illegible] شد [illegible]

بالا [illegible] از [illegible] رسول خدا و امیرالمومنین [illegible]

مرتبه رسید [illegible] عالم [illegible] قبول [illegible] نکرد [illegible]

که [illegible] امت [illegible] منصور [illegible] که [illegible]

[illegible] است که [illegible] اول [illegible] قاتل [illegible] حسین [illegible]

نگذارد [illegible] کرده

[illegible]

شیخ [illegible] در [illegible] است ابن زیاد رفع قضیه [illegible] شمر

و [illegible] بلند میکرد [illegible] که فرود [illegible] و [illegible] آن طفلها کوچک

[illegible] میکوید [illegible] با پای برهنه و سر برهنه [illegible]

[illegible] است که [illegible] در دل [illegible]

المجلس الخامس عشر من شهر رمضان المبارک فی السنه ۱۲۸۱ [illegible]

عرض شد که خالق عالم [illegible] خلق [illegible] و [illegible] مکلف

[illegible] شاهد [illegible] الاسود [illegible] چون [illegible]

مردم در [illegible] معصیت کافر [illegible]

تو در حضور طفل [illegible] معصیت [illegible] پس تو خدا [illegible]

که [illegible] از طفل [illegible] اکر [illegible]

که امام شاهد بود [illegible] شارب الخمر در [illegible] شرب کافر است و تارک

الصلوه [illegible] اگر [illegible] خدا [illegible] اکر غلام [illegible]

[illegible] که مولا [illegible] در [illegible] معصیت [illegible]

خدا [illegible] چهار [illegible] است در [illegible] سیصد و سیزده

نفر مومن کامل [illegible] که امام ظهور [illegible]

[illegible]

و در آن سالی که مردم از اطراف جمع شدند [illegible] مکه [illegible] امام [illegible]

وارد مدینه [illegible] شد بیمار شد [illegible] که [illegible] صد [illegible]

با وکفت [illegible] هر [illegible] که [illegible] و این [illegible]

[illegible] بسیار [illegible] مکه [illegible]

چهار صد نفر [illegible] کردند و [illegible] ناگاه [illegible]

مرد [illegible] و گفت السلام [illegible] و علیک [illegible]

که کاغذ [illegible] امر [illegible] هر [illegible]

[illegible] از مکه [illegible] و از [illegible]

[illegible] ما احتیاج [illegible] نداریم [illegible]

و [illegible] سال [illegible] و [illegible] خواسته است [illegible]

[illegible] وقتی که [illegible] شیخ [illegible] گفت [illegible] کاغذ [illegible]

امر گفت [illegible] بود گفت [illegible] خدا [illegible] محمد حنفیه [illegible]

[illegible] از [illegible] فرمودند [illegible]

[illegible] سوال کرد [illegible] بعد امام فرمودند [illegible]

[illegible] که [illegible] شد [illegible] کرد

[illegible]

[illegible] حکا [illegible] است [illegible] محمد ابن حنفیه با امام [illegible]

کرد که [illegible] یا امیرالمومنین و [illegible] از [illegible]

فرمودند [illegible] امامت [illegible] جانب خدا است [illegible] خدا [illegible]

در [illegible] داده [illegible] است [illegible] کرد [illegible] فرمودند

[illegible] الاسود [illegible] است که اگر [illegible] امام

[illegible] در جاهلیت [illegible] و در زمان

حجاج ابن یوسف [illegible] کرد [illegible] و [illegible]

و [illegible] کردند بعد که [illegible] نشد [illegible]

[illegible] محمد ابن [illegible] گفته است که در زمان

غیبت [illegible] شد [illegible] عالم جمع شدند که نصب کنند [illegible]

شیخ [illegible] است که کسی که نصب [illegible] کنند امام است و [illegible]

خدا در زمان غیبت [illegible] امام [illegible] در زمان [illegible]

غیبت [illegible] که هفتاد سال بعد از غیبت صغری است [illegible]

حضرت صادق فرمودند در زمان غیبت [illegible]

[illegible] حق [illegible] در وقت

ظهور [illegible] محمد ابن [illegible] صدوق است

[illegible]

لسانا بعض کفته اند که معنی محمد و دیکر ان بوده اند

السلام علیک یا حجة الله و رحمة الله و برکاته چه شهادت داری کفت ای

عرض کردم که ایشان مسیح جمیع کمالات امکانیه اند و دیکر از

نقایص بکلی جدا است استغلال حاجت از هزار یک جهل کلی است

و شیطان هم این طور است در جنهم صد هزار درجه از او بالا

تر است مطلب اصلی چون یکی از صفات ایشان

این است که شاهد کل خلقند علم غیب مختص خدا است

عالم غیب مخلوق است اگر خلق شده است باید ایشان بدانند

چون اشرف مخلوقند لا بجهت که خدا با ایشان این قدر مرتبه بدهد

کمالات امکانیه مخلوق است و مختص محمد و آل محمد است اگر در امکان

ایشان یکجا با ایشان نداده باشد لازم میاید که خدا

بخل ورزیده یا ایشان قابل نبوده یا شرافت نداشته

و بهر یک که قایل شود کافر میشود یکی از کمالات مختصه

این است که همه را در عظمت ایشان خلق کرد لیکون شاهدا

علی الناس ناس جنس است کل خلق را قصد کرده است در جای

دیکر

دیکون الرسول شهیدا علیکم

کویم سلونی کفت این است که بجنگ خوارج که خواست برود

منجم آمد که من هفتاد کتاب نجوم خوانده ام هر کس این ساعت

برود شکست بخورد از منجم فلان ستاره فلان ستاره دلالت

میشناسی کفت نه فرمود مقابل آن هفتاد ستاره که کفتی

مخفی است در مقابل آن هفتاد ستاره دیکر طلوع کند

چند مرتبه در جامع کوفه سلونی کفت یکمرتبه شصت هزار کس

بودند یکی کفت بکو جبرئیل در کجا است نگاهی کرد و کفت

تو خود جبرئیلی یکمرتبه هم بعد از ان دیدم یکی از کمالات

این خلق که صد هزار عالم بودند در صد هزار سال است صد هزار آدم

و این عالم و این آدم آخر سوال شد که آدم اول کیست فرمود

محمد باوجود که شاهد عالم است اگر سوال کنی از احمد

و این صد هزار عالم در زمان است

یک پیر هر بزرگ تر است

و ایشان پادشاه برکند دار سند این است که شهدا و یکون الرسول علیکم شهیدا

الی یوم القیمة

چنانچه مبدا خلق قطع نشده است مبدا علم هم قطع نشده است

اکر علم تازه خدا خلق کند بقدر ضیاء بمنزله من العلوم

اول با ایشان میرسد او نوکر ایشان سلمان است

و او نوکر امام زمان حضرت عیسی است و امام زمان

شیخ امیر المومنین است این جواب آنکه کفت عیسی پیغمبر است

و یعنی عصفوری قطره آب در کفت

دست موسی کذارد و رفت در کنار دریا ... فرمود

میدانی که یعنی چه یعنی علم اهل عالم چه ... این قطره است

نسبت علم امیر المومنین سلمان در حضرت عرض میکرد که

اولا با ایشان میرسد

جابر جعفی ... حدیث ... سیصد از

دستان امام ... فرمود ... بکو ... کفت

... برو بجا ... کند و بکو

قال الصادق ... رجال ... کلا

الطاعت سلمان میکردند امیر المومنین را امام المتقین

کفتند

کفند کی است مرتبه منتهی سلمان در وقت وفات ما مرده حرف

نزد کدام عالم مینوانند حرف بزنند با میت این است که روح

صوم شما عید روز افطار شما باشد تغییر ... حال ... جدید

سلمان اصبح کفت مرا بکر دارید بمنزل ... داشت

کفتم چرا کر به میکنی کفت میترسم عهد ... باشم

... وفات از عهد ... که شما ... باشد

کفتم تو که هیچ ... کفتم ... کاسه و ...

این است که سعید و ... میکوم ... با وجود

این کر به میکرد ... سال عبادت میکفت ...

علی الکبیر ... امام ... زیارت میکرد کی است

عبادت سلمان خدایا ... میکرد ...

و تمام حدیث وفات سلمان ... اورا جمیع این

... سوال کرد که ... فرمودند ... سلمان

... میکنند ...

اجمع کفت ... بغداد است ...

رب یسر

از اصبغ میاید سر بالین ملازم خود اصبغ گفت سواره بقا آمد رسیدند

نشناختم او بود از من سوال کرد که سلمان با غلام علی از دنیا

رفته است وبقصه وفات سلمان ام انوار الشهاده

بتاریخ یوم دوشنبه ۱۶ شهر رمضان المبارک فی الضحی الجمعه ۱۲۸ علیه

عرض که خلق عالم از رحمت الحقیت و حقیقت که اعظم نعمت است او غفلی کرد ایجاد

جمیع کمالات و صفات الهی و ضمیمه آنها در مرحله امکان محققی است محمد و

آل محمد و هر صفت که وارد شود بامر کس مکان ایشان معتبر است و الا هیچ

اول وارد بر علامه و دائمی والید میشود که محمد است قال در عالم عقول

در عالم و در کل عوالم او وارد اول وارد بر ایشان و در عالم اجسام و صفات که مختص

بعقل وروح و وجد است اول وارد بر ایشان میشود

کلام ایشان مصدر کل قدیس بر اینید که خدا الزم کرده که هر که بعض علم است

کرارش را از ایشان قطع میدانند نعت تمام کرده اند که او مثل خدا است

کرده علما بلکه علیه دارد کفر است علمائی که خلق است او مختص

ان علم ذات خدا میگویم که عین ذات است در کتاب علمی

و اصول کافی و کافی هم نوشته اند که چگونه خدا مسیر مدرسست علم او

چگونه است

چگونه است پس انکه منزه است آن ذات میر سید محمد و آل محمد و ایشان

سبب جنسی اسم اثر قلب ایشان تا او سع قلوب است محبت حضرت

است و جسم قابلیت مثل باران که هر صرص عیدی خود کامل

عالم در آن او قطع میشود بنده و جبر و ظلم نمیکنند

و هر کس بقدر مکلف است بلکه ظاهر حدیث و بیانات اند که

اصول دین است بدلیل عقلی هر مکلف است اصول اثنی

نسبت بعضی تقلید است و نسبت به بعض اجتهاد است از نها

و صاحب عقول ضعیفه هم قدر که بدا ترک خدا است

و چه دلیل ندارد پس بجهت ضعف عقلی یا ضعیفها

وارده برانسان و در مسئله نبوة هم مردم هم قسم مکلف

اندازیکی اصول تمام دیگری هم بادلیل و در معرفت امام هم

همه قسم اند و در عدل و باقی ام همین قسم بلکه اگر دلیل ندانند که

معتبر را بجور مردم هم قدر است از دست میدانند نسبت

با بیچ مردم عالم هم قدر است که گفتم این بدار ضعفاء است که ادراک

و نیز حواس و رسول و ائمه و ضرورت است و محلا اید اند

و خدا هم ندارند و صداقت صرف است مستضعفین از مردم حال

این قسم بود که گفتم اما کسانی که جزئیات دنیا را دوست میکنند

از انها باین قدر دست بر نمیدارند انا وجدنا ابائنا

مدرک گفت امام دوازده و خدا یکی و رسول چیزی ای کفایت

نمیکنند عدالت را که میدانند چه معنی دارد که حقیقت

باشد بنود و بود و آیند ترک ظلم است اگر کسی خدا ابدا

در جهنم بسوزانند مثلا کوساله سامری که اندکی زمانی پرستش

کرد و ابدا باید بسوزد تا خدا است خدا است معذب است

و با حب ائمه مثل یزید و باقی ام این قسم حالا این چه عدالت است

در زمان حیوة امیر المومنین با بی لیلی میگویند که بهشت

باما مهربان بود و حضای همین داشت که جهت نگاه کردن

باو نداشتم عذاب قائل انحضرت از یزید بر یاد است و نصف

عذاب اهل جهنم برابر یزید است حالا این چه کوشش بقدر عملی

دعا امن جان مالستانم و حق علی مومنان در جهنم است این

چه عدالت است دارند و بیاچه طور وقت در بر کی حاشیه کردی

نماز دوم

هر وقت

نه وقت مردم را در حال سیستم بخواهد باید از حدیث کرد بدین

علم که دوره ترتیب حدیث امام صادق جعفر حدیث سید الساجدین

لا مدر که حق شیعه تمام و تابع امام اما خفته اگر ضر شود شد اگر شیعه

ماش جبر کتی چنانچه ما میبینیم ملعون گفت که انها خود را امام

میدانند و جواب شیعه خود را این حضر میدهند ضرر شود که دو کرد و غلبه

نان را بکیرد و عساکر بالکه غار واحد شان رد شد با امام المهدی شان حکایت خدا را

ستوده است که لباس فرنگی و خدا که فرنگی اما مسلمانم ام ابا چرا مرا

شباهت بعلم دارد این دو مسئله علما است یکی علم خدا

و پیغمبر و امام و یکی هم عدالت خدا بعض امام را جاهل دانسته اند و کفر اند اگر جاهل بنود بدینه امت

امام حسن نسبت به امام حسین گفت و گفت این مکتوب برای حج که معلوم است که جاهل بوده

میبود و باقی طوایف اسم خدا را قبول دارند و مسلمانان یک

امام دو و یکی هفت و یکی نه میدانند مالکیه انها که فرزند ندارند بیرون که فرزند

زیرا که خدا مشیت شده که امام در خانه او سه عدد باشد یا رسول معتقدند که او

نو حال ابدا شد و خطاها در او جایز بدانند بلکه انوقت

اگر سهو و ابلا جایز باشد

که گفت دین موسی و عیسی باطل است کمو کرده باشد یهود و نصاری
میگویند که عزیر پسر او است پس کافر است و عیسی نمیدانیم که
عیسی پسر او میدانند اما نوع امامی که موسی بود و
او باشد یا نداند و کتب او را این امام بود امام میداند
خلایق ... که جاهل بوده است و اهل خبث است یا ...
او جاهل و ساحر میدانستند این است که علم سبب معجزه است
و از منتهی قبول میکنند مثلا چیزی که بیایند شاید ...
میگویند این نسبت نوع امام و رسول و خدا است و عبادت
کرده که آن نبوده است ... است ...
اما علم امام چگونه میدانی شک ... است
است ... لازم است در ... میگویند ... عبادت
میخواهی ... آنچه قرار داده بودیم ... آن ...
... آمد خدمت امام عرض کردند خدا علم دارد ...
علم حادث و قدیم بعضی فعل و انفعال دارد در خدا ...
کنند خدا علم بجزئیات ندارد نعوذ بالله حق این است که علم خدا
... است

که نداند ... است ... نرسیدند

... در علم ...

که اگر عالم نباشد جاهل است اما و ربط و تعلق ندارد بمخلوقات
اگر داشته باشد لازم میاید که محل حوادث شود و ذات تغیر کند
مثلا اگر معلومات مختلف داشته باشد و خدا علم ... داشت لازم
میاید که ذات خدا تغییر کند حال جای عیبت علم موجود ...
نداشت و نقش ... یکی ... عالم ... سمیع بصیر
یکلات است ... کردم ... فرمودند کمال التوحید نفی الصفات
اما اگر علم ... قایل شدند ... اللهم ... کل علم
علم خدا که زیاد و کم نمیشود ... باید ... الجهل ...
علم که ... ندارد نه محیط نه ... است ... میگوییم
خلق کرده ... علم ذات ... علوم حادث
احاطه ... است مثل ... علم
... علم میگویند ... عالم ... معلم کرده
محمد و آل محمد ... خدا ... علم
... ذات خدا است ... ربط ... در ... ذات است

چون مردم راه ندارند که بفهمند ... الطریق مسدود ... ذات
و علم ذات و قدرت ذات او را کی میتوانند بشناسند و چون
خدا است که ... بعلم و ... قدرت او علم و ...
و قدرت داد ... چون راه ... گفت رسول ...
... اگر کسی بگوید رسول خدا ذات خدا او ... ذات
او نشناخته است کافر است پس خدا مثل ... خدا را ...
... سوال ... مثلا ... محمد و آل محمد خدا
مثل ندارد و لیس کمثله شیء اما و له المثل الاعلی خدا ... ندارد
اما مثل دارد ... صفت کامله خلق کرده که از علم او و علم
و از قدرت او ... او ... این است که مثلا ...
صفت ... است از ... میگویند خدا ... است
و ... خدا ... صد هزار کس ...
در ... حاضر است ... دارد ...
... این است که ...
و ... داد ... صفات ...
... علامه ... نوشته ...
...

مهمان ... و تمام ... اما مهمان خدا که بود ...
... تفاوت نداشت ... آنحضرت او ...
این حال ... حضرت ... مردم
... درست ... مثل آفتاب است
که ... شهر ... و میگویند ... است
این است که صد هزار کس اگر ... طفل ... طفل ...
... گریه میکنند در دیدن آنحضرت
امام ... تمام ...
و امام ... الاولی ... امام ... میشوند ...
عام و ... اما ...
... ضعف میکنند در وقت ...
و در وقت ... گفت انت الحق ... الوحی و التنزیل
و انت الحق ... میگوید ... گفت ... میگوید ...
... است ... میفرماید ...
... سلام کنند ...
... صحت

کرامت نکنیم مگر بر حفظ و عقل پدر جد تو بس میخورم همه بنام
پدر جد خود نیاید الا بکریه آمد و وقتی که بود او در حلقه افتاده
بود و زنها وارد قتلگاه شدند هر ما در جد بیرون آوردند برکشید
در بعضی مقاتل است این مصر اکر دار اهل کوفه سرها بر سر نیزه
کشید سرها در دامن مادر ها بود آن زنان به گریستند برهنه شکافت
دیدند صورتها و کشتها بلند شد آنچه نوشته شد نوشته بود
این زیادتی از احادیث الحق فاطر الجمیل بسم الله الرحمن الرحیم

المجالس السابع عشر

شکر خالق عالم از لطف خود جمیع کمالات الکاتبه تو باشان داده است که
یکی بکمال داد علوم دینی و دنیوی است این که علم همه انبیاء و با اهل الکمال تا جمع
علماء دهر از بهر مثل قطره آب است که در کف دست موسی است دریا
از دریا ها عالم نداریم مثلا یکی دریای عالم دریای بها است و نصد سال عمق
و نیصد سال هم عرض او است از طول نیز چه اینجا نداریم واو ناب
خواه است بعد از هوش عالم بنفخه اول از آب اندریا میباشد
و همه زنده میشود یکی در آن است و یکی دریای عیال الحیوه است
واین قدر سبز است که اگر جمیع اسماء و زمین در او اندازی
کم مثل پرکاهی نیست که در دریای دنیا انداز این است که
ایشان را اولوا العلم و عیبه علم الله خوانده است
کم اهلیه

اما دلیلا عقلیه ...

ایات مفخم نفس داد و کرا رند پس یکی از کمالات دولت علم است نه نهایتی
که بهترین مطلع است فرموده است و قرآب درزنی علماء دانستن که علماء ایشان باشند
نحن العلماء و علماء انبیاء در عصمت و معجزه فرمودند نحن العلماء و شیعتنا المتعلمون
و سائر الناس همج کتابت روز باب درکاهی عوالم و دواست این حدیث
تا آنکه تحمل ایشان از اراده حضور با مصوب است شنید که افراط و تفریط
کردند یکی کف بحث ما لکل بنداشته اند طایفه ام تعرض کردند عالم اند
بلد احد امکان ایشان غلو کرده اند طایفه دیگر کعمد علم ایشان را از ادراک
ایشان در ادیه محل شده اند هر وقت اراده کنند میدانند مثل
لو کرد که هر وقت بخواهد درشتی کرد از آن قول این است که در جمل
مثل اینکه اکر بخواهد فانی خوره ما لغه کنند حضور نیست
مخفی سبب طایفه کفتند علم غیب هم مثل ان انچه محقق خدا است
خدا است او کو میدانند ولم یطلع علیه احد او کو میدانند چون ایشان
ذات الله اند طایفه کفتند جمیع علوم را میدانند مکر . . . دلیل ایشان
همین است و دلیل دیگر لولا آیة فی کتاب الله لاخبرتکم الی یوم القیمة
که حضرت امیر فرمودند عرض کردند آیه کدام است فرمود یمحوا الله ما یشاء

والراسخون فی العلم یعنی
الراسخون فی العلم ...

سوم بعضی کفتند میدان است اما با این قسم که کفت ... پدر بداحاصل شود و علت
علم بد اندازه است انهم خوب بنشت ما میکو هم عالم بود اما صد هزار
دارد و بحثی کوزه آب امام حسن تو اهل کفته اند که عالم بود بانه اکر
والحسن انکور حضرت رضا و بابتر اشرا اکر و حدیث شنیده باز علیه
ما هون با ما رون که علی کنند و رفتن ما با آسمان و ستر پرده که
فرمودند با رسول ان الحق السلام علیک یا حجة الله علی العالمین
هر رطب خود با انکور جوز دیا ان تسلط بر عوالم دانای اکر اعظم
و در حدیث سوال شد که در وقت زهر عالم بود یا نه فرمودند
خلق کرده که بالاتر از ملائکه است و او روح القدس او میاید
و خبر میدهد و ان وقت زهر با هوش ان امام روح القدس نمیاید
این جواب اقتضا است
او مرده ... الحاصل لا عالم بود یا نه بلی عالم بود
حضرت ... کفت میدانم چه اراده کرده ... اراده
کی است از قلوب عالم خبر دارد
اربعا است روز کرسرار ... در روز کرم دیرو جوز در بالم
... رسیدم ... بکیرنه ... کفتم
یکی دیگر ... داد ند ... کفت ... نوشتن اکر دم و حضرت
کنند شد ... بود که ... هزار مرتبه اکر ... شوم و حفظ دیدم تو کنم میکنم ...

حالا ملعون شش خالق عالم ...

بکرید در جای غیر خوابید و در جنگ صفین ما عبد و این است که فرمود انا افضل من یتقی
واحسن من یتق و فی الوجه بعد الوجیه و فی الکرة بعد الکرة کو این کسی بخوه
او بخواه میبد در بونس تو او بخواه میبد او حفظ دین خدا میکند در زمان
در امن شد که از ظلم بود او و اولاد او بشود و زیاده سبب لعن او کنند و دین باطل
نشود عمر ابن عبد العزیز وزیری داشت که مذهب او بود و نفرانی بود و معتمد
او بود و حرانه در دست او بود روزی عرض کرد که این معتمد و معتبر نزد تو
شنیدم که کفت حرا کفت من مطلبی دارم و ان این است که دختر خود را بمن دهی کفت
عمر کفت اینسی ساکنه داشت کافر و روا نیست این امر و زیر کفت پس پیغمبر دختر
خود را بکافر داد کفت دارد که کیست کافر کفت الاثم شریعت
الجماعت و الامامت عمر کفت او پسر تو او امام مسلمان است پس داخل خانه شد
و تا سه روز در را بست روز چهارم ملا امان خود را خواست و دوازده هزار
غلام زر بیرون داشت و کفت ما کی اطاعت میکنند کفتند جان نثار تو خود فرامی
تو میکنیم کفت روز جمعه شش ماه رخ دکر در ری جامه ببینان کنید و در حد حاضر
شوید در جامع دمشق روز جمعه امد و خطبه هم را خواند تا موضع سب
امیر المؤمنین رسید و بجای سب آیه ان الله یامر بالعدل خواند که نا کاه ملا امان
بیرون امدند و هر اهل کرده و سب موقوف شد و این خبر در کل بلاد و رفت بعد
که جرئت سب نکرد و داماد جامع دمشق بود که سید الساجدین خطبه نماز ...

حکایت
موقوف شدن سب
در عهد عمر عبد العزیز

سابق

کهارت
نهم ارادی وان

ماکلاس رسید مانی فقره که انا ابن محمد المصطفی اگر هرکس از مردم بر امر اما اگر نیز ام
در کربلا انا ابن محمد المصطفی بلند شد وان وقت که زینب خطاب کرد گفت خود سر
بشناس شنا ابن محمد کا در حرف الا انا است که وقتیکه اتمام حجت میکرد و عرفت
میفرمود از قوم من سلمان است وغیره بیرون آورد که خطا امیر المومنین بود
وصدای او بلند کرد و میفرمود ایشان تولا دارم که عهد وید مردم مشهور شد بر او خرقت
کرد و گفت مکرر از سرحال سر فرسنده که یتیمان صغیر باشند و امید و چون یتیم نفرانی
نشنیده بود اما بر فراق اطفال حیدر یتیم نشنیده بود که مرگ یوم جمعه ۱۹ رمضان

المجلس الثامن والعشر من

عرض شد که خالی عالم در هر حال امامان بعد از علم خلق نکرده است
که بعد ریکه علم دار در شرافت بزرگ که ندارد علامه در کتب اعداد ابنه نشد
ذکر کرده است مداد العلماء افضل من دماء الشهداء علم العلم من

عوالم عارنیدگی

المهد الی اللحد النوع نخوابی رفع تعجب تو بشود که مداد
بهتر است خون شهید که بعد معیاد امة نفع ندارد و علاف
مداد علماء که تا قیامت نفع میرسد بمردم افضل قول امام است که غیر
فرمود اینست که چهارصد کتاب در زمان صادق و امام در علوم
آل محمد نوشته شد بعد به سبب تقیه مخفی شد اما مضمون بعضی
دولت و عامه مجلد بود که از علامه جمع کرده شیخ صدوق
سیصد جلد کتاب از آن کتب نوشت پس مداد بو فراهم کند
بیوار

بنویسم
خدا علم
بعد دیگری از اصحاب امید سوال کرد که علم بهتر است یا مال عرض کرده فرمود
چون علم تو حفظ میکند و مال را تو باید حفظ کنی بار سوال کرد
فرمودند که علم حاکم تو است و بر ذمه خود میکیرد در قیامت و مال
میکوید صاحب من با تو است باز سوال کرد تا صد مرتبه فرمودند
علم بهتر است چون در هر مرتبه نور است علم و ما ظلمت و تکو تا آنکه
در هر مرتبه جواب داده‌اند فرمودند علم مال سعی میکند که تو را
عاقبت را در جهنم و علم سعی میکند که تو را به بهشت انداز

رضینا قسمة الجبار فینا

که از برا امام حسن در قیامت ظلمت که به آنها غلو کرد و مکر کسی که
میبرد بنور علم خود بعد در این حدیث هر امام خود را عالم
دانسته یا جاهل که جیز از کتب ندارد عرض شد یابن رسول الله که بعضی گفته‌اند
که بعضی گفته‌اند که امام ام معنی مجتهد است و چیزی از عالم است مردم میکویند
که حاکم مینمایند که کی ظهور میکند حضرت یا و لبید غرور فرمودند
که قائم ما علانیه وقت ظهور میکند علم هست که ایشان ندانند لوح
محفوظ و لوح محمد اینهاست ایشان ادراک کرد اگر کسی فهم باشد در حیات

ما و بکو بیند که تو قائل بعدد و رسول ام نبود ریاست زید بکویم که تو هیچکس را قبول
نکرده تو خدا را هم پیغمبر که ارواح باشد امامت زید بود در سرحد کر
وقت او سامری بار زید بایستادیم بتو ام بکو بیند که تو ام قائل یا امام
بوده که با ید فرض امر او را حرکت داد تا بفهمد و جاهل بدان او را
وحال اینکه از خانه که بیرون آمد از حضرت بو مطلع است معنی
حرکت داد در حال این است که خدا را شاهد باشد که امامی نو قائلم
که باید او را فهمید ایشان را بعد از آن میکویند که قائل
میشوند مکر بعقیده خدا اکر رد این قضا و ندارند وجه بیناید ان نور
صواب و خواهش شیطان المومن حی فی الدارین اکر مجلس مجتهد
بر و را دب را رعایت میکنی یا امام که داد و فرمایا دم نخر
دلیل این است که او جاهل میدانست حال بسر علم او لا میدانم
که او را جاهل میدانند مکر این که اراده کنند یک کت تفاوت
مقام ائمه در
میان او و خدا نیست ائمه بعد سود است همکوی هم کفتم
کفتم در ذات نکته نیست و علم ام علی ذات است هم نسبت در آن
مقام ربط افعال تجلی ظاهر نیست که ابدا در تا نیست
بلکه از ربط

بلکه ذات بسیط است صفات ذات خدا اسم است قسم است پس تو چون کو تا ست
او تو قاصر در ذات هست که پس تو است ابو العالم است و در خدا این رسول اسم است
اما علم ایشان یعنی بعد امام سه مقام دارد یکی لوح محفوظ است
وان قلب امام علیه السلام است بحسب حقیقت و هر علم که خلق شد اول دارد
بعد وحی که اگر شود ترجیح مرجوح لازم میاید بر راجح و هو قبیح
اما نانیه کی هر هر در که اگر این اسمی خداست باد بده فتنه است
تو که بنده کی که اشرف و امین است اول و مقدم میدارد پس ایشان
که امین الله اند در زیارت میخوانی پس لوح محفوظ حقیقت ایشانند
علم جمیع ذرات امکانیه اول وارد بر ایشان میشود امیر المومنین
و سید سجاد معرفت بالله جمع آنکه رسید دانسته و همه بودند چون
رسیدند یکی گفت سبحان الله بعلم عدد ما فرمودند بس کی
روا نمود ابتدا بکویید سبحان الله فهلله اوارد قیاس مرضی
که در هر فرمودند میان تمام کی هست که عدد آنها مرد و زن
و ملائکه و خاره و اسرار حقیقت و آنان قدم انها و راه انها را

مرضی کردان کیست   ای خانه بو خوانده دار حلب

و این آیه که خوانده و کل شیء احصیناه فی امام مبین منم این است که حضرت
فرمان ایشان جو مبرر ندبی اشتباه ثبت پاک علما که الا اسعد است مثل
اینها که شقاوت و سعادت ذاتی بود قبول کردند بقبول احمد و ثبت
شده بر لوح محفوظ از علوم اول بر قلب ایشان وارد شده است ما تنتج
لا مرجح لازم نیاید این مقتضای حکمت است حال بگو جاهلند
و اما علوم ثابته در لوح محو و اثبات است اما اینها بو معلوم اند بانه
۲ قسم است یا خدا تغییر شده و ذکر و ثبت کرده خدا در لوح لوح
اگر چنین باشد عالمند ایشان با این علم البته   میخواهی بدان
که ایمان تو ثابت یا عاریه است فرموده‌اند نیم تعریف در اصول کافی
من کان قوله موافقاً لفعله و فعله موافقاً لقوله فهو مستقر
الایمان هر چه تو برای خود دوست نداری برای بندگان عند دوست
داری دزدی و زنا و غیبت کلاسادات در او شرایک شده اند
نظم معروف لباس معیوب اگر فعل و قول موافق شد
دل قلب و زبانت مثل ام شد میگویی حرام است خوردن مال
و مال مرد را لیکن رای ایمان ثابت و مستقر نیست نقر [illegible]
هزار سال طول

که کافی لنعمان
در حی کافی گفت
۲۵ سال سعد الاملاک
احادیث جمع کرد
که ما حاجت ناخت

هزار سال طول کشیده و سعید سیزده نفر یافت شد و با قلب و زبان
موافق نیست   این علما که تغییر و تبدیل میابد اما میدانند میگویم
آنچه مخلوق شده است ایشان میدانند و آنچه از کلک قدرت
بظهور رسیده مال خبر ندارند جاهل باشند علم نیست تا بدانند معدوم
صرف است یا علم بعدم او دارند بعضی گفته‌اند بدارا نمیدانند میگویم
اگر معلوم خلق کرده است خدا علم دارند این ~~[illegible]~~ اگر
علام ایشان یکی از علماها پست است میثم است و علم بود و باز
کردند حضرت او چو چند علم بو تعلیم او کردند از جمله علم بلایا و منایا
اگر هر سید بشنو میدانی است که کی خواهد مرد و چه طور خواهد مرد تعلیم
یا وجه این است که مردم بدانند کرادی [illegible] ایشان علم علیهم الله
هم نوشته اند علما الرجال بهر کس میدید میگفت تو چنین خواهی دید
و چنین خواهی مرد   اگر علام [illegible] بو روز بر در خانه پادشاه
بیارید و از او بپرسند که جز نیت پادشاه [illegible] است میگوید
من دو روز [illegible] است لا ادری چه خبر دارم ما بهره [illegible] و علوم
چه خبر امام داریم ما [illegible] لا ادری   [illegible] واجب که خون امام پاک است باز
ما یجب ازاله با این معنی امام شریک اند در ازاله نجاست

اگر بول خرس [illegible] پاک است اما بول [illegible] پادشاه که [illegible] آب
خندوانه بخورد بول او نجس است [illegible] از آن بول منع نجس [illegible]
امام [illegible] ماموریه مطهر بوده‌اند حکم علی الواحد کحکم علی الجماعة سید [illegible]
ام ایمن میگوید [illegible] [illegible] و بر سینه پیغمبر نشست [illegible]
انداخت اگر چه طفل بود اما در رحم قرآن میخواند در سوره مکه
[illegible] شکست [illegible] سوال کرد گفت [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] جمیع علوم است که بول بر لباس رسول خدا
[illegible] بود [illegible] ظاهر شود [illegible] ام ایمن [illegible]
و این لباس [illegible] دلش [illegible] شکستند
در احوال علی اکبر نقل کرد که [illegible] علی اکبر [illegible]
[illegible] [illegible]
علی اکبر [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
جواب نداد [illegible] [illegible]
و [illegible] [illegible]
[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم خالق عالم الانوار محمد و آل او خلق فرموده و اشیاء
مسیح کل کملا الله [illegible] از آنجمله جبروت ابدی سرمدی که زوال و فنا ندارد
الجبروت [illegible] [illegible]
مخلوق خدا [illegible] [illegible]
و صانع عابد [illegible] [illegible]
که مقام معبودیت ایشان اشرف از نبوه کل انبیا شده است
و معبودیت ایشان [illegible] [illegible] ملک مقرب و نبی مرسل
بلکه لا اله الا الله مثل ایشان نمیتوانند بگویند و تا قیامت اگر جمیع
جن و انس و اجر طلق عبادت کنند ثواب یک لا اله الا
الله امیر المومنین نمیرسد [illegible] در قیامت [illegible]
[illegible] [illegible] و [illegible]
[illegible] [illegible]
ائمه مثل [illegible] دیگران است [illegible] ایشان [illegible] است که [illegible]
[illegible] [illegible]
و گفت [illegible] [illegible]

مقرر شد حبیب احمد آن قاصد صفت بود در وقت سوار سلام علیکم دوش شد
در وقت وداع بابی حمار و بند الحمار و باقی نام خود منود دیگر
دیگر بعد اطاعت ع بکنند و نماز دختر بعد فارغ شدند بعضو
شد بیها اند لاحرز و بند خود و در جای انداده و منو شد ای خادم دست
رسول خدا بود جعفر منور در انس داشت با خلق
بعد از شهادت امام حاجی بزرگ ایشان را اسم کوچک کرد و گفت
نیست بعد از این بابی انسی گیرم ماتها نمیر و نه امروز نها بعلت
که بیر سمر خود کشته شد و قرار دادند که تا صلح در مراد امام کریه
کنند همه موجودات اطاعت امام میکنند بعضی کنند عبادت جو
و بابی عبادات تکوینی است دیگر عبادت تشریعی ندارند
مخلوق است که بر عبا میکویند ما در دست با دار میکویند اگر
تمام ملائکه لعن کنند بر ام ع بر لعن میکنم و سلمان ع
در زمان او محبت شدید شد غلو الله بند طلب بالا و بیکی
منبر و دعای با شیعه زار امداد خاص خود به جهاد امد و دعا
نکرد در مرتبه دو نفر که است که دعا او رد دست اجابت منو
او مشغول دعا است کنند او گفت گفت موری ضعیف
لا امد و دعا میکند

لا امد و دعا میکند و میکویند ذات تو که دل ها منقلب میشود و بابا کو
بباران درین محل حضرت که باران باربد نکرفت بی کاه موجود
دلیل اسنان و قطع ایشان که ابو بکر میکوید در جعل ایشان حدیث
حضرت لا امد و بحث بحث مرض کرد که عرض کرد و گفت
فرمودند گفت من زوجه دارم و حمل براد منکل است فرمودند
بر کرد دعا کردم مسئله علم با نجا رسید گفتند علم پنج
چیز مخصوص خدا است در تفاسیر است ان الله عنده علم الساعة
الخ و نزول غیث و یعلم ما فی الارحام مرد زنی داشت
هر دو سیاه بودند طفل متولد شد مثل برف بر دفع امدند
خدمت خلیفه دوم گفت سنگسار کنید که وقت تغذ
مطلع شدند فرمودند بیارید مرد را فرمودند در جهت
جماع نگر درگفت چرا فرمودند چون حیض مانع شد از
سیاهی تو داد سنگسار نکنید او را وما تدری نفس بای
ارض تموت وما تدری ماذا تکسب غدا و حال اینکه گاو را
خواستند ذبح کنند اما حسن فرمودند که این گاو حامله است
و فلان عضو او سفید است و فلان موضع او سیاه است ذبح کردند

بی زیاد و کم طفل از رحم فاطمه متولد شد اسم او را محسن گذارد
و دیگر امام خبر باران داده‌اند و حدیث صاحب رضا معروف است
در باران اما در عیون سنیده ملکی است که عدد قطرهای باران
و عدد ثواب نماز جماعت را میداند حال ملک تو که سفید
کرده است امیر المومنین چاه بدر جار با و مو جاد و صاحب آنچه از ملائکه
نا سیده است همه میدانند با امام از این کمتر است لا علم قیامت
تو میدانی اگر نمیدانی چگونه گفت عمر دنیا هفتاد هزار سال
و بیئ الغیبی نیست فزار سال است اگر میگفت من علم قیامت
دارم تکذیب امام او را میکرد ته جاهل بود حضرت خبر داده
بعلم قیامت وقتی که اخبار باهریات او نظر کی که چه قدر
و جای چنین و کتاب چنین اصل بود این امر قرینه دارد که
این است نبند خدا عنده فرمود و انه بعلم بگفت ذات
خدا که معروف نمیشود و عنده صرف است طوری ذات که
چیزی گذارده نمیشود این حرف محمد است وعلی صلوات الله علیهما
این است که معرفت شود سلوک فلان بعقد و فی ظلمات
تمر لا اند بیش جهل داو نور است بحث کرده اند
سلمان از اول

سلمان روزی وارد علی امیر المومنین شد حضرت رنگ او متغیر است
و بسیار خائف است سلمان فرمودند تو را چه میشود عرض کرد
خواب شو بفکر برزخ و قیامت افتاده ام خواستند
دهند او را فرمودند برو به بقیع هفت قبر شمار قبر بعد تو
خراب خواهی یافت بگافی ببط تو خواهد لا امد برو و بعصب
ان نکاف ببین چه میبینی خبر او را برای من بیار چون داخل
ان شکاف شد در آخر روشنائی دید گفت بروم ببینم
تمام برود در رفت تا داخل باغی شد بعد داخل بهشتی شد که تمام
نعمت خدا در او است شروع براه رفتن نمود در ابتدا بحکم
امام علیه السلام او کلمه الوحی است و معنی این این که آنچه بگوید
بشود امام حسن م در شام بمردی که ح ادب کرده فرمود
اخت و مرد دیگر فرمودند جایز نیست که زن در عقبی
مرد با بیاید باز فرمودند بر گردید بحال خود سلمان در باغ تو
منزلگاه گفت این باغ از کی است گفتند از جانب امام و رسید
حتی لا امدا او بود بعد در مدینه ام او بود دید بود د سلمان

معنی او با برالجنت تاسا برید
در قرآن است
که این منزلت و رفعت

گفت تو از چه با من مکالمه رسیدی گفت من عقب تمام دنیاها الله‌ا رفتم
با حضرت محمد علیه السلام در معمره خواستم چون نمود دنبالش مناجات کنند
انتها حجرات فرد علیه السلام متعجب دیگر خواستم فرمود شک کرد در
در اعجاز ما مارس شک بودم و نتوانستم درس حق مخلص
در مدینه منزل و مشغول کسب شدم و من علمای ادیان را بسیار
دیده بودم و هیچ صورتی مثل صورت محمد و هیچ ندیده بودم
هر وقت که از در دکان من رد میشد عقب او میرفتم
و منتظر بودم در در مسجد که بیرون بیاید و او ...
گفت ای سلمان من با تو آشنا هستم اما صورت ... دوست میدیدم
تا مردم و ملائکه ندا ب علیه السلام که تا کی ... از جانب
علیه السلام که ... باید ما را ... که او در ... بود
چون صورت ما را دوست داشتم مرا در خدمت امام بردند
دوست خدا ای ... و ... حدیث ... در شب (۱۱)

المجلس العشرین

بیار تو ... ۲ ... المبارک اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
عرض شد سابقا که این مسئله علم امام و عدالت خدا و علم امام و عصمت

امام ابو الکرز

امام ابو الکرز
جاهلند متفرع معرفت افضل از علم است اول باید معرفت تحصیل کرد
و معنی عبادت اهل است که ... عبادت خود داد و ... عبادت قلب
نماز و روزه ... این است که خدا و رسول را شناختی اگر قلب
سلمان کردی بمعرفت والا عبادات ... چه فایده دارد
مثل آب انگور ... اول که پاک بود آب
انگور چه شد که ... نجس میشود معلوم است که ...
باطن در آن بوده است که بالاخره میشود نجاست شد که
بخدا و علم معرفت که کفر باطنی است ... تمام باید انوقت
نجس بود او طاهر میشود امام ... در ضمن انگور ... کرد
شیطان و پاک میشود ... این ... که
خبر باشد نسبت با آب انگور در عرض ولایت او سعد گفت
قبول دارم ولایت او گفتند پس تو پاک و طاهر باشی سگ
قبول نکرد گفتند نجس باشی اما حالا خدا و امام ... خدا
اگر نشناخته باشی قلب کافر و نجس است بسیار ...
کافر میشوند ... اگر بگوئی حکم حاکم شرع طاهر قبول ندارم

عرض شد که امام و ... عالم قرار داد خداوند اعتراض کرده اند پس
علیه السلام جبرئیل چرا و دیگر با وجود ... اول جبرئیل ...
خدا مسلم ... چنانکه گفته ...
یکی از ادله ما بر نبوت ... که ... خلق
بود ... سر ... جبرئیل بیاید مگر جبرئیل اشرف
از او است یا پیغمبر جاهل بود سهو در مسئله سوال کرد ... جاهل
روز جبرئیل نیامد حضرت صادق ... فرمودند کاغذی
بنویس چون فرمود این بجائی نمیرسد بنویس انشاء الله بود در
عقب از مطلب دو مطلب است یکی تقدم جبرئیل دیگر که آیا
پیغمبر عالم بود یا جاهل امیر المومنین در شکم مادر ...
کتاب خدا و قرآن را قبل از نزول میخواندند و از پیغمبر ... که
افضل است مردم گفته اند نماز و شریعت ...
و غسل جنابت تا سال ... نکرد شما در سوره ... نماز میکنند
و او در چهل سالگی و حال آنکه فرمود کنت نبیا ... عبادت این ...
سوال کم ... فرمودند ... این ... از ...
قبل از ...

دنیای ...

و هو ... از زمین تا آسمان و ایقدر ... که ... از مشرق
بمغرب ... اول ... که عرش ... در عرش که بود
در این مدت محمد و علی ... ملائکه انوار ما را که دیدند ...
کردند که ما خدا هستیم ما تسبیح کردیم دانستند که ما عبدیم و ملائکه
از ما یاد گرفتند قبل از نزول جبرئیل محمد نماز میکرد در ...
طفل بود و با رسول خدا نماز میکرد ... لا اله الا الله ... که در ...
علیه السلام جبرئیل ... دارد ... پیدا نمیکرد این مرد از ...
خدا است و وجود این نسبت محمد ... دادند دختر او
عالم ... بود مصحف فاطمه را ملائکه آوردند ... از فاطمه
و علم ما کان و ما یکون در مصحف فاطمه است وقتی سوال کرد رسول
خدا و مسئله ... حضرت امیر رفت برگشت و جواب
گفت فرمودند ... این است که فرمودند ...
بعجل بالقرآن ... جبرئیل ...
دو ... که حدیث سهو نسبت داد رسول خدا که ...
... خدا او ... برامت ... باطل است
این ... احکام شرعیه ... کرده ...

شناسند که ظلمت است جمله و او نور صرف است و راه باو ندارد
و ذوالشمالین میکف مع الملم نیست از سنخ بدایست اصاری یال اگر
برای معصومین باشد محمول بر بعضیست سلمان او ابوذر مقام شان
بالاتر است از این لحظه در حق او تیا مون جمیع کل الیمر
المحدث من الطیب جمیع امنحا خلق این است که هر بود باید ۵ سال
جاد ملکی باز ام لیمرابته است در حکایت نوح که خداوند فرمود
فرما و بر دیگو تخم در دانه بکار و در دختها بکس بیا زند
لیر و میل با زوهر لا امرکه دانه اینها و بکار یا زام دو باره
یا زهم و هرلا و ر د د ر هر مرتبه جمعی بر شکستند و در ا خر
جما لا من معه الا قلیلا در شهر سکر و بعد از رسول خدا عمار نفر
منتند پس جمیع امتحان خلق است جواب اینکه لا عالم بود
در بستر شمر که حاید بانه و حضرت امام حسن از زیر کوره صر داشت
بانه مطالعت کفار بر مسئله سوال کردند یک مومن که خنده بر حرف
و مو بیاد و مالا کلا شد و اصحاب کهف که بودند و در
القرنین که بود و وجه تسمیه او بدو القرنین تمام زمین بود و مالک
مالک شدند یک سلمان و یک اسکندر هر اما للا و شد بر اسم مقام در حاتم
سلمان اخوان الصفی

حضرت باو لیسه ...
ظهور ما اظهار ...
[illegible]

سلمان ان الا اکبر عسی
دو کافر بهم یک نمرود و یک بخت النصر و حکایت بخت النصر دو عذاب
دارند زانها یک برازنا و یکی برا ر کشتن طفلی خود ممکن است که هر دو کام
به بهشت برود اما بهشت ظلمات بهشت او پس انکه علم ندا است
و الا مداد بزرگی که عالم بود آن که بود و این امتحان خدا بود که تا ر ز خود
اعلمی را به بینید
کشتن خضر آن طفل را باوجود که عصمت داشت خضر بامر خدا بود و لکلا
نمرود را امام امام بامر خدا بود مدد تار دست تار سی امیر باد تی
امام بود و ریالله است و نیض او سید البد اما نیض سید نکلا اختیار
زنگ رش بانوست خوه داد بیلا ملیه اگر نخواست ام که یار سر اقدام
کند هنوا نشد مثل زنان که بابیان را در دلالت رسولستان حلال
حضرت امام حسن ام در زهر صیفی است حضرت بزیر کفت باشر کی
انملعون بزبان حال کفت من نمواهم امام او بکشم انکو ز دام کفت
انار هر ام کفت کشتت این مثلم کفت ای امام اهد و خلدو خلد اند
خوه لا کر نت تا صد نیابند اسود ر زیتق دارد عملی صاب
صاد خاشیند و امر غلی نشند یک کفت الا هسم که کفت او شد
حضرت فرمود اکفرت بالذی خلقک من تراب انا عبدالله

برفتن خود نگفتم خلاف است حضرت فرمود برنبند بیرون نکنید و مامور بقتل نبود
اشان حوند واسطه فیض عالم بود هر جه مرد بکوره و به شرب اسم
مامور شد از جانب خدا تکلیف اشان در اسر تکالیف باقی حلق است
روزی صحیفه اورد که مشتمل بر چهارده کاغذ بود صحیفه اورد و گفت
خدا حاضر بوده اند یک ما ست خود به دیگو بانچه نوشته است معدا از
عمل کنند باد بس مامور بود ند باین لد روایت دیگر انست که
معلم اشان روح القدس است و ما باید او ست تا وقت شهادت
که میرود روح القدس روزی نشود و چیز حدیث اما حیان بود
یک سبب بود که از بهشت اورده بودند و حضرت چون صائم
بود ند ان سبب او بوی میکشید سید الساجدین فرمود ند چون
از اسب بغداد از ضعف نه انکه خود پیاده شود دانا دوب حد اخذ
با این خوه در انکاغذ نوشته بود تا این قامت بر حال نباشد
دیق راست نمیشود این بود که گفت کار فی حلمر الله مفعا کلا
و تسلیما الامرک و افتاد دن ابن سرم حلیل از منجنیق و افتادن
الحضرت از اسب انجا وصف شد که حس و کل و ریاحین و انجا سکر
و کشتند و نیز ... انانکه بانید بود الوقت الله زینب ام
نذا الامر کم حرکی

مرد مرد رکر مان
رسول خدا او کرفت
که سول است سوره
و ان بر حلقه امد ند
و گفتند خاستند و
شهد بین حلقا ابر دمان
بخنه بود ند ملائکه حکم
کردند و اما جامع مرد
خابر بود چون دید
که نسبت دروغ
به رسول خدا تا سه
مرتبه سوال کرد که
چوان رسول خدا
مو لد ندار
کفته چه فرمود
ما حکمهای اساند او
از او قبول میکنیم
حکم شند و قبول نکنیم
سند او کشید و در هود
تسلیم شد و الله اکبر
ورد کردن
۹۱۱

المجلس الحادی والعشرون

نذا الامد که صبر کرد از جلیا یک دیگر به بود سید الساجدین فرمود تر
ان به با سمان رفت وقت شهادت یک از اطفال کو حکم رفت
با بر هنه وارد خیمه شد و سوال میکند کی است پدر من
صورت گذارد بر گلوی پدر و گفت با اینه انظر الی رووی المکتحم
انظر الی عنقی المعفره بر آخ ... یوم ۱۲ شهر رمضان المبارک
مطلب عرض کردم سابقا که در علم امام التحقت در لیلة القدر مجادله شد
مردان مسئله بر سید در سالی تخیلات از تو بصید صدر از امام داده
که اکرم است و بیا بر اده عبد العظیم اول او است جرا ابقدر جلالت
دارد که امام ملک ین گفتند که چون عارف بو علم حق امام نحو بود
سابقا عرض شد که تا علم امام مصور است اراده است کهم علمای
در جدول لوح است امام عالم بهر چه است بعلی که لوح خود اعلم است
ما خبیر او است اگر خود داده است که اله عالم است و اگر عند است
امام چون اشرف است احاطه باو دارد اله عالم است
و انچه خلق شده احاطه ندارد چون موجود نشده و معنی اراده
انست که اگر اراده کند خدا خلق میکند بنده اگر کامل شد
اراده او مرضی خدا میشود اجعلک مثلی یعنی در احکام و حکم روایت
اذا قلت لشی کن فیکون سلمان باهر او اب والسی

این مقام بوکر ایشان است یعنی خدا بمحض اراده ایشان خلق میکرد
یا میکفت احسن الخلق شد که میشد اما ام الساعة بدانکه
قیامت صغری ظهور دولت حق است منجواب شیر کالیکه بوقع
ظهور داشته باشد آن را قیامت میکویند چرا که زنده میشوند
و دو طایفه رجعت میشود یکی کافر محض و یکی مومن خالص
از احادیث ظاهر میشود که متوسطین تا قیامت متوابند
در قبر کامل مثل سلمان رحم الامام عالم است یا این قیامت اعلا
یا نه طایفه قران این است که امام ام بمیرانند و بعض اخبار ام
دلالت بر ین انسبتی دارد امام نقل بوده که من صاحب
میدان امام هستند یکی انکه عمر دنیا ما ان کرده ند
که صد هزار سال است با سال دولت باطل و چهار هزار
سال دولت حق و یکی النعیمیتی که نفخه صور وصواه آن
صبر بوده بیست هزار سال در حدیث پنجاه هزار سال اکر جایز
بود چه طور میکفته خدا میفرماید الیه یرد علم الساعة
بکذره صاحب بیان است و بود دارد الا المنا منقضی من رسول
میر بقدر رسول میدهد بعلم قیامت ام نا الکاهل است یا غیب
سه هریک که بانو

کل امور قیامت
هر یک که باشد ایشان بنده الله و رسوله المرتضی حضرت فرمود خدا
ضد داد بایشان که دو دفتر بودند یعنی و رثة علم الغیب اینها است
که سعد فرمود که کل عملها بود و بیعلم که کردم علمه
علمی من یا بیان آن در شیعه در تفسیر این ابی الحلیم ابی
هاشم القمی کرار هزاران اصحاب است یکی حدیث نقل میکنم
به ما بی خبر از قیامت و از رجعت داراند در تفسیر یاد
و نور الثقلین اما با وجود کسی نقل داد که از علم را ظهور
قائم ما ظاهر میشود اما عقیده ما امام میفرماید در معنی
لمن انتظر آن که نزد ما است علم قیامت در الیه علم علم
الساعة اشاره کرده لام اختصاص بیاور ده ذات حق
که حمل میشود معنی این است که خلق که در آن علم میشود
که حسن خلق باشد و ایشان عالم باو بیاستند لقط عنده
کفت عالم الا عم واله الا مه نکفت قول بود که بندای
که علم قطع شده داعما هر دو علم به ایشان میرسد کفت برسد
رد بر علما کرده اند فرمودند مثل نور شمس و چراغ که داعما
سرو ظاهر میرسد

سوال کردم از امام کی قیامت بر پا میشود فرمودند
بعد از انکه محمد و آل او در زمین بمانند یا ~~بمیرانند هر که~~
~~همه بمیرند از اهل~~ ما شاء الله آن وقت ندا میاید
از اسرافیل و صور که تکبیر میدهد و بود بر از نور
میاورند و محمد و ع در او میدمند و باد میدوند و اسرافیل
چهل روز میدمد در هیچ و مرج و اسرافیل در زمین است روز
چهل دهن میرسد اسرافیل بدم در صور تا همه بمیرند و چون
بمیرند ندا اید صبر کن بقدر تمام عمر دنیا صبر کن و دنیا کاه
افتاده بعد میکوید اسرافیل صبر کن بدم تا اهل اسمان اول
بمیرند باز خطاب میرسد که اهل افتاده از اول صبر کرد
صبر کن باز ندا میرسد که بدم تا اسمان دوم بمیرند
و هر اسمانی در نزد الاکبر باز صبر کنی بقدر از اول
بدم تا بمیرند باز صبر کن تا بدم که اسمان چهارم بمیرند
باز صبر کن بقدر از اول تا اسمان چهارم که صبر کرده باز
بدم تا هفت اسمان اینها خبر دادند از قیامت نیست
چندان خبرهات قیامت میدهد تا ما بعد هفت اسمان
بعد کرد اهل اسمان

کرد اهل اسمان
بعد بقدر همه صبر کن بعد بدم تا اهل کرسی بمیرند باز صبر کن تا اهل عرش
بمیرند تمتعات ما بها دادند لا اخر در اخر خطاب میرسد با اسرافیل که
یفنی فی العالم میکوید الهی بقی الا ربع جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل
ندا میاید که بدم تا جبرئیل بمیرد باز صبر کن ندا میاید الا بقی الا الثلثة تا
صبر کن تا بیرا در اخر که میکوید الهی بقی الا عبد الذلیل عزرائیل
اهبض روحک فریاد میکند که اگر من میدانستم ان خطاب لمن الملک الیوم
معلول و وحدات و نفوس است تمام و بلا الا اوم سوال شد که کیست و چه
فرمودند محمد و ع و فاطمه و حسنین اعلم انسان باشد اند آن وقت که ندا میاید
امیر مومنان میفرماید لله الواحد القهار رد و در این حدیث است که این النفخه
بر هزار کاهست و اشد منعمم اند در بعثت خدا و جمع عماب ابجد ۱۲۶ است
بر هر با چهل هزار سال همانند در عالم ان وقت خطاب میرسد که باذن
ما واسطه شود در صور اسرافیل آن که بدمد که بدهد حلا میاید
که صبر کن تا در بارها دریا مرده ان اب حیوان است چون
بارید سیل میاید از مغرب به شرق و از مشرق به مغرب

صورت پیدا میشود و صورت ساختن ستمکار ممکن است و از نادر روها
و جبرا اگر صورت غیر انسانی باشد آن وقت میفرماید که این زنان میشوند
و شاید امیرالمومنین حکم کرده است که کافر شوند برای حساب است
کل عالم [illegible] از سفیه‌ان [illegible] که در میان خیر و شر چگونه حال است
بقیات است چون قیامت برپا شد ملائکه ندا میکنند که ای اهل [illegible] داخل
بهشت و جهنم نمیشود مگر باذن [illegible] سوال کرد از امام که چرا
رسول خدا ابو العالم میگویند فرمود چون او قسمت کننده بهشت و جهنم
است و پیغمبر پدر او است [illegible] نیست [illegible] مگر زمین کربلا
که ندا میآید که ای زمین تو مادر کسی در او است مگر [illegible]
هفتاد هزار از ملائکه مقرب خلق شده است که [illegible] احمد خلیفه
میکنند دوشنبه تا [illegible] زمین از [illegible] و [illegible] میکند [illegible]
هر شب [illegible] میآید که این عالم تو بیا [illegible] حساب
مگر کسانی که در زمین کربلا بوده است باز هر خود در
قیامت هفتاد موقف دارد اعظم از همه مقام شفاعت کبری است
و آن موقفی که شفاعت احمدی تو مقبول نمیکند مگر از محمد و آل
محمد علیهم

محمد و آل محمد علیهم السلام در این وقت خطاب میرسد که جهنم تو بیا برید و [illegible]
کوچک میآید از جهنم که هفت [illegible] میکند و در [illegible] اهل جهنم [illegible] خطاب [illegible]
[illegible] آمیخته خاک میآمیختند

بتاریخ یوم ۳ شنبه ۲۲ [illegible] ۱۳۰۲ [illegible] در مسئله علم امام علیه السلام
[illegible] امروز کلام در مسئله عدالت یعنی عدالت در خلق
[illegible] و در امامت و [illegible] و عدالت خدا [illegible] امروز کلام در مسئله
عدالت خدا [illegible] اصول دین [illegible] اعلا [illegible] امر
طریق مستقیم شیعه [illegible] است و [illegible]
شیعه [illegible] اول از اصول دین توحید است و در چهار [illegible] باید خدا را
یکی دانست ذات و صفات و افعال و عبادت طایفه که
[illegible] گفتند الملائکه بنات الله و [illegible] گفتند [illegible]
[illegible] خدا در قرآن فرموده است ملائکه [illegible] خدا [illegible]
[illegible] او [illegible] خدا [illegible] شریک
[illegible] در ذات شریک [illegible] شد خدا یکی است
اما علم خدا دو [illegible] که [illegible] علم او [illegible]
روز [illegible] [illegible] حق است
در قرآن اشاره شده است [illegible] و آن این است

معنی حضور این است که در [illegible] حفظ شده است [illegible] و [illegible]
نمیشود [illegible] فرمود لو کشف الغطاء [illegible] حال این علم [illegible]
از خود هیچ ندارد و [illegible] علم حادث [illegible] علم قدیم [illegible] خلاف است
خالق و رازق خدا است که [illegible] باید [illegible] علم و قدرت و [illegible]
خدا بود اگر که غیر با خدا شریک کند [illegible] کافر است
[illegible] نکرد تو نور [illegible] که خود [illegible] و معنی
[illegible] واسطه [illegible] دارد واسطه چهار قسمت
[illegible] الرکی محمد و آل او [illegible] ۱۵ آیه [illegible] کافر
۲ [illegible] که [illegible] و [illegible] دست خدا [illegible] باشد [illegible]
اگر قائل شود که [illegible] خدا [illegible] صفر و صغیر [illegible]
صفر و صغیر [illegible] باطل است و قائل این کافر است [illegible] تفویض
[illegible] در بعضی [illegible] که خدا [illegible] تفویض کرد
[illegible] این [illegible] باطل و [illegible]
طایفه [illegible] تفویض شد [illegible] گفتند [illegible] شد و [illegible]
و طایفه گفتند در تکوین و تشریع [illegible] اختیار [illegible]
که [illegible] گفتند [illegible] دو رکعت بود اول [illegible]
[illegible] اختیار [illegible] دو رکعت [illegible]

در حاشیه: [illegible] ملک حضرت [illegible]

[illegible] وقت نماز که مأذن الله اکبر میگوید
رفیق تو گفت [illegible] این متابعت هوا است این [illegible]
و در لباس [illegible] کافر [illegible] قائل
شد گفت خدا عالم امام هم مثل خدا عالم تهمت زدن بر مسلم [illegible]
این است که [illegible] سال در جهنم بماند علم امام حادث است و
غیر ذات او است [illegible] چون مردم تابع
هوا هستند [illegible] که در خطبه [illegible] با عبد الدنیا
یا عبد البطون امام و پیغمبر اگر [illegible] نرسد معدوم
میشود [illegible] علم او مثل علم خدا است معنی حضور در
امام که علم او حضوری است آن است که این علم [illegible] حاضر است
و [illegible] میشود [illegible] حفظ [illegible] خدا اگر بخواهد
قدرت دارد که [illegible] معنی حضوری بودن علم امام
این است که مثل علم امام است و معنی [illegible] این است
مثل ذات بلکه [illegible] کامل [illegible] لفظ تو [illegible] میشود
مثل سلمان که [illegible] میگفت [illegible]
میگفت [illegible] که [illegible] مقام رسیده بود

معنی حضور

وسائل الشیعه حدیث

مردی آمد که با پیغمبر رسول الله نماز

معروضه دو فرقه بودند در شریعت و تکوین ما میگوییم در هر جا باطل است

مجمل اگر او اگر او بقدر احتمال که معدول از احتمال قدر میشود

و ملتزم کسانی که با مجبر یا جابر است و باطل معنی تفویض یعنی این است

که خدا اصول و قواعد شریعت را تعلیم ایشان کرده و امر کرده

که تعلیم عباد کنند بمدد حق و قوه حق اگر بگوید کسی دست خدا

در فلان امر جزئی قطع است کافر است پس ایشان واسطه اند

یعنی چه اگر نجار چوب را با کاتب با قلم اره شریک و قلم شریک بوده است

اره نکته است که نجار بدون من قطع میکنم و حال آنکه اره آلت

در کار است و واسطه است خالق عالم از باب لطف عام

امیر المؤمنین را واسطه قرار داد و سلطان قرار داد اما تفویض این است

که لا یسبقونه بالقول و هم بامره یعملون خدا [illegible] که او را

[illegible] وحی خود کرد در عوالم و این امر ایشان را اطاعت کرد

و گفت اگر چه مرا سلطنت داد و در من الهم بدو داد تفویض کرده است علیکم

ام مقبلان نماز کن و اوامر تو صلوه و شبان و صوم و صلوه

ختم جواد

ختم قبول دارم عمر بن شبرمه رمضان وارد مدینه شد گرسنه که [illegible]

مردم گفت کجاست امیر المؤمنین صبر کرد تا مردم رفتند و [illegible]

دید مردی را در گوشه مسجد عبادت میکند پیش او آمد گفت میتوانی

افطار کنی در این مسجد [illegible] گفت میتوانم بخورم [illegible]

برو بخانه حسن این جام قدری از آن طعام برداشت که این را اگر

میخواهم که در مجلس ما در مسجد بوده ام [illegible] خانه در کوچه که فقط

و هیچ محتاج ایشان در شب [illegible] از دنیا رفت دانستند که الحقت

بوده است دانه خرما و قطره آبی [illegible] از خود

اگر [illegible] در [illegible] رسیدند که [illegible]

میکرد معتقد [illegible] زن کور بود و او میگوید این الطیب این

المعشوق و این الحبیب کی [illegible] آنکه لباس مرا میشست و [illegible]

مرا میکشت و من تعجب میکردم و او حلم میکرد و ذکر خدا میگفت

چرا دو روز است نیامده است [illegible] با سر [illegible]

آب و طعام بیاورد گفت بعد از او طعام و آب بخورم

تعجب که در حرم امام آب [illegible] صدای العطش [illegible]

[illegible] زنگ است که تا بقیامت باقیست بعضی از علماء

کربلا [illegible] [illegible] داشتند [illegible] امام

انا الکافل

انا کور در خرابه

المجلس الثالث و العشرون

غبار از ابو خلیق [illegible] کلام [illegible] و اسرار میکرد خلیق [illegible] درها

گفت [illegible] کلام الله این بود که روی خود را بر [illegible] کذارد و سر [illegible]

[illegible] العطش آب [illegible] در حرم حرام [illegible] اما [illegible]

در موضع که بدن امام [illegible] سال سوم ۳۲

عرض شد که در چهار مرتبه خدا [illegible] و [illegible] در اینکه در عالم

ام [illegible] که خدا در [illegible] است [illegible] دارد

[illegible] اولاً و [illegible] ثانیاً [illegible] که اسم محمود [illegible]

به بری در ذهن تو صورتی متصور میشود اما خدا [illegible] که به

صورت و با کم و کیف است [illegible] در صفات [illegible] باشد در [illegible]

[illegible] دوم عدل است از اصول دین عدل خدا [illegible] است

که دارای کل صفات اوست بعضی گفته که چون عدل را منکر بودند [illegible]

او را عقصی یاد کرد اند نه بلکه این لفظ [illegible] استلزام است

و استلزام کامله بهم [illegible] او [illegible] کل صفات کمالیه [illegible]

مثلا اگر [illegible] عاجز [illegible] شود را [illegible] شود که [illegible]

خدا از استقامت بیرون است الحاصل وقت استقامت

کامله در او [illegible] که تمام اوصاف کمالیه در او بداند [illegible] در

گفتن اینکه خدا عادل است گویا تمام اوصاف کمالیه را اعتقاد کرده

الحاصل که جهت تخصیص عدل را بذکر این است [illegible] و [illegible]

که [illegible] قدرت دارد که [illegible] خلق کنند [illegible] که بالاتر

از مقام ایشان متصور نیست پس محال است و قدرت تعلق بمحال نمیگیرد

و این غلط است زیرا که مستوجب عجز است بلکه خدا قدرت

بالاتر از ایشان دارد اما این مقام و علم امکان [illegible] بیشتر

از این نیست پس صفات کمالیه کلاً در عدالت جمع است و چون

[illegible] از مقام عدالت او نیست مثل

کور مادر زاد که خبر از الوان ندارد عدالت که عین ذات است

[illegible] که بذات نیست پس چگونه [illegible] عدالت خدا را بدانکه

در عالم امکان مثل [illegible] خلق کرد چون باید خدا را بعدالت

بشناسند خلق او [illegible] برای عدالت خود خلق کرد که او

دارای کل کمالات و صفات الهیه است تا از صفات ایشان [illegible]

صفات الهیه [illegible] منبع کل کمالات امکانیه و حادث و [illegible]

[illegible] که کل کبریائیه و [illegible] صفات [illegible]

محمدیت و [illegible] علیه [illegible] این حادث [illegible] قدیم [illegible] قرار داد در عالم

امکان [illegible] از این [illegible] نیست این است که فرموده

بنا بر عرف الله و حق زان فقد زر الحق این بود که دست او از کوفه
بشام و از کوه بر خود و سیل معویه [illegible] با مردم بدانند که این ضعیف
که این قدرت و این عظمت را دارد هنوز تمام قدرت و عظمت خود را
ظاهر نکرده امام و الی کل عالم میباشد این خدا است در سر ضعفی
که لشکر فرار کردند بگو امیرالمومنین که با صد هزار کس تنها جنگ کرد
[illegible] الله هم میگوید کفی الله القتال یعنی که خدا است کفایت میکند اگر
در فتح مکه رسول خدا در مسجد الحرام دو رکعت نماز کرد و دعا کرد
یک فقره آن غلب الاحزاب وحده خواند علی اسلام میگوید که
فاعل [illegible] شد پس او خدا است حکمت دیگر این است که [illegible]
تا کی بگویند که خدا اینها این که امام حاضر نبود و در رجعت میشوند که تمام
هزار سال عمر میکنند و همه کافر میشوند دوباره جنگ میکنند [illegible]
و لشکر [illegible] در فراش غرق میشوند [illegible] بلکه میروند و محاربه
میکنند و در این باب این میشود که [illegible] میباید محمد [illegible]
و دعا میکند که خدایا امر [illegible] که ناگاه امیر مومنان ظاهر شود
و [illegible] سال [illegible] مومنان طول [illegible] اگر که در وقت
بگوید یا ظاهر کند [illegible]
و [illegible] میشود و [illegible] عدالت [illegible] ظاهر میکند

[illegible]

دویم که از دنیا میرفت در کوفه گفت مردم [illegible] با [illegible]
زیرا که [illegible] بعث در جامع کوفه بلکه گفت [illegible] بلند شد
چون میتوان عدالت تمام را ظاهر کنند در دولت حق دکانها را مردم
شب بسته نمیشود و اگر دزد از مال مردم [illegible] پس [illegible]
[illegible] کشته میشود و [illegible] حیوانات نمیتوانند [illegible] مثل خود
با غیر مثل خود خداوند در ازل [illegible] عدالت و اصل [illegible]
قرار داد که الطیبات للطیبین و [illegible] کرد و از [illegible]
این قرار اول بود بعد [illegible] و تغییر دادند این حکم را [illegible]
بود که هر مردی چهار زن داشته باشد این قرار را [illegible]
[illegible] خدا [illegible] دختر
[illegible] رسول خدا محمد [illegible]
سلام [illegible] که [illegible] در [illegible] سلام [illegible]
[illegible] امیرالمومنین و [illegible]
شده [illegible] این است [illegible]
[illegible] این است [illegible]
این است که زنان [illegible] امیرالمومنین میشود

[illegible] در ... اول خدا با ... عدالت رفتار کرد مقام دیگر [illegible]
که با ... عدالت رفتار کرد [illegible]
و [illegible] هزار [illegible] این چه گونه عادل است و اگر عادل
نداند کافر مقام دیگر عدالت قیامت است که یک صد هزار
سال [illegible] دو نفر [illegible]
و [illegible] بس [illegible] مقام باید ثابت
شود عدالت او اما مقام اول [illegible]
ام [illegible] حذیفه [illegible] امیر بود [illegible]
کرد [illegible] خدا [illegible] معویه [illegible]
که او را [illegible] مسجد معتکف بود و گفت [illegible]
مسجد [illegible] محراب نماز میکرد و گریه
میکرد و میگفت این است امیرالمومنین سواران معویه [illegible]
و او را از مسجد بردند معویه گفت دست از علی بردار تا تو را
[illegible] گفت [illegible] که بردارم [illegible]
[illegible] یا [illegible]
و اطاعت کنم [illegible]
و [illegible] گفت [illegible] کند او را [illegible] کار در

حذیفه [illegible]
و محمد [illegible]
و محمد [illegible]
حذیفه
در [illegible]

محمد [illegible] حذیفه

[illegible]

در همان زندان روزه بود و میگفت این امیرالمومنین [illegible]
معویه گفت بیارید او را معویه [illegible] گفت دست بردار
از [illegible] گفت از رسول خدا شنیدم که دوست [illegible] گفت [illegible]
او را روز [illegible] زندان [illegible]
[illegible] زندان [illegible]
اما حق را کشتند [illegible] در حال [illegible] زندان [illegible]
که [illegible] میکند [illegible] السلام علیک یا امیرالمومنین [illegible]
[illegible]
معویه گفت که محمد [illegible] مرده است گفت [illegible]
[illegible] حکم کرد
که علماء [illegible] شام جمع شدند [illegible]
[illegible] روز [illegible]
که [illegible]
گفت [illegible] لباس [illegible]
[illegible]
اسمعیل [illegible]
[illegible]

که برای کسی اکرم داشته باشد یعنی میفرستاد و بنده داری مرحوم در تعلیقه که
از کتاب بحار رجال مشهور است نقل کرده است اما بعد فاعلم ان ...
در زیارت است و خطوط الیسیول بجواهرها این است که ان ...
... که اسم ... است بسم الله الرحمن الرحیم

المجلس الرابع والعشرون

مسئله لازم است که اعتقاد کنند از روی دلیل و عقل که خداوند ... امر
با ایشان بعدالت رفتار کرده و میکند یکی در وقت خلقت ...
و ... بعدالت خلق کرده تمام ماری و مالای و صد هزار
هزار عالم که شیخ صدوق ذکر کرده در ... بعدالت خلق کرده است
هر چیز در کار خود ... بعدالت خلق شده است پس این اختلاف
که یکی نجس و یکی پاک و یکی سعید و یکی شقی شد از کجاست
و این را باید بدلیل ثابت کنیم عرض شد که عدالت بمعنی
استقامت است چگونه در ... استقامت است ... بزبان
اسم عدالت و میگوئیم ... تقلید ... است ... کرد
عدالت در دارد ... است که ... عدالت رفتار کرد
و سیم عدالت روز جزاست که ... مخلوقات
بعدالت رفتار خواهد کرد ... جزا ...

مسئله از

مسئله از لازم است که این مطلب محقق شد باب ...
مجتهدان خلق که این چرا ... و این فقیر و آن مشهور ...
و آن ... و آن ... میشود و خداوند ... در خلقت
اول تفاوت قرار نداده ما تری فی خلق الرحمن من تفاوت
و انقلابات و اختلاف عالم را ... الشمس است جناب
مولی میگوید این ... و ظاهر این جبر است و جبر
که میکنند که محتاج باشد یا جلب نفع بکنند و او منعم که غنی بالذات
است اهل ملکه کنند یا ... میگفتند ... کنند و ...
برای ما بیارید و خداوند میفرماید ... هو فیها ...
معنی ... دیگر که ... میکنند که لغو کار باشد مثل
سلاطین و ابناء ایشان که جیب ... میکنند ...
و ... نفسی که ... و در ... ربنا ما خلقت هذا باطلا ...
... افحسبتم انما خلقناکم عبثا ...
... عالم است ... دیگر ... میکنند که جاهل باشد
مثل ... که ... العیاذ بالله و خداوند

که هیچ از اینها است پس در ظلم ... شود ...
اختلافات از کجا شد حرام زاده باید بگوید ... کرده
داشتم که ... میگوید ...
خلق کرد ... در آفتاب ... است میگوید خدایا
تو چرا خلق کردی ... خلق کرده ... اگر ...
باشد اهل معصیت ... شد در اول که ...
از ... و ... شد و در این عالم ... سعید ...
شقی ... که ... از ... داشتند ایجاد ...
میشود ... عقل باید عالم ... از این عالم
باید باشد که این اوضاع از آنجا شده باشد ...
میگوید ... چرا مرا ... خلق کردی ...
پس عقلا باید در آن عالم با عقل ... بوده باشند اول ما
وجود خلق کرد وجود مطلق ...
و ... محض از ... حکمت بالغه و ...
و ما امرنا الا واحده ... صادر شد ... خلق
کرد این است که خلق الله ... رحمت واسعه ...

کل شیء

وسعت کل شیء و ... جناب رسول خدا
... خلق السموات والارض و در حدیث
... خلق السماوات ... است که ...
و ... خلق کرده ...
این ... است ... مثل ... قبول کرد
کل اشیاء ... صورت ... تفاوت ...
بود ... و عقل ... داده ...
... مقابل این عالم شعور داده ...
دادند ... انا عرضنا الامانة علی السماوات ... دلیل است
که ... شعور دادند ...
که ... پس معلوم است
که ... شعور داشتند ...
... باشد
سنگ ریزه درخت و کوه ...
انبیاء و ائمه ... اشهد ان لا اله الا الله ...
... شعور داشتند

حساب [illegible] بر کوه خواند و فرمود بالنار والجنة [illegible] سفید
بعد رسول خدا از [illegible] کوه بار حساب کرد گشتند اصحاب
عرض کردند یا رسول خدا از تمام جبال اینکوه اب میرود
حضرت فرمود در عین گذشت وصی گفت [illegible]
است حضرت شهادت دادند کراین کیدر است تو [illegible]
خشکید اب انکوه [illegible] این خلاف بالا از جانب خدا باشد
که ظلم است یا از خود مخلوقات است یا قبول این [illegible]
بشراکت این ام که معلوم است که غلط است پس از ماده [illegible]
از عالم که شد اگر [illegible] بر ادراک بود [illegible] اشیا این ظلم است
که بر منبر [illegible] انداز [illegible] شرکت ام [illegible] ظلم است
و پس وجود اشیا است یا ادراک معنی عقاید [illegible]
کامل این است بر کل اشیا از عوالم [illegible] دانا [illegible]
خلق کرده باشد [illegible] ما کان ربک بظلام للعبید در عالم
علم [illegible] باشد [illegible] از ذکر [illegible] نماید
مثل تو [illegible] بودند [illegible] گفت [illegible] عالم [illegible]

[illegible]

مسئله
[illegible] زراره و [illegible] نزاع شد که معدوم شی او [illegible]
گفت شی [illegible] او گفت لا شی خدمت حضرت صادق امدند که
جواب [illegible] فرمود [illegible] القول قول زراره که شی باشد
در باطن خود [illegible] تخیلات خود که شی [illegible] اول در عالم
علم [illegible] هر کس خواست بوجود امد و ادراک
کامل [illegible] داد اگر [illegible] باشد [illegible] در محشر [illegible]
اگر خوب قبول کرد [illegible] ملائکه و اگر بد قبول کرد
[illegible] که [illegible] از [illegible] گفت
[illegible] و [illegible] از [illegible] شرط [illegible]
البداء [illegible] شرط [illegible] گفت
[illegible] صورت [illegible] صورت [illegible] است
[illegible] گفت [illegible] در [illegible]
[illegible] به [illegible] عدالت [illegible]
ادراک داد که [illegible] باشد [illegible]
اگر [illegible] ادراک نداده باشد [illegible] کرده است و عدالت

[illegible]
[illegible] که [illegible] ارسال
عذاب [illegible]

[illegible]
[illegible]

نکرده [illegible] زمینها که یک موضع [illegible] فلان [illegible] در حدیث
است که زمزم [illegible] کرد بر فرات [illegible] سبب [illegible]
[illegible] خلق [illegible] مکه [illegible] کربلا [illegible] کرد [illegible]
[illegible] است [illegible] مکه [illegible] که [illegible]
[illegible] حدیث
است که ولایت عرض بر [illegible] زمینها [illegible] کوهها [illegible]
سبقت گرفت [illegible] اول زمینی [illegible] مکه قبول کرد [illegible]
یافت [illegible] خدا بعد زمین مدینه [illegible]
رسول [illegible] بعد زمین کوفه [illegible]
[illegible] سبقت گرفت موضع [illegible] حاصل [illegible] است
[illegible] خدا [illegible] داد این است [illegible] بود [illegible]
[illegible] ادراک [illegible]
داشتند [illegible] مرد [illegible] زن [illegible] است [illegible]
[illegible] گفت [illegible] دوست فلان [illegible] کرد [illegible]
قبول ولایت کرد [illegible] دوست [illegible] اگر [illegible]
[illegible] قبول [illegible] به [illegible]

[illegible]

[illegible] و بله یک دست او [illegible] در [illegible]
مجلس میگویم هر کس لا اله الا الله [illegible] خدا [illegible]
[illegible] باز میگویم اگر [illegible] کنی [illegible]
که در گفتن [illegible] کلمه [illegible] واحد [illegible]
از این مجلس [illegible] و عقب [illegible]
به [illegible] که [illegible] میکنند و حال انکه [illegible] بودند
[illegible] میداند این [illegible] است اگر [illegible]
شیطان است میگویم [illegible] شیطان [illegible] خداوند [illegible] خدا
[illegible] است این است که در قیامت میگوید [illegible]
[illegible] شیطان [illegible] شیطان [illegible] شود [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] الحاصل کل اشیاء [illegible]
عقل قبول کردند و [illegible] مختلف شد [illegible] قبول سعادت
[illegible] قبول کرد [illegible] در لوح محفوظ ثبت شد [illegible]
قبول سعادت یا شقاوت کرد [illegible] که در این لوح [illegible]

نسبت کنند انجا چه اند ادبانی عالم او ر دو تکلیف کرد و فرا
فرستاد و امه بو از ناد ها برد و رسول ها فرستاد و تکالیف
کرد تا حجه بالغه تمام شود و لیهلك من هلك ام تمام شود
در انفعال امر دو که خود دخول کرد او الم داد بعد نداد لا الله
کرا از اهل عالم ما بغیر از خود بهتر خلق نکرده ایم رحمت او
سبقت کرفته بر غضب او این است که معصیت تو تا هفت
ساعت اهل صاحب صاد حاجی میر شد و صادر اسمعیل تو
تا خود بر دو در یکسه کنی خود تو زد و برکشت بهون
منزل و سوال کرد که انجا کجاست فرمودند امر امنزل اقد
اعبطا به حکمک تا طلا شد بیکد که دا این است که در
نالات موضع قران است که را انتظلوا اعمالکم در بار
کلاب تو یلقفاه نول دیکموی سکی اهم تو تجس
فایع میکند در قران میفرماید ذلك مما کذبوا
من قبل بود شد که این قبل کجاست فرمودند عالم الذر
انجا قبول نکرده منها [illegible] از اهل عالم اما است تو
بهتر از امر

مکرر کرده خدا و مسدود
کی تا ما [illegible]
انقض عشوه
کفتند چرا انتم نکار
نفکوس کفتند هست من
از طرف از ان تلبس ممنوع
که عمل بقران عام [illegible]

بهتر از امت سیعم الاحد الزمان خداوند زندادیم و بسباط شفاعت
امام حسن المقر بالبرفا الم در بلدهای دور که اشاره میکنند اشاره
برای اینها است که دست کیداش عالی به سوی او ورارش باشد
در حدیث است که در شب جمع مخوار پایان سلطان الم
رفتن مکه و مدینه لازم و زیارت سرحد الم حقایق امده که نبت
کدام جهت لوازم ما نخرید در قیامت که سوار میشود
کل انبیاء و ملائکه اهل مقربان و ادعا و شهدا امام در رکاب
او بند این عظمت و بزرگی امام رسوم عشق امام که
خواست سوار شود سبب رسول خدا او او رند که او ورد
جوانان او که نبودند تا من بود این الذو الجناح صدا
کرد به امر بلند شد و اسب او را او ر دیند حد آن زینت
هفتاد دو داغ کرد تا طفلان و کنیزها اهل الحرم را
حلال کنید کنیزها به کریه کردند و امر کرد حضرت
که بر کردید رزینب جوان امام بنشا از خیمه بیرون
امد صاحب زینب بیرون امد پاره پاره سرش
عرض کرد برادر ای جان صبر کن باش الامر وی کی نبود دیگر زینب
کفت سوال دارم ادلشاه صاحب برکه اما بعضی امانات

ورناه ای نتیسرد لامی دختر کادر کالم بنشستم ام خواهر مطلب خود تو
بکو برادر بکو کرایا بعد مختم میان دمی تو تو تو اهم دیدیابان
حضرت سر زیر انداخت و کریه کرد و فرمود از خواهر الحال
انقدر سوار خر سب بالا زینب بلند شد کفت سادات
مید امر سالم دست یکدیگر شما در اورم و زیر کلو و روت
تو به سوی کم که به کنار نعش لامر وکفت خدا انا نشانه پاک
تو نما همی یک برادر سواد ارم خدا یا زینب اذن
میکرد و اورند کردند عرض کرد حال که ارادت
مراجعت ندارد را دنیا امام حرم جدا تا فرمودند
شاه انتران بر ای کسی است آ اسلام شاه مطلب است
بسم الله الرحمن الرحیم و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین اما بعد
بوده ام است اول الامر ذکر شود وصف رسول خدا است که کفت
الشقی من حرم عن غفران الله فی هذا الشهر العظیم روز یازدهم
معروف دهم بود امام سه مرتبه سوال شد فرمودند جبرئیل ما
کرد در حرم امام کفتم و معلوم است که کدام دان امین ربتو داد
من سه اد ذکر عنده اللهم اکرم ایصل علیه خدا تا معام راو لا
ور و

المجلس العشرون
سوم از اسحق

سوال شد که در رمضان که بر رسول است از وفیت سر خط امام
رسول خدا چه بوده سرکه که صلوات باشد عظیم
وثواب صلوات الله و صلوات است
۳
دوم من ادرک شهر رمضان ولم یغفر له لم یغفر الله له سیم
من ادرك والدیه ولم یادحشر لم یغفر الله له و در جران سفارش
والدین شده است یکی ان است که حامل نطفه تو بوده اند دیکر حامل
دین تو دنیا یا الاخرت اهل ان بوده اند و خدا بقدر سفارش اینها کرده است
کرد ات هکواه والدین دوم که حق او بعضه مقابل حق این والدین است و
ان علماء که تعلیم دین و ائمین بتو میکنند او لا باید احترام کنی و دو الکه
اکر بسم که حق این صد و مقابل است ان محمد است و علی که ابا و معنی
امت اکر چرا اینها ان حق ابوت بر کل اشیاء دارند زیرا که واسطه فیوضات کل
موجودات امت انها هستند در موجودات رسول خدا فرمودند من عق
والدیه فعلیه لعنه من ظلم احمد اجید بعد لعنه الله و غلام که بکمیز دوز ضرب
از انم خود لعنه الله سا بع معنی اول اینها است که مکر عاق و تو باید
ومن تقدا احد این اهتمام و من تو از اینها است ستم دکربست
نماکنند و از نماکند بر دلعنه الله علیه اکر شده که صلوات کنید در سیند
اکر محروم سمیل تو بسوی ثار است اما است که تو به انبیا اریان آدم
جهار صد سال نوح کریه کرد به سبب اینکه تو به اعصف خود میکنند
نوح کفته بود از سوالی میکند نسل مغلوب [illegible] ده بدارا فاده

ملائکه کفتند که انفع اینفع

جناب عیسی با حواریان سگی مرده دیدند که مرده ای بود مدتی گذشته بود و شکم
مدح کردن سگ را جناب نوح ام گفت ما اقبح وجهک متوجه
زبان خود باش که تو را بد نیاید این سگ زبان دفعة آن سگ بر
خواست و گفت یا نبی الله من مخلوق تو نبوده ام خالق عالم
مرا این قسم خلق کرده است اگر مذمت این صورت را میکنی
مغایرت و حالا احسن الصوره تا دست از خدا بردارم
جناب نوح گفت از خاک بر دهان خود گذارد روز بسیار میگریست
و آب جاری شده بود ۲ که بوستر گفتند آب شور است نوح مفید
و خود را دانم خود دید آب بنود آب چشم گناه کار بود تا الله عز و جل
گوید خدایا عفو کن حدیث الا امد که خدا سیف باید عفو بکنم اگر اینگار کنی
کسی را شفیع کند اسم محمد و آل محمد اینقدر مقرب است نزد خدا در حکایت
عرق کشتی و شد که بنویسد یکی اسم محمد و علی خود در را وانیجا
علی را زیارت است السلام علی من نجی سفینة النوح با اسم دام ابنهیه
عرض شد که یکی از صفات ذات عدالت است و در سه مقام خدا
با همه کل اشیا عدالت رفتار کرده است اگر در سایر عوالم عدالت رفتار
کرده است در حق اهل معصیت شرط بجا کرد یعنی اگر توبه
کنند

کنید شما قبولها خلق مختلف شد یک سفاوت شد او منهی بود
که گفت النار و لا العار و یکی هم قبول کرد نه بطریق حتم بلکه بطریق
محو مثل بیع بار مردم که می قطع و بیا شرط صدقه گاه دفع میکند
و گاه نه نمیکند سر گشت بالای مسند است در دعا بار و بهر با جدر مقالات
که خدایا اکرام من در رحمت اسقیاست محو کن و این است که باب تو به
تا دم موت باز است شیطان که رانده درگاه خدا شد مزد عمل خواست
گفت بخواه گفت سلطنت بر بنی آدم الی آخر و قصه در سند تو به آدم
وار به حال که در قیامت عادلها قسمت کنند عمل بار او را بشنید
که منهور شد وفي الغلول وفي الخلول غلوا در مقابل خلال اهل بکر دن
گذارده میشود عکس نبود که نوح بیک کلمه چهار صد سال گریست جدا از
از قیامت فرعون دو کلمه گفت که با نیت عمرق او شد او لا گفت ما الکم الا غیر
کلمه دیگر که ابدا در یم هستم و از این است که گفت انا ربکم الاعلی این است
که مقیم باید فاخذه الله نکال الآخرة والاولی بابین کلم کرا انگه
و انا عجوزه و طلا بعلی شیخ به سبب این چهار صد سال فرعون
ملعون شد و ملعون زنها را شکم مید ریدند و حکایت

پس یک کلمه بد میگوید تا ابد رسالا او لاد تو در شکم ... است شده دسایک کلم
میگوید خدا سلطنت و بزرگی بود را داد به تو قرار مید اهد و حکایت
نقطیم نکردن یوسف یعقوب را و لاد ایکلم لا تقتلوا گفت بنود
نور سلب او قرار داد بسا یک فیروانات میکی تا قیامت
اولاد تو در فقر است این است که امیر المؤمنین با آن عظمت میکد شت
فقرا بود یه کرده نفر بودند حضرت تو تکلف کرد دفعه حقد
صوم کرد و مرغ نور صائم هستم با دل ایشان نکستد اما شب با آمد
با آن طعام بجو رسید در یک طرف شب عنبر فرستاد ید بیمار ایشان را
خود حضرت ام سنت با ایشان تا دست دراز کرد حضرت تمام
امراض ایشان از کوفته و زره و سایر مرضها دفع شد و چون فارغ
شدند بهر یک بک دست لباس حاضر نمودند اما کوفیا فانا عبد
ربح
او حرف لحنی با نجا رسید که خدا تو به او قبول نماید از روز شب
مونس مناجات بود و گریه میکرد چنانچه در باب احمد سنت این بود
جناب امام حسن در وقت نماز وضو به دست میلرزید تحیر را مونس
دید که گفت ای موسی گناه چه بزرگی کرده ام بیمار نزد سوال
کرد که خدایا آنا بنده که مطلوک لعنت دوست دارم که بنده ما ماس

و دو
حق عظیم بکو میشد گفت طلب عفو کرده است گفت از سوزش عفو میکنم
از آن کس تو به الا قاتل الحسین لعنت و حی الحسین گفت انکه در جانب امین تو
ذکر او را کردم بتو خدایا که میکشد او را در روز در روز در زمین
جواب عهده اول امت جلل البلاغه و روز العاشورا و در زمین نینوا
با هول و تن کی حال گشته شود اسب او درم میکند و همه میکند و میگوید الظلیم
یا هول من ضعیف ظلم بمیته العطشی الی آخر میکشد اسم یوسف در آن تی لا لحمه
بعد از شهادت جناب زینب دیدند دو طفل بید نشستند از زنان
پرسید که شما نمیدانید که این دو طفل کی رفتند گفت چون شما نشسته بودند
شاید آنها رفتند لاطالامد و گفت از آب فرات تو آب بنود که بلب تشنه چهار سال
گفت شاید بعد از آن رفته اند چون نامید شد دست او بر سر کرد از
و گفت خدایا لا تعلم ابرادری را بند بعد آمد در بیابان در گودی دید
صورت او بر خاک از دو آن اند و گریه کردند بسیار و از تشنگی هلاک
شده اند اهر دو را با ام کلثوم آوردند بخیمه سکینه گفت عمه الحمد لله
که تو ام را از این حسین پیدا شد ند گفت بلی اما مجاور کربلا شده اند
بسم الله الرحمن الرحیم بیاری او یکشنبه ۷۲ شهر رمضان المبارک ... ...

المجلس السابع العشرون

کلام در ایام سابق در مسئله عدالت خدا بود عرض شد که خدا عادل است و با مخلوقات
بعدالت رفتار کرده و میکند در هر مقام در اول خلقت با همه بعدالت رفتار
کرده است که هیچ شیئی را عدم نساخته اگر بطریق عدالت بنا شد هر شیئی
را بقدر است که توام احسان خلق کرده و نمودی کرده مرا که بعد از
از اینها قرار نکرده ام و ثابت ام شد که ظلم نمیکند و قبیح است
ظلم در او ام و اگر به شعور بوده اند و ضعفا قرار داده است که عدالت
در حق موجودات ام بلکه بالفعل در هر مرتبه و تکرار کرد و نمود و حکمت تمام
کرد و نظر بدان و باز در اینجا که دنیا باشد مقبول اعمال و مرحمت او از یاد آورد
و ابتلا و شد و قرآن فرستاد و دعوت توبه قرار داد و حجت بالغه را
بر کل موجودات تمام کرد و حتی آنکه انعام را و اولاد را باین عالم با حجت و
درست تمام کند تا نگویی که ما خبر از شی نداشتیم و مجرمی ها
و همه سببها و نعمتهای بهشت را جمع شد و عجائبها و اطفال
را در این عالم مکلف میکنند اگر کسی در بلد کفار باشد یا مجنون
او را بهم نمیزنند در این عالم حاضر و تکالیف بقدر او قدر
میکنند اگر مقبول کرده و الا عنهم است چاره او در این جمله بنده کار
تکلیف نکرد

تکلیف نکرد و بقدر امکان ما بلکه کمتر از تکلیف قرار داد خداوند
پوست بدن بنی اسرائیل مکلف بودند و مامور بقطع آن جزء نجس
بودند در اول ریاضت لا سیما اذا اصابهم قطره بول قطعوا بمقاریض
در این عالم ام بعدالت رفتار کرد بلکه لطف است که فوق عدالت
رفتار کرده است که سطر کرده اعمال را مسئله الست که اما این
اعمال که صادر میشود از خداست یا از عبد ثابت است که بعض
گفته اند از خداست بعضی گفته اند خدا خالق کل شیء است
مگر افعال عباد که خود عباد خالق اعمال اند ترسیدند که کفر افتند
که افعال قبیح از خدا یعنی چه بلکه فرد در مدینه گفته است که ابن ملجم را
شفاعت میکنند و او داخل بهشت میشود ام ولیس التوبة للذین
الی قوله ولا الذین یموتون و هم کفار تا این ملجم ضربت کرد که اینها عقیده
دارند اگر ابوحنیفه گفت ترک بول باک و از وضو مجی علی جول
جناب صادق روز زمان گفت که من علی جعفر قائل شدم گفته
کل افعال از خداست و جعفر میگوید از خدا است و نگار شی

ستادن نمیشود ام گفت من در این باب مثله علی جعفر قائلم حق میگوید
روز قیامت خدا با پیاده شصت سال میآید و بر کرسی قرار میگیرد
و فاطمه زهرا میآید که پیراهن حسن را در دست دارد خدا میگوید به پیغمبر
مرا هم شکسته اند و جواب دادند پیغمبر به سند ام اینکه
خدا است و جمیع مطلق است و انهم که میگوید خدا خالق
نیست خلاف قرآن است که ... خالق ام اگر بگوئید بدان از ثواب
و خوب تا از خدا لازم میآید که بدانند معلول باشد اگر بگوئید
خدا دخیل در شر نیست و خدا شمل نیست اشکال که میگویند الا به
اگر بگوئید بنده در پای معصیت مستقل است بدانند مغلوب شد
و بعد دوم باشد مسئله تم این خدا صلح مرتکب شود و اگر قطع
کنند پس امر باطل شد از خدا باشند کفر است و اگر قطع
فیض کرده باشد و اگر کرده باشد کفر است شرک است الله
الشرک است بلکه در او است این که امام شد که تکلیف باید
الامرین فرمود پس این است که مدد از خدا است اما مدد
در یک ... زبان و در بدن چشم ام قطع فیض
از او

از هیچ عضو نکرده مدد و قوه برنگیر از خدا است رنگها از او است
دیگو پا رحیم ام هر رنگی میل دارد رنگ کی پس نه گر کر است و نه قطع
بدن است و نه تفویض است بلکه بالا است از این در وقت
عبادت شوق میدهد مدد و در معصیت مدد نمیکند مثل
شاول بنا اگر خواهد معصیت بکند توبه میکند
و در خواستن عبادت یاری میکند مثلا دیگر کمتر از خدا
و قوت و سبب یعنی از خدا میخواهد امام هر یکی و تمام
جهاد کنی این است و همه بر سر ما الحکما لا انفسنا طرفة
عین شب که گذشت بر خاطر دارد که دعا میکند که خدا
مرا و امثال که زنا کنم در سن هشتاد انم گفت تو را که خلق
زنا و بدان گفت اگر خدا مرا و اگذارد در اول کی معصیت
یونس طرفة العین و اگذارند للبنت ام بیمار خدا انها هم باید که حفظ
کند چشم تو نور دارد ملائکه میگویند قطع کنی و اگر نمیشود
اختیار با تو است چون مدد مید ... ملحق ... پس بعدالت
رفتار کرده است ام

رفتار کرده است و مدد در شتی ام عجب ان التی است از سنگ بقدر سنگ و از
انسان بقدر انسان و سنگ ام هم را قبول کرد از بت بودن و علیه
امام بود و مدد او بقدر او ... کفار گفتند که رسول خدا اگر تو میگوئی
که عابد و معبود در آتش اند پس عیسی و مریم را چه میگوئی گفت ما اسم
عند العقول است یعنی راضی شد با آن بت که عذاب ...
راضی شد است ... و مرد را ... میگوید ...
جرم راضی شد و نور راضی شد حدیث است مرسله بود که چهار صد
چنین بود و شکایت کرد که ... امر جاهی ... دارد بلا الله
و همانا ... عقلا خود قبول کرد اگر بعد شکایت کرد ... است
هر تو کرا ... کتب او ... از چهار صد سال پادشاهان جهت
عذاب بخواهد بر تو اگر ممکن نشود ... بکرد مثل علی که زن
نگرفت و علف ... حدیث غریب که دل سوز است بعد از
شهادت رسول چون سی سال امیر المومنین زنده بود در این
سی سال ... بود مگر دو عید که باب افطار و بعد از فاطمه
زهرا نخواست که ... طعام دنیا بخورد ... طریق ... عادت
دهیم و فرزند

دهید خود را ... در ... میگویند ... رحمت ... سعید ... که ... الله
بسم الله الرحمن الرحيم وصلى الله على محمد وآله
افضل الخلق ... عید الست خداوند خالق عالم نبوده ... عطا کرده محمد که
هیچ کس با مقام او نرسد و سلطنت با امیر المومنین عطا کرده است که هیچ کس به مقام او نرسد
و بعد ائمه و بعد انبیا علیهم السلام و نبوه ایشان صد هزار مرتبه پست تر است
از امامت ائمه ما علیهم السلام و جانشین ما ... امام داریم ... ایشان
امام و پیغمبر ... سلسلة الاکامة ... و ... العالمین
مثل الحمد لله رب العالمین ... المشهور ... افضل است
و او شیعه علی است خوب ... او شیعه علی است ... نوح
و آدم ... ابراهیم ... در قبول توبه آدم و نوح بلکه ...
... خدا قبول کرد توبه ایشان ... شیعه و ...
روایت کرده اند پس تعجب مکن که آدم و نوح هم امام و پیغمبر دار ... این است
که خالی ... قرآن ... و قبول ... حکم قرآن ... است
... المومنین ... امیر المومنین ... اند ...
و در این مقام ... است که ... الله
... است که ... میکند ... عدالت

چنان اند که اگر ... کرده باشند ... بود ... ولعاد
لما نهوا ... است که نیت المومن خیر من عمله و نیت الکافر شر
من عمله ... مقصد ... ائمه بود ... اگر این که
حضرت ... امانت دست ... سپرده بود ...
... و ... بر کرد ... دیگر ...
است کفت النار والعار ... است ... حکم ... اما جواب
دیگر تا بدانی که ... سال پادشاهی کرد ... ابد الدهر باید بسوزد
دو جواب دیگر اگر پادشاهی باشند ... سال سلطنت کنند
و ... داشته باشد ... کرده باشد و او را کامل در ...
کرده باشد ... باید بزند ... بکشند ...
... مرتبه بکشند مقابل خون ... پادشاه
کل ما للملک ... کرده ... قدر ... باشد ... پادشاه
در ... که خداوند ... پادشاه ... مثل ... فلان بکشند ...
... که از او ... مثل محمد و آل محمد ... نشنید
... مسلمان ... که اگر ... کرد ... معتبر است
این ... فلان و فلان ... کرده اند ... هزار ...

مذاعلی ذات او است مثل قدرت و علم ... که ... ذات ... کسی
... ممکن نبود ... خداوند ... قرار داد چون الصدیق
... و الطلب مردود ... محمد و آل محمد اند ...
عدالت ... داد که ... عدالت خدا ... شد که در ...
مقام ... کرده است اگر چه در ... امور دنیا و آخرت ... عدالت
رفتار کرده ... این ... مقام ... است در ... پیغمبر باید ...
... الشهادة و عادل ... پس ... صاحب
گناه ... سال ... خالدین فیها ما دامت السموات والارض و این
است که پیغمبر باید ... ملعون میگویند ... سال مسلمان
بوده و اصول دین دانسته ... اول آنکه
که امام ... پیغمبر باید ... خداوند ... دو نوع ... قرار داده است
یکی ... دیگری ... مقصود ... او است
ام سابق ... گناه ... اینکه ... بوده
و یک ... اگر کسی ... معصیت ...
... جواب امام است که ... مثل ...
و فلان و فلان ... که مومن و کافر ابدا ... چنان

مدام جمیع قدرتهای ممکنه بود که موافق حکمت بالغه او بوده است
صرف کرده تا محمد و آل محمد را خلق کرده است دیگر ما رعایا مثلا ابن ملجم
بود صد هزار مرتبه بسوزد هنوز کم است یک کسی که بشناسد امام را و
وضع ثابت ابن ملجم را میگوید که ما ابن ملجم را شفاعت میکنیم و او
داخل بهشت میشود لا ادم را بشکافد مطلقا تو را حاجب کذا برد در برزخ
به عمل بهشت خواهی رفت انعابد که هفتصد سال عبادت کرده بود
و حبه دانه انار را که آن عابد میگوید مرا بفضل خود به بهشت ببر
بگو ثواب هفتصد سال عبادت که خرج یک دانه انار شود ما امید داریم از لطف
ملائکه برگردانید تا حساب کنیم با او و الاحضر به عبادت او بطور
که خود او قبول کنند که عین عدالت است مقابل یک دانه انار میشود
باقی عمر که انار خورده ما طلبکار هستیم بکشید به جهنم لا اخر بگو عفو
خدا را در رو بی خدا میکند که مرا عفو فرما تا نجات میابد از
حال دانسته که دانه انار و نقره نان چه قدر حساب او مشکل است اما
مطلب نعمت است که در قرآن که نعمت است مراد ایشان هستند نعمت
ظاهره و باطنه اگر نعمه [illegible] بنگرید تا ایشان نعمت ولایت و امامت

اما عظم این

اما اعظم این نعمه چه قدر است که دل آدم ایشان خلق است [illegible] خلق در حشر
دو درجه اند یکی آنانکه از جهنم بیرون خواهند آمد و یکی آنکه مخلد است
اما اول کیست که معصیت عارض بوده است و اصل طینت ایشان پاک است
این است حضرت مثل [illegible] جهنم میکند و سوال مشکل که چرا اینها را میکوبند
[illegible] و دیگران که اسم محمد را [illegible] میکنند اما ذره محبت
در قلب ایشان هست مطالب رسول خود میکند که [illegible] ایشان و
اما یکی دیگر از کثرت معصیت چون [illegible] خلاف میشوند
مثل تو که سایه خود [illegible] توانند [illegible] دور کنی کفار و منافقین
ام از کثرت معصیت و عداوت ایشان علیهم [illegible] خود ایشان
شده و اصل ایشان [illegible] اگر به بهشت [illegible] برند
جهنم با او است و خود خواسته از خدا که ابدا همین باشند
از باطن [illegible] بیرون میاید و از کوزه آب [illegible]
[illegible] خواهند بود خود او خواسته است اگر [illegible] بدهند
خلاف عدالت است معنی ابد جا باشند در بهشت و کافر ابدا باشند
در جهنم است در [illegible] از [illegible] در آدم

نه این است که ان ما جوارح از او است جزو او است بدن [illegible]
و لازم ان این است نجاست [illegible] است و [illegible]
با مطلب است این است که در قیامت از [illegible]
میاید که [illegible] ذات ایشان طیب است مثل [illegible] که
ذات طیب دارد اما [illegible] دارد به سبب محبت فلان او و
در جهنم میاندازند و او التماس به رسول خدا او را [illegible]
تا امام حسین او را نجات میدهد تا او [illegible] سوخت [illegible]
نجاه است مثل دنیا که فساد [illegible] میشود [illegible]
در دنیا تو به [illegible] محتاج [illegible]
پس مطلب ظاهر شد [illegible] از امام است که حضرت
موسی به مناجات رفت ندا آمد که بنده [illegible] در [illegible] از
دنیا رفته است او [illegible] او را غسل بده [illegible]
سایر صورت او است و از دنیا رفته خدایا این بنده مومن [illegible]
و با من حال است [illegible] او [illegible] علت [illegible] حکایت
[illegible] از خدا که معنی حکایت این است که [illegible]
او ظلم کرده است مثل [illegible] در [illegible] حکایت [illegible] خود [illegible]

خداوند

خداوند موسی [illegible] نعمت [illegible] او ذخیره کرده ام این است
که در محشر [illegible] فقرا که کاش [illegible] موسی [illegible]
که این بنده مومن [illegible] است [illegible] موسی [illegible] که در محشر
او بود در [illegible] حساب [illegible] حساب این [illegible]
اما امیر المومنین [illegible] بود که [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] آیه [illegible] مثقال حبه [illegible]
میگوید و معنی [illegible] خردل [illegible]
[illegible] حضرت موسی [illegible] حکایت این [illegible]
این است که حساب [illegible] لفظ خردل میاید [illegible] خدا از
قطره ای که ریخته باشد و اسراف کرده باشد و این حساب [illegible]
امیر المومنین است [illegible] او حساب میکند او امام المتقین [illegible] آدم و نوح
و دیگران هم [illegible] در قیامت حساب [illegible] که این
خلیفه الله فی الارض لا آدم [illegible] مراد [illegible] داود
[illegible] مراد [illegible] هارون برادر موسی که اخلفنی فی قومی
در حق داود [illegible] است تا [illegible] خدا

فرض میکنم هر چاهی از دریای علم افتاد در سر ابرار ولایت تو بود
امر میکند ملائکه که بروید کلید بهشت و جهنم را بیاورید در خدمت
رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم دعا کنند در قیامت اول صاحب که رسیده
میشود هر که بود در عاشیه فاطمه زهرا است زیرا که عاشیه سراسر که
تربت یازده پسر او کشته اند که یکی ابی عبدالله است
دیگری حلاو یکی فلان در قرآن هست که واذا الموؤدة سئلت بای
موؤدة اما تبت که در جای محکم گذارده باشند در موؤده است
یکی محسن سقط شده که قنفذ که بر خون اما موؤده دیگر ساها
پسران خون است با مثل آنها ع افصح بر حق لحق با نجار رسید
بدانید که از میان اصحاب حضرت امیر کرام که کشته شدند
کسی بود مثل تکرد و گذارد میان میان خاک از جانب خدا مامور
بدفن شدن بدن حضرت امیر است خدا را فرستم که بدن او در رامان
بماند و شش ماه از عمر گذشته بود که آمد که جای او را او و دار قرار دادم
سبب انی است که حضرت مهدی نشسته که هر روز در آفتاب
با آنکه طلا ذهب آسیا خاستنی که تا مهدی است که سراد تا وقت الافآ

لاه شام

لاه شام او نداشت با مهدی است که در مجلس یزید چوب خیزران
که بر ترین چوب جاست او قامت آن چوب را نداشت با مهدی است
که در ورود شام که نشستند خانه اهل بیت را و خم میکند بزد و
سنگ بر مهدی اشتی در بعضی از کتب است که سر بام که ااز
یزید از بهر یکی سوال کرد تا رسید به سر کوچکی گفت این
سر کیست نوشته است که تا شنید که آن حضرت دیدم پیکرش
ریسمان در گردن و پای برهنه مرتاد زد که مادرش بمیرد
تم زنده باشم آخر بتاریخ روز یکشنبه ۲ شهر رمضان المبارک ۱۲۸

[illegible]

المجلس التاسع والعشرون

بسم الله الرحمن الرحیم وصلی الله علی محمد وآل محمد الطیبین الطاهرین المعصومین
اهل کلام در مسئله علم الله خداوند رسول او و ائمه علیهم السلام بود و بعضی از
مسائل این مسئله بیان شد و الیوم در کلام در بقیه همان مسئله است در جمیع عوالم
محمد ص اشرف از کل خلق است عقلاً و نقلاً و در کمالات هم که رسول خدا و ائمه هم
دارند مگر بعضی از صحابه اگرچه در احادیث است که ائمه هم در آن معانی با آنحضرت
شریک اند مثل علم سایه اش صوم و صال که امتحان است و بر خود آنحضرت
جایز است و از خصایص است و بعضی از علما گفته اند در ائمه جایز است عوالم
العلوم صد جلد است تا اکنون شصت جلد او که موجود است و اسم اخبار اهل بیت و معتبر است

شیخ حر عاملی کتابی در اثبات امامت نوشته است اثبات الهداة اسم او
اساسی صد و ده است در آن کتاب در قرآن قریب به صد آیه متعلق به کلام
و باب کلام در اصول دین است و مقصد اهم شاهد اصول دین است آیة الکرسی
به سلسله که عروة الوثقی و ن و القلم و نور الذی ... صراط است مراد
امیرالمؤمنین است دانسته اند به همه دلیل پیغمبر و امام معصوم مقام عصمت
ایشان تمام تر از سایر انبیاء است با یکی اختلاف در احوال آنحضرت
که سهو و نسیان دارد یا نه مشهور است و اینهم قصد به تو بعض میگویند
آنکه دلالت ندارد بلکه اراده دارد بلکه چنان نکند نداشته اند
که عصمت کرام است خیالات مثل تو است بعضی نسبت دروغ
بخدا و رسول داده و گفته ما تمام میکنیم دین خدا را الیوم اکملت لکم
نسبت یکی هم گفت نه غسل و نه طهارت میخواهد مثل آنکه یکی گفت
علی رحمت فلان است و یکی هم گفت علی خدا است یکی هم گفت که
در معراج خدا گفت از رسول [illegible] که جبرئیل از زمان
[illegible] که سیصد سال است [illegible] بوده شبیه کرده [illegible]
والا فی [illegible] امیر [illegible] اما در عرصه
امکان [illegible] خلق میکند که جمیع کمال باشد [illegible] یا نه

اما متوان است

اما متوان است که حق سبحانه خلق کند یا نه و تجلیل هم که نیست و قدرت تام
که بر همه چیز دارد شما از جمیع ادیان سوال کنید که اشرف کل خلق و عرصه
امکان کیست به یکی از اینها میگویند که آدم و نوح و موسی اگر است ساعد او هم هو
واسطه قرار داد دیگر حال اینها که ایشان اشرف است که قرار داد تجلیل کرد که کمال کمال
تو با ایشان بدهد مثلاً مثل الشمس که اگر صد هزار سال میان خاک بماند کم
نمیشود اما این کمال ابد نهایت استغنای دریا نه مثل که یکی از خدام ایشان است
کی نسبت سهو و شک باو نداد خوب اما در ایشان این کمال تجلیل کرد
و آنکه مستلزم ترجیح مرجوح است بر راجح حدیث است که جبرئیل
بصورت اصلی دارد یکی نشد مگر بر حجر علی که بصورت اصلی نازل
شد بر محمد صورتی داشت یعنی چه صورت اصلی و غیر اصلی ایمان
نور اول که خلق جبرئیل از او بود او است یا نه خدا رحمت کند کسی را
که عقیده اش نکو باشد نمیدانیم که گفته اند آن مقام اول او مقام علی کرده باشند
احکام و امور است از خدا و ~~صورت مختلفه دیگر~~ جایی که انکار کرده اند
که واحد مختلف بصورت مختلفه باشد در یکی از آن مثل حکایت [illegible] علی اهم
صدها از آدم در یکی از آن میمیرند اسم ملائکه موش تو میخورد و علی تو کمتر از

از ملا امور است میدانند اگر یکی از جبرئیل در یکی از آن بر صد مغز نازل شد
استبعاد نمیکند اما اگر یکی بعقد جا متعجب شگرف است [illegible] طلحه [illegible]
در ذکر فع مراکشف کشفند کمیز در دست اوست و [illegible] زند هم مکو
طلحه گفت وار برتو خبا و منیم همه [illegible] از جانب اوست مع از
[illegible] وار حد و راست اسم خدا و کی نیست اسماء ثلثه التی ارکان
کل شی اثبا نند و انه سبح اسمه بالسمائه کل شی ابا فوقند و سمع و علم
لفظ ابنها که از زبان تو هست انها که نیست در کاف و واو [illegible]
که اسم غیر مسمی است و علم آدم الاسماء جبرئیل با آدم [illegible]
انا ارکان لو تعلم تو گفتم گفت بلی گفت محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین و فرمودند
نحن اسماء الله ایه عظمی خدا است و اسم اعظم خدا است و از اسم
بی مسمی [illegible] این کرینا عرف الله گفتند [illegible] او بند
طلحه گفت [illegible] آنها [illegible] تا مثل جوان [illegible] که [illegible] بود [illegible]
مسلک تمام شود که بگوید نه نه قبول [illegible] صاحب امیر المومنین [illegible]
فرمودند [illegible] که اول [illegible] گفت الحمد [illegible] و تو
و این [illegible] جبرئیل [illegible] بصورت اصلی که [illegible]
دیدن [illegible] بصورت اصلی [illegible] امام [illegible] بصورت
الصحابه [illegible] استبعاد [illegible] که امام
[illegible]

تو در [illegible] جا با جل [illegible] در یکی از صعاب سوال کردند جوان [illegible]
معجزه خواست حضرت بدر دست و کوه اشاره کرد و مرده زنده کرد [illegible]
معجزه ظاهر نمودند آن جوان گفت که تو کیستی فرمودند نه مولی و [illegible]
انا عبد من عبید محمد [illegible] نکته که این [illegible] لفظیست
خبر بلکه حقیقت چنین است رسول خدا [illegible] آدم [illegible]
امتثال بحکم خدا [illegible] است [illegible] خدا احکام خدا را امتثال نمود
عبد کامل محمد [illegible] و معرفت رب الکعبه این است که [illegible]
شدم [illegible] یافتم عبید گفته است
چون عباد کامل ائمه و حضرت فاطمه بودند و از [illegible] فاطمه [illegible]
خطا [illegible] عصمت داشت وقتی که خدا [illegible] کامل خلق کرد
تا روز قیامت [illegible] مرتبه قرار داد [illegible] که فرمود [illegible]
[illegible] من آدم [illegible] که خدا [illegible] عقد [illegible]
[illegible] السعدا [illegible] مادر [illegible] جبرئیل [illegible] که [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] سوره [illegible]
که نازل شد که [illegible] فاطمه [illegible]
فرمود [illegible] صادق [illegible] بر [illegible] از [illegible]

چون بر سر [illegible] اول این است که چهار زن دائم [illegible]
حوریه [illegible] که [illegible] دارد دائم داود و فاطمه است
[illegible] از فاطمه صادر شد از رسول خدا [illegible]
و از امیر المومنین و ائمه [illegible] بیرون [illegible]
چون مقام [illegible] بود [illegible] شریعت [illegible] تعلیم کنند بخلق و از ائمه
صادر شد [illegible] در حقوق [illegible] ثابت [illegible]
[illegible] در حقوق [illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] از [illegible] و در [illegible] المشرق و المغرب
لا اله الا هو [illegible] و [illegible] فاطمه [illegible] گفت [illegible] رسول خدا
در [illegible] کرد [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] که از اول
خلقت [illegible] در اوست [illegible] در اوست [illegible] در
[illegible] صادق [illegible] بود [illegible]
فرمودند مصحف [illegible] فاطمه است [illegible]
و این [illegible] رسول خدا [illegible] جبرئیل
[illegible] که سلام [illegible] تا [illegible] قیامت [illegible]
[illegible] الرسول
[illegible] فاطمه

علم فاطمه [illegible] که [illegible] از [illegible] که خدا [illegible] در [illegible]
رسول خدا [illegible] جبرئیل [illegible] اذن داد [illegible] السلم
اذن نداد [illegible] مادر [illegible] آن [illegible] شریف
که [illegible] فرمودند فاطمه و [illegible] او [illegible] مرتبه
از این [illegible] انما یرید الله لیذهب عنکم [illegible] این [illegible] بر عصمت
لفظ اراده فرمود خدا [illegible] امام فرمودند
اراده [illegible] اراده [illegible] که امام فرمود [illegible]
چون [illegible] الفاظ [illegible] علم ائمه
طاهر این دلیل [illegible] از [illegible] اصحاب
[illegible] عصمت [illegible]
باز فرموده است الطیبات للطیبین [illegible] طیب [illegible]
طیب خواهد بود [illegible] در [illegible] کل [illegible]
ثابت کردند [illegible] که ابدا گناه نکرد
[illegible] میگویند [illegible] میگوید
چون [illegible] در کتاب [illegible] است
میگویند وقتی که در شکم مادر که بود [illegible]
1 اما این [illegible] امامت است [illegible] خدا [illegible] است

در فضایل فاطمه [illegible]

خلق کرده است روزی خاتون قیامت عمر کردار بور شما بوکجا
بر سینه ابن القاسم یوم العشرا ای در برد میدان ایستاده ام هر یک از
شیعیان ما که سبک باشد میدان او از عملش معاودر سایه عرش خدا
دید وسعه بر است نور سواره داخل است بعد در سفینه علم
که ادق من الشعر و اظلم من الليل واحد من الكهف ای دوستان ما
راه منتهی که نظر اینان بر افتی آمد مقنعه متبوع ... ...
متبوع ... که بجا بیند دستان فاطمه و پیر ... او انقنعه رشته
مجیب است وکسانی که رشته ها از دیباج در صفه است گویا مقنعه
مجیب ظاهر گویا بر سر زینب خواتون بود و دلیل آنکه در مجلس یزید
که لباس ما اورد گفته فرمود بلکو مقنعه حرام فاطمه ای
در زمان ما اهلبیت علیهم این بود که زنان ... که برکان بود در امیر
سر چادر بر رو ... ام بر او پوشید بر کمر او ... به بنده این است که دختر
حاتم که او را در نزد حضرت رسول دید به چادر و چادر فرمود این است
تکیه دخت حاتم ... حاتم ... حفظ ... کنید ما او بخشیدیم
مثله او بخشیدیم اما او را سر سعد آن ملعون ... بود دار از اهل
مکه و مدینه بود بعد از شهادت اول کسی او این بود که ... ابتدا
عمارت کند

عمارت کنند در بعضی از کتب است که گفته اول مسجد زینب و بر دارید
چهار صد نفر داخل خیمه شدند کاشی ... لباس سر دور تاکنفا میکردند که
... که تازیانه بر سر طفلها میزدند چه قدر ... بودند که از ... و از
... کهنه دست بردند آتشی ... خیمه را بسوزند با این حال
اهل بیت در معبد امام که خیمه خاصی و بود جمع بودند نعمر سعد گفتند
هر قدر تازیانه میزنیم بر طفلها از مال بیرون نمیروند ام گفت خیمه را
آتش زنید محمد مسلوبه دید در این وقت دیدم زنی با بانی ...
فریاد و فغان ... ... دیدم که ... گفتم چرا ... گفت
من در این خیمه بیماری دارم دیدم بالای سر جوان بیمار ایستاده
و میگوید عمر سعد که خیمه ما را میسوزاند ... ... و ...
آورده که چشم زینب خاتون بر عمر سعد افتاد دو کلمه گفت یکی
گفت بگو لباس ما اورد کنند کلمه دویم با این سعد ملعون ...
... بگو ... که این طفلها را ... زنان ...
اما روایت است که دختران فاطمه با لرزه در میان ابدان ...

بتاریخ یوم ۴ شنبه سلخ رمضان المبارک ۱۲۸ الکلام در مسئله عصمت بود
اعظم مسائلی از اسلام معرفت امام است اسلام با این مسئله است
وقتی امام واجبات را شمردند و معاد ... واجب ...
امیر المؤمنین ... است ام عصمت ... معنی کنیم ...
در فقه که معتبر ترین کتابها است گفته است نماز جماعت کنید که
سه خاصیت دارد یکی آنکه خدا دو ثواب میدهد یکی نماز و یکی هم جماعت
و یکی دیگر آنکه ثواب جماعت ... ... ثواب نماز
و نه جماعت دارند و حدیث است این اما آنکه ثواب هر دو
دارد او کسی است که عقب امام است و کسی که دوش بدوش امام است
یک ثواب دارد و آنکه مقدم است ... امام ...
و قول ... ... دیگر آنکه کسی که زکوه ... خمس ...
باشد موافق ظاهر اخبار و احادیث اگر ... کافر مرده است ...
فان الله غنی عن العالمین اما ... اگر ... قیراط زیاد ...
... و مردکی از سادات ... ... اوبر ...
و همچنین است زکوه

و همچنین است زکوه ... که در قیامت او را بیاورند ... از
سادات بر ذمه اش باشد ... روزی عرض کردم که خدا فرموده
است که ان الله عنده علم الساعة مشهور است که بغیر از خدا کسی
قیامت را نمیداند و ظاهر ... این است که امام نمیداند چون علم
غیب است ... که ثابت شد و کبری ... که این است عالم الغيب
لا يظهر على غيبه احدا ... در چند حدیث است که علم غیب علم خدا ...
و منازل قیامت ... و ... دنیا ... عالم ...
میدانند علم ساعت ... نمیدانند ... فرمودند حکم ما حکم پیغمبر است ام
امام در بیت الطشت حکم کرد که در ... دختر کرم است و ...
ان کرم این قدر است ... دست دراز کرد و ...
کاو ... در مدینه ... ذبح کنند حضرت امام حسن
فرمود حامله است و طفل او ... است چون ذبح کردند
بود که حضرت فرموده بودند ... حدیث امام
جواد رسید نه ساله بودند ...

گفت در دلم گذشت که این طفل که از مدینه بیرون نرفته است که ناگاه گفت
ای سالم در چه گذرانی در مقولات امام جواد را ببخشا [illegible]
و در هر کار [illegible] گفت [illegible] روز دیگر در قلب
گذشت که چرا رنگ پدرش رضا سفید [illegible] که ناگاه دیدم
رنگ آنحضرت سرخ شد و باز زرد شد باز سفید شد باز سیاه شد
باز پیر رنگ شد باز بلند شد که حد او [illegible] باز گفت سالم نظر کرد
باز او [illegible] دیدم [illegible] است که یاد [illegible]
تعلیم داده‌اند یکی از مقامات این بزرگواران عصمت کبری است
که خدا بایشان داده است و واجب است که امام خود معصوم باشد و همچنین
معصوم باشد [illegible] عصمت [illegible] که [illegible]
[illegible] دلیل عقلی بر عصمت [illegible] اگر حجت نباشد برای
اعتماد [illegible]
پس حجت [illegible] تمام نمیشود گفتیم تمام نورهای عالم از نور رسول الله خلق
شده است اگر کسی بگوید از ذات او [illegible] خلق شده است کافر است
بلکه خدا خلق

بلکه خدا خلق میکند آنچه بخواهد و آن نور چنان نوری است که تمام اولیاء بصورت
[illegible] ظاهر شد [illegible] که [illegible] در طور [illegible] از [illegible]
نور [illegible] نور ایشان [illegible] بود پس ظلمت [illegible] ندارد [illegible]
نور [illegible] کلا [illegible] دائما [illegible]
[illegible] نور [illegible] از صد هزار [illegible] عالم خلق شد بلکه [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible] در مقام بیان
تشریع [illegible] کردند اما امام که [illegible] از حکیم [illegible]
[illegible]
[illegible] که صد هزار سال قبل از [illegible] عالم خلق شود اما ظلمت [illegible] نور [illegible] دارد
[illegible] ظلمت [illegible] خورشید از [illegible] نور
[illegible] السلام [illegible] حضرت [illegible]
کردند [illegible] کرده بود و [illegible] در [illegible] آنحضرت [illegible]
[illegible] که [illegible] در قلب [illegible] که [illegible] از این
[illegible] ناگاه دیدم از [illegible]
[illegible] بلند شد که [illegible] حضرت [illegible] السلام

او [illegible] علم [illegible] است
[illegible] حضرت [illegible] فرمودند [illegible]
[illegible] جواد [illegible] فرمودند
در قلب [illegible] گذشت که [illegible]
می کنند [illegible] است [illegible]
که [illegible] علم [illegible] دارم
از [illegible] که [illegible] است
[illegible]
[illegible] سلام کرد [illegible]
[illegible] سلام کرد که السلام علیک
[illegible]
[illegible] صد هزار [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] کرده است
[illegible]
[illegible] فرمودند [illegible]
[illegible]

فرمودند [illegible] که [illegible] دارد از
صد هزار [illegible] عالم [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible]
[illegible] در [illegible]
[illegible]
[illegible] گفت [illegible]
که [illegible]
و [illegible] عالم [illegible]
[illegible]
گفت [illegible]
[illegible] گفت او [illegible]
[illegible] گفت او [illegible]
در [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] فرمودند
[illegible] از
[illegible] مبارک

[illegible]

از [illegible] واولاد امام جواد [illegible] ام الفضل
در مرض [illegible] حضرت امر کرد [illegible] که [illegible] آب [illegible]
[illegible] آب [illegible] خوردن [illegible] است [illegible]
بلند شد [illegible] آب [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] که ناگاه صدای بلند شد که السلام علیک [illegible] حضرت
امام علی النقی آمد [illegible] چون [illegible]
[illegible] از [illegible]
حضرت جواد [illegible] فرمودند [illegible]
[illegible] از دنیا [illegible] و از احادیث
معلوم میشود [illegible]
[illegible] امام [illegible] کرد [illegible] امام جواد
از دنیا رحلت [illegible] ام الفضل که [illegible]
[illegible] سه روز [illegible] امام
[illegible] سه روز [illegible] بود
[illegible] امام جواد [illegible] دادند [illegible] گفت

دیدم که آب بران بود بیرون شد و آب بدین بمن رسید الخ
شخص برهنه بود باید کفن اگر لباسی دارد با همون لباس اورا
دفن کنند اما حال علیه السلام لباس داشت ما باد روقت دفن کفن
داشت در زیارت است که السلام علی المدفون بلا کفن
یا به برهنه بود [illegible] را [illegible]
بتاریخ غره شوال المکرم سنه ۱۲۸ [illegible] و هو یوم العید
سوال شد که عید شما کیست فرمودند یوم افضل الله فیه
عرض شد که کمل کمالات امکانیه مخصوص بمحمد و آل محمد است اجمعین
گمان کرده اند بعض
در کتب رجال است که
صعصعه که از اصحاب امیر علیه السلام است درباره او گفته اند و اینها
عرف حق امیر المومنین الا صعصعه و اصحابه امام این است [illegible]
حق امام برابر کسی است اما که شناخته است [illegible] که خدا زمان [illegible]
طقطع کرد قطعه بآدم و قطعه بنوح و قطعه بخلیل الخ [illegible]
الخ که الامونه طریق جدا که اینها داشتند مثل بیمار [illegible]
در کار دارد خدا هم [illegible] محل [illegible] معقدار [illegible] کنند
[illegible] بود در بیت المقدس دعا کنید و پس الخ غلام آدم
طریقه مخصوص داشت آن قطعه زمان از او بود و بعد [illegible]
آمد و بعد نوح

آمد و بعد نوح آمد و در مدت طولانی هشت نفر ایمان آوردند و ما آمن معه الا
قلیل و بعد از رسول خدا هم با حضرت امیر چهار نفر ایمان آوردند [illegible]
نوح که [illegible] سنگ [illegible] تا مدت چهار صد و پنجاه سال بار بعد اهل
کشتی هشت نفر بودند که عالم اولاد این هشت نفر بودند در [illegible] آب
[illegible] حضرت امیر [illegible] بار [illegible] بعد از خلیل
اسرائیل و بنی اسماعیل شدند دین ابراهیم برقرار بود تا زمان رسول خدا
است که عبد المطلب از اوصیاء [illegible] خلیل [illegible] و آباء رسول بر دین ابراهیم
بودند [illegible] این است که عبد المطلب نذر قربانی کرد [illegible]
ابراهیم بود [illegible] قربانی کرد الخ پس این زمان [illegible] ابراهیم
بود تا زمان رسول که دین او ناسخ تمام ادیان شد و حال [illegible]
[illegible] زمان و وقت بود و رسول خدا هم [illegible] زمان [illegible]
تا قیامت جبرئیل [illegible] بود [illegible] تا [illegible] است
که اخبار [illegible] است [illegible] الخ و امثال این که دلالت دارد که قبل از وجود
آدم پیغمبر بود اما پیغمبر است بود و در زیارت که [illegible] السلام
این در [illegible] است پس پیغمبر بود [illegible] رسول خدا و توبه آدم قبول نمیشود

مگر بسبب توسل ایشان و ابراهیم اسم و [illegible] خدا او را در آتش [illegible] و مولی
متوسل [illegible] سوره [illegible] الخ انبیاء
ابراهیم [illegible] میکند که خداوند [illegible] مرتبه [illegible]
[illegible] بیشتر [illegible] پس حاصل [illegible]
امام است [illegible] امام [illegible] و المغارب است [illegible]
که آفتاب سلام کرد که السلام علیک یا اول یا آخر و یا ظاهر یا باطن الخ سوال
کردند که یعنی چه فرمود [illegible] اول [illegible] ایمان آورده اند و این [illegible]
الخ خیال کردند اول [illegible] یعنی اول [illegible] بعد از رسول ایمان [illegible]
در آن عالم [illegible] و معنی قول جبرئیل که [illegible] استاد [illegible]
یعنی الخ و معنی خلق الله آدم علی صورته الخ اگر شریعت [illegible]
خدا [illegible] پس [illegible] بآدم و [illegible] نوح و [illegible] ابراهیم در آتش
بواسطه ایشان قبول شده الخ صعصعه [illegible] رسول [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible] سوال [illegible] اگر [illegible]
جواب [illegible] چهار صد هزار سال قبل از خلقت آدم [illegible]
[illegible] محمد [illegible]
[illegible] ایشان بود [illegible]
چند [illegible] سال [illegible] در [illegible] کرده اند [illegible]
ابراهیم

[illegible] هزار عالم [illegible] و امثال امر خدا
که [illegible] صعصعه [illegible] شود و [illegible] است
[illegible] بود [illegible] صعصعه [illegible] خلیل [illegible]
[illegible] لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا [illegible]
که [illegible] داخل [illegible] مرده زنده کردن [illegible] امام [illegible]
ده هزار مرده زنده شده اند الخ [illegible] صعصعه [illegible]
[illegible] هزار [illegible]
چند هزار [illegible] سوره [illegible]
[illegible] داخل بیت المقدس شو [illegible] ولادت [illegible]
[illegible] فاطمه بنت اسد داخل [illegible] عبد المطلب [illegible] فاطمه
[illegible] شد الخ [illegible] مرتضی [illegible] فاطمه گفت خدا [illegible]
[illegible] چهار [illegible] هزار سال قبل از خلقت عالم خلق [illegible]
حضرت امام عالم [illegible] امام [illegible]
[illegible] امام [illegible] متولد شد [illegible]
[illegible] داخل [illegible] امام [illegible] متولد میشود کل کمالات [illegible]
[illegible] متولد شد [illegible] کرده [illegible]

بود جاد الحقا و بسجد رفت و گفت حمد خدای را که مرا والد صالح عطا کرد و مرا منزل جلیل
عطا فرمود حمد خدای را که مرا خلق کرد پاد نور و مرا یاد خرج و جای قدم مرا بالا بدند
و ساقی کوثر و حامل علم الهی گفت جواب بدارم هارد است که ناه اسرار کلام برداشت
و ضمیر پدرم که مادر مرا بر پشت کرد هزار سال در جدار عرش و در دریای صفا بود
نامه و صد هزار سال قبل از خلقت عالم طیب و طاهر بوده است و گویند
غسل داد که ها در دنیا و آخرت مرا از خلق سلک است ... روایت که فرزند
او در این بازار بهای ام لا تشعبان در عبدالله از تو فرا منش بمیکنند و حضرت در روز
عاشورا در عفطه رحم کنید ... بود ملک در احوال علی امیر که ... بود ارهوا هذا الذی
فاطمه گفت لباسی ندارم که ناگاه قدیمی آمد که هدیه ... هذا من الله الغالب الی علی ابن
ابی طالب دید بر ابی نوری بود که بر او بپوشانید و عمامه که ... و علی نوری
اما عمامه ... پیراهن خون ... در خواست ... بگیرند ... کلام
کمشی ... بلند کرد و حق الحضرت ... و احد ... که ... اسباب عصمت بود
مرد صدای زنی بلند ... کجاست ... از آن ... دید ... و ... بود
سکینه لا ... گفت ... در وصور خواهد
انکشف ... حق ...

حیث و یکم رمضان در کربلا نوشته شد

بقول مشهور روز جمعه ۱۲۰ شهر رمضان المبارک که سنه ... بود
جناب محمد کوفه روانه شد و در آن روز سی و هفت سال و شش روز کم
از عمر شریف جناب امام حسن گذشته بود بر منبر برآمد شیخ طوسی در امالی
از معروف ابن ابی الطفیل روایت کرده که چون امام حسن علیه السلام از
پدر بزرگوار بر منبر رفت و خواست سخن گوید گریه گلویش را گرفت
نتوانست ساعتی نشست و بعد از آن برخاست پس از حمد و
ثنای الهی فرمود ایها الناس منم فرزند بشیر و منم فرزند نذیر و منم پسر
سراج منیر و مائیم اهل بیتی که خدا رجس را از ایشان دور ساخته و ایشان را
طاهر ساخته کرده و مائیم یکی از دو ثقل اعظم که جدم ... انی تارک
فیکم الثقلین کتاب الله و عترتی لن یفترقا حتی یردا علی الحوض و مائیم
ذوی القربی که خدا ... قل لا اسئلکم علیه اجرا الا المودة
فی القربی ایها الناس دیشب از میان شما رفت کسی که ...
بر او سبقت نگرفتند ... بزرگوارم
از دنیا رفت و باقی ... است از آن حضرت ... درهم
که خواست کنیزی برای ام کلثوم بخرد و گریه گلویش را گرفت
که سخن آن حضرت قطع شد که ... از اهل مجلس برآمد

ابوالفرج و دیگران گویند ... ساختن درمیان از اشعار ابی عمرو
سلونی که ... جراحت آنحضرت کرد امر کرد نمود
تمام ... جگر گوسفند را آوردند و رگی از او جدا کرده داخل جراحت ساختند
بیرون آوردند دیدند که سفیدی ... آنحضرت است
گفت ای ... بهم ... آنحضرت رسیده و عمرا امیر
المومنین ... روایت کرده است

و از محمد ... روز ... در اطراف خانه ... شدند
و فریاد ... کشیدند و ... بعد از ذن ... روز
داخل خانه شدند و سلام ... ابن ... بر آنحضرت
داخل شدیم عصابه زردی بر سر ... آنحضرت بسته بود و ند
و ... عصابه ... داده ...
... در کمال ضعف و نقاهت ... سلونی قبل ان
تفقدونی ... که ... بنیاد
و ... سوال ... ابن ... خواست
و گفت ... علی المولی النقی ابی الاطهار حیدرة الزکی
آنحضرت نظر ... و ... چگونه خواهد بود حال ...

در شب نوزدهم ... ابن ...
در مسجد بود ناگاه شنید که اشعث
میگوید که ای ابن ملجم زود باش و
حاجت خود را برآور که چون صبح
طالع شود رسوا میشوی چون حجر
ابن عدی را شنید ...
... و با اشعث گفت ای اعور
ملعون اراده کشتن علی داری
... حضرت امیر المومنین ...
که آنحضرت را خبر دهد ...

در فصول المهمه ... روایت شده است فحدر المطالب ... امیر المومنین
لما حمله الحسن علیه السلام و الحسین الی بکاء ... فیه و جدا فاها ... فنفس ... منه
رائحة المسک ... قال الحسن بن علی انا الحسن بن علی ... و التنزیل
خلیفة ابیه فقال نعم ثم قال و هذا الحسن ابن علی سبط الوحی و فطیم النبوة ...
فقال نعم ثم قال هذا امیر المومنین و سید الوصیین و خلیفة رب العالمین فقال نعم فقال سلما
الی ... وعد الله فقال ... امرنا ان لا نسلمها الا الی احد الوصیین ...
من انت منهما فکشف النقاب عن وجهه و اذا هو امیر المومنین فتبسم الحسن من ذلک
فقال له ... یا اباه ... نفس فی شرق الارض و غربها الا ...
فی ... الهجری قال دخلنا علی ابی محمد الحسن بعد مضی ابیه امیر المومنین
فتذاکرنا شوقنا الیه فقال الحسن ... ان تروه فقلنا نعم ... لنا ذلک و
قد مضی لسبیله فضرب بیده الی ستر کان معلقا علی باب فی صدر المجلس فرفعه و قال انظروا
من فی هذا البیت فاذا امیر المومنین ... کما اثباته فی حیوته فقالوا هو هو ثم
خلی الستر من یده فقال بعضنا لبعض هذا الذی ... من الحسن کالذی کنا نشاهد
من امیر المومنین من معجزات ... عن الباقر ... قال جماعة من الناس ... الحسن
فلیتم الی الحسن فقالوا یابن رسول الله ما عندک من عجائب ... التی کان یرینا ها فقال
هل تعرفون ... فرفع سترا کان علی باب بیت ثم قال انظروا الی البیت

فینا نزلت الانفال

فی المتقی علی

فی الملت عن امیر المومنین المرتضی علی ع

با سلمان انا مایتنا اذا امات لم یمت

وقتلونا لنالم یقتل وغاب لم یغب

ولم یلد ولم نولد فی البطون ولا اقیاس بنا

احد من الناس

شب ۲ دومحرم علامه

درحدیث محمد ابن حنیفه در معنی تا انجا که حضرت شهید شدند محمد کوتهمنزاد ستاره یکروز قبل از لیله الهریر خود حضرت مشغول جنگ بود دختر که نزدیک بود با این عمر عاص آمدند وبمبارز طلبیدند حضرت امام حسن وامام حسین سوار شدند که خبر بحضرت دادند بتعجیل آمدند وهردو را برگردانیدند وفرمودند حسن زنده باشد و شما بروید ای سید الشهدا هرگز نگفت حسین کشته شد لا بفراستم لکن فرمود انا قتیل العبره یعنی کشته شدم که هرگاه که اسم مرا میبرند گریه میکنند وعلی در دست رسول خدا بود میکرد انبیا داوود که جبرئیل آمد که یا رسول الله توسط امت این حلق بکرده احد وحضرت امیر به سرش زنند آن صوحان رفته شد ومشغول بود که خاستند سر درداشت دست خود را به او گذارد مورا فرمود است غفر الله ربی واتوب الیه وفرمودند که همین بنوشتند در رقبات ازاین سوال میکنند ازآنکه کسانی که زلف خود بکار

ب تکلم

شب نوزدهم در رحمن مهلک کرکار

در شب معراج فرمود حق تعالی یا احمد نظر کن پس چه بینی رسول خدا نظر کرد دید آسمانها وزمین وجماد ونبات وصحرا ودریا وماهی ها و ماهی ها را پر وبال بسیار مشاهده فرمود پس دید که برکل این موجودات اسم علی ثبت است وباز فرمود نظر کن به بین چه بینی چون نظر کرد این مرتبه عیسی دید از جواهر بزرگتر از عرش وکرسی در میان او دید صورت علی ابن ابی طالب ع ابن جوزی در مجمع البحرین در لغت عصی نوشته است که خداوند فرمودند البیت علی نفسی من اطاع علیا ادخلته الجنة وان عصی ولو عصانی ومن عصی علیا ادخلته النار وان اطاعنی بعد الموت امام حسن بمنبر وخطبه خواند بقول مشهور صبح روز جمعه ۲۰ شهر رمضان سال چهلم هجرت بود واز عمر آن بزرگوار شصت وسه سال گذشته بود والاشقی روزانه در ورقهای هجرت چون ثلثی از شب بیست یکم گذشت روح مقدس آن حضرت بر ریاض رضوان پرواز نمود مشهور آنست که عمر شریف آن حضرت در آن وقت شصت وسه سال بود با حضرت رسالت بعد از بعثت در مکه سیزده سال ماند وده سال از عمر شریفش گذشته بود که آن حضرت مبعوث گردید وبآن حضرت ایمان آورد وده سال در مدینه با حضرت رسول بسر آورد چون در حیات حضرت رسول شروع بجهاد کرد شانزده ساله بود وچون نوزده ساله شد شجاعان عرب را کشت هیچ یک از ایشان جرأت برو مبارزت او ننمودند چون در خیبر را کند بیست ودو سال از عمر شریفش گذشته بود

فقاره از قبیله خود
وردان بن مجالد را با او

بر سر حضرت لگن زده بود

مدت امامت آنحضرت سی سال بود دو سال وچهار ماه ابوبکر غصب خلافت آنحضرت کرد ویازده سال عمر غصب خلافت آنحضرت کرد ودوازده سال عثمان غصب خلافت او کرد چون خلافت بآن حضرت برگشت قریب پنج سال مدت خلافت آن حضرت بود واکثر آن مدت با منافقان مشغول قتال وجدال تا بدرجه شهادت فایز گردید بدانکه اما دلیل وفات چون بود که خدا را ملاقات کرد هنوز آب غسل پیغمبر خشک نشده بود که نجاست آتش ریختند ونسبت بفاطمه جفا کردند وریسمان بگردن مبارکش نمودند واو را بمسجد آوردند وشمشیر بالای سرش کشیدند جناب فاطمه را پهلو شکسته ومحسن سقط شد آمد واصحابی که چون شب بیست ویکم شد که در بسیاری از روایات است که آن شب قدر است ودر آن شب موسی ابن عمران وفات کرد ویوشع ابن نون وصی آنجناب شربت شهادت نوشید وشبی است که عیسی بن مریم بآسمان بالا رفت وشبی است که کلام الله بر رسول خدا نازل شد ودر چنین شبی باید کلام الله ناطق نیز قدم بر معارج قرب الهی گذارد بدانکه چون شب رحلت سید اوصیا در رسید در آن شب اثر زهر بفرق مبارک آنحضرت رسید وبود تمام فرزندان در دور آنجناب بودند وآن سید یکان لاولداری مبیدا دو وداع میفرمود ومیفرمود ای فرزندان کو باشی ببینم که بعد از من بر شما فتنه بارد وبهر وامت از اطراف بر شما

شب پنجم
ماتم کده

شب علی محمد است وآن شبی است که اوصیا وجمیع پیغمبران در آن شب بعالم رحلت کرده اند

فعلیک بتقوا الله والصبر علی بلائه

بر شما هجوم خواهند آورد صبر کنید تا خدا میان شما واعداء شما حکم کند که او بهترین الحاکمین ثم قال یا ابا عبد الله انت شهید هذه الامة ای حسین تو شهید این امت خواهی بود وبر تو باد بتقوی وخوف از خداوند وصبر بر بلاها واز هوش رفت چون بهوش آمد فرمود ای فرزندان من اینک پسر عم رسول خدا وعم جعفر وحمزه وبرادرم جعفر طیار نزد من آمده اند وبمن میگویند یا ابا الحسن عجل الینا فانا مشتاقون الیک پس علامت احتضار در آنجناب بهم رسید پس رو مبارک با اهل بیت نمود فرمود که ای پیکسان زمان رحلت است استودعکم الله والله خلیفتی علیکم شما را بخدا میسپارم که او خلیفه من است بر شما پس او توجه بعالم بقا کرد وفرمود که السلام علیکم یا رسل ربی وما فرمود السلام علیکم یا ملائکة الله وبعد از آن فرمود ولمثل هذا فلیعمل العاملون ان الله مع الذین اتقوا والذین هم محسنون اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا عبده ورسوله پس پیشانی مبارکش عرق کرد واز این عالم سرا با نیان قدس عروج نمود زینب وام کلثوم وسایر دختران وزنان آنحضرت جامها دریدند وسیلی بر رویها خود میزدند ودر تمام کوفه فریاد وفغان بلند کردید فوج فوج مردم بر در خانه آنحضرت جمع آمدند واز قبایل اطراف کوفه ناله بلند شد وزمین بلرزید وچون شب شد در افق آسمان تغییر بهم رسید وصدای تسبیح وذکر ملائکه

دور

ونوحه جنیان شنیده میشد در کشف الغمه است که چون روح مطهر سید ابرار از بدن
مبارک بشاخسار جنان پرواز نمود بگوش اهل بیت طاهره رسید که از این حجره بیرون
روید و بنده شا پسر خدا را بجا واگذارید اهل بیت همه بیرون رفتند آنگاه پس منادی
در میان آسمان و زمین ندا در داد که یا اهل الایمان مات رسول الله
ومات ابوکم پس خضر پیغمبر بصورت عربی در در خانه آنحضرت
ایستاد و بسیار از خصایل آنحضرت یاد کرد و گفت انا لله وانا الیه
راجعون و از نظرها غایب شد که ناگاه هاتفی آواز داد و شعرها چند خواند
تمام اهل کوفه صدای او شنیدند و شخص او را ندیدند و اول اشعار هاتف این است
کـ بنفسی ومالی ثم اهلی واسرتی فداء لمن اضحی قتیل ابن ملجم

بدلا اخذ السیف وهو ... من مفرق راسه

قال الله تعالی
یوم نحشر المتقین الی الرحمن وفدا ونسوق المجرمین الی جهنم وردا روی فی روضة الکافی عن ابی جعفر قال سأل علی علیه السلام
رسول الله صلی الله علیه وآله عن قول الله عز وجل یوم نحشر المتقین الی الرحمن وفدا فقال یا علی ان الوافد لا یکونون الا رکبانا اولئک رجال
اتقوا الله فاحبهم الله عز ذکره واختصهم ورضی اعمالهم فسماهم المتقین ثم قال یا علی اما والذی فلق الحبة وبرأ النسمة انهم
لیخرجون من قبورهم وان الملائکة لتستقبلهم بنوق من نوق العز علیها رحائل الذهب مکللة بالدر والیاقوت وجلائلها
الاستبرق والسندس وخطامها جدل الارجوان تطیر بهم الی المحشر مع کل رجل منهم الف ملک من قدامه وعن یمینه وعن
شماله یزفونهم زفا حتی ینتهوا بهم الی باب الجنة الاعظم وعلی باب الجنة شجرة ان الورقة منها لیستظل تحتها الف
رجل من الناس وعن یمین الشجرة عین مطهرة مزکیة قال فیسقون منها شربة فیطهر الله بها قلوبهم
الی آخره ...

۲۸۹